

SOUL

Η ΨΥΧΗ ΤΗΣ ΕΡΩΤΗΣ
7310 MAGAZINE
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2011
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2012
€3,00

61

Τζέννι
Θεωνά

ΑΝΤΙΣΥΜΒΑΤΙΚΗ ΚΟΜΠΟΤΗΤΑ

UNCONVENTIONAL CHIC

24/24:BERLIN

LACOSTE
L!VE

24/24:BERLIN on www.lacostelive.com
NOTOS COM, 211 1887300

EDITORIAL 61

Του Στέφανου Τσιτσόπουλου

Reasons to be cheerful!

Τι έκανα όλη τη χρονιά; Τα συνηθισμένα, όπως όλοι: υπήρχαν νύχτες που ξυπνούσα με πανικό, μέρες που σερνόμουνα, είτε από την κατήφεια της οικονομικής κρίσης είτε από τη βαρεμάρα που μου προκαλούσε η εποχή, οι άνθρωποι και τα χούγια τους. Και διάβαζα βιβλία ψάχνοντας τα λόγια κάποιων άλλων να μετριάσουν τους φόβους μου, να βγω κάπου αλλού, πέρα από τα αυτονόητα: ψευτοεπαναστάτες, γκομενικά, σχέσεις, ζώδια, facebook, εθελοντές, likes, μιούτουαλ, πρότυπες οικογένειες, μοναχικά ρεμάλια, χαλαρά κοκτέιλ, σαββατοκύριακα στο σουπερμάρκετ, Τρίτες του Λαζόπουλου. Χρησιμοποιούσα τα βιβλία σαν τουβλάκια Lego. Άνοιγα το εξώφυλλό τους πάνω από το κεφάλι μου κι έλεγα «να μια στέγη, να ένα κεραμίδι, που μπορώ άνετα να κρυφτώ και να μη με πιάνει καμιά κρίση και καμιά μπόρα». Το καλύτερο βιβλίο της χρονιάς το διάβασα λίγες μέρες πριν την αλλαγή του έτους. «Ένα Κάποιο Τέλος» του Τζούλιαν Μπαρνς.

«Θυμάμαι μια περίοδο προς τα τέλη της εφηβείας μου, όταν το μυαλό μου μεθούσε με εικόνες περιπετειώδους διαβίωσης. Έτσι θα είναι όταν μεγαλώσω, έλεγα. Θα πάω εκεί, θα κάνω αυτό, θα ανακαλύψω το άλλο, θα ερωτευτώ αυτήν, μετά την άλλη, μετά την τρίτη. Θα ζω όπως έζησαν και εξακολουθούν να ζουν οι ήρωες των μυθιστορημάτων. Δεν ήμουν σίγουρος ποιοι απ' όλους, αλλά μόνο πως στη ζωή μου θα ήταν διαρκώς παρόντα το πάθος και ο κίνδυνος, η έκσταση και η απόγνωση (καλά, περισσότερη έκσταση βέβαια). Ωστόσο...

ποιος είπε ότι η “τέχνη υπερβάλλει τη μικρότητα της ζωής”; Ώσου ήρθε μια στιγμή, γύρω στα τέλη της δεκαετίας των είκοσι χρόνων μου, που αποδέχτηκα ότι η περιπετειώδης φύση μου είχε σβήσει προ πολλού. Δεν επρόκειτο να κάνω ποτέ αυτά που ονειρευόμουν στην εφηβεία. Αντίθετα, κούρευα το γκαζόν, πήγαινα διακοπές, είχα τη ζωή μου. «Όμως ο χρόνος... πρώτα μας προσγειώνει και μετά μας μπερδεύει. Νομίζαμε πως ήμασταν ώριμοι, όταν ήμασταν απλώς ασφαλείς. Φανταζόμασταν ότι ήμασταν υπεύθυνα άτομα, όταν ήμασταν απλώς δειλοί. Ό,τι αποκαλούσαμε ρεαλισμό αποδείχθηκε ένας τρόπος να αποφεύγουμε τις καταστάσεις, αντί να τις αντιμετωπίζουμε. Ο χρόνος... as μας δοθεί αρκετός χρόνος, και τότε οι πιο γερά θεμελιωμένες αποφάσεις μας θα φαντάζουν σαθρές και οι βεβαιότητές μας, καπρίτσια».

«Εξελίσσεται άραγε με τα χρόνια ο χαρακτήρας; Στα μυθιστορήματα ασφαλώς και συμβαίνει αυτό, αλλιώς δεν θα είχαν και πολλά να πουν. Στη ζωή όμως; Όρες ώρες αμφιβάλλω. Η στάση μας και οι απόψεις μας μεταβάλλονται, αναπτύσσουμε καινούριες συνήθειες και ιδιοτροπίες, αυτό όμως είναι κάτι διαφορετικό, κάτι περισσότερο διακοσμιακό. Ίσως ο χαρακτήρας να μοιάζει με την ευφυΐα, μόνο που φτάνει στο αποκορύφωμά του λίγο αργότερα: as πούμε κάπου μεταξύ των είκοσι και των τριάντα. Έπειτα μένουμε για πάντα με ό,τι έχουμε. Μόνοι μας. Αυτό -αν είναι έτσι- δεν εξηγεί πολλές ζωές; Και την τραγωδία μας, θα έλεγα - αν

η λέξη δεν είναι πολύ βαρύγδουπη».

«Να κι ένας άλλος φόβος μας: μήπως αποδεικνυόταν ότι η ζωή δεν ήταν όπως την περιγράφεη η λογοτεχνία. Παράδειγμα οι γονείς μας- είχαν άραγε τη στόφα λογοτεχνικών ηρώων; Στην καλύτερη περίπτωση οι φιλοδοξίες τους μπορεί να έφταναν μέχρι τη θέση του θεατή ή του παρατυκόντα, αδιάφορο κομμάτι του κοινωνικού σκηνικού μπροστά από το οποίο συνέβαιναν τα πραγματικά, τα αληθινά, τα σημαντικά γεγονότα. Ποια ήταν αυτά; Όλα εκείνα για τα οποία μιλούσε η Λογοτεχνία: ο έρωτας, το σεξ, η ηθική, η φιλία, η ευτυχία, ο πόνος, η προδοσία, η μοικεία, το καλό και το κακό, οι ήρωες και τα αχρεία υποκείμενα, η ενοχή και η αθωότητα, η φιλοδοξία, η εξουσία, η δικαιοσύνη, η επανάσταση, ο πόλεμος, οι πατέρες και οι γιοι, οι μανάδες και οι κόρες, το άτομο σε αντιπαράθεση με την κοινωνία, η επιτυχία και η αποτυχία, ο φόνος, η αυτοκτονία, ο θάνατος και ο Θεός. Και οι κουκουβάγιες».

Ο Τζούλιαν Μπαρνς βραβεύτηκε για το βιβλίο «Ένα Κάποιο Τέλος», που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Μεταίχμιο, με το Man Booker 2011. Η εικονογράφηση του editorial έγινε στο χέρι με στυλό Bic μιας χρήσης από τον Δήμο Κόντο. Δεν τον έχω συναντήσει ποτέ, μιλάμε μόνο τα πρωινά στον Republic 100,3 μέσω ίντερνετ. Τώρα που το σκέφτομαι, είναι ο πιο ενδιαφέρων, λιγομίλητος και ουσιαστικός φίλος που έκανα φέτος.

SOUL

Secrets Of Urban Life

Εκδότης: Φώτης Γεωργελάς

Διευθυντής: Στέφανος Τσιτσόπουλος
Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης: Λουίζα Ναθαναήλ

Διευθύντρια Σύνταξης: Βάγια Ματζάρογλου
Αρχισυντάκτης: Δημήτρης Καραθάνος
Art Director: Σπύρος Αλμπάνης

Τεχνικός Διευθυντής: Βάιος Συντσίμας

Επιμέλεια Ύλης: Δημήτρης Αθανασιάδης
Διόρθωση κειμένων: Ελευθερία και Μόλλυ Χαιριστανίδου

Ειδικοί συνεργάτες: Γιώργος Μπάκας, Σοφία Αγγελίδου,
Άρης Προδρομίδης, Ναυσικά Γκράτσιου
Literature Contributor: Frankie Notas
Communication Services: Σάκης Κοροβέσης

Συνεργάτες

Μαρία-Άννα Τανάγια, Θανάσης Μήνας, Μάκης Παπασμακόπουλος, Τζίνα Σωτηροπούλου,
Τάσος Ρέτζιος, Ρουβίμ Γρηγοριάδης, Μαρίνος Σακελλαρίου, Άννα Παπαρίζου,
Χρήστος Παρίδης, Karina Ruby, Theo Prodromidis, Ηλίας Αναστασιάδης,
Ρωμανός Σκλαβενίτης, Λένα Χουρμούζη, Χρήστος Νικολόπουλος

Fashion Photographer: Τάσος Βρεττός

Fashion & Style Editor: Χρήστος Καλλιάρκος, Κατερίνα Μανωλαράκη, Λίνα Μανδράκου

Φωτογράφοι

Πέτρος Νικόλτσος, Χριστίνα Γεωργιάδου, Κώστας Αμοιρίδης, Σάκης Γιούμπασης,
Νίκος Καρδαράς, Σπύρος Παλούκνης, Aní Jo, Γεωργιάνα Κίση - Τζουλιάννα Καριπίδου
(Arte Di Tr3 Studio), Γιώργος Παπαδόπουλος

Λονδίνο: Σάντρα-Οντέτ Κυπριωτάκη, Σοφία Σφυρή, Βιβιάνα Μπλιαρέση

Βερολίνο: Στέλιος Βακαλούδης

Βαρκελώνη: Πάννης Παναγόπουλος

Φωτογραφία εξωφύλλου: Τάσος Βρεττός

Επιμέλεια, Styling: Κατερίνα Μανωλαράκη, Χρήστος Καλλιάρκος
Make up Αχιλλέας Χαρίτος **Hair Styling** Στέλλα Μαβροδή (Dtales)

Διευθυντής Εμπορικής Ανάπτυξης: Νίκος Τσουανάτος
Διεύθυνση Διαφήμισης: Βερονίκη Χαριτάτου-Γκονζάλες
Υπεύθυνη Διαφ. Τμ. Θεσ/νίκης: Αλεξάνδρα Καρασαρίδου
Direct Market Αθήνας: Γιώργος Απέργης
Συντονισμός Διαφήμισης: Δήμητρα Χιώτη
Υποδοχή Διαφήμισης: Μαρία Αυγερινού

Project Manager: Μάρω Ζήνα

Διεύθυνση Λογιστηρίου: Έφη Μούρτζη

Λογιστήριο: Σωτηρία Ψυχογιού, Ασπασία Χαβαρδά

Υπεύθυνος Διανομής: Πάννης Γαρούφαλος

Νομικός Σύμβουλος: Πάννης Πιτσιώρας

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση: Βιβλιοσυνεργατική Α.Ε.Π.Ε.,
Φειδίου 18, Αθήνα 10678, T: 2103813109

SOUL 2310Magazine: Ναυαρίνου 6, 54622, Θεσσαλονίκη
T: 2310 545 069, T. Αθήνας: 210 361 7530,
F: 2310 543 050, E: info@soulmag.gr
www.athensvoice.gr/culture
soulmag.blogspot.com
www.twitter.com/soulmagazine
www.facebook.com/SOUL2310mag

Το περιοδικό «Soul 2310Magazine» κυκλοφορεί κάθε μήνα από την Plus Athens. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου του περιοδικού με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλου είδους, μόνο με προηγούμενη έγκριση του εκδότη.

STAFF

Σάντρα Οντέτ Κυπριωτάκη

Η ανταποκρίτριά μας στο Λονδίνο είναι Κρητικογαλλίδα και δεν υπάρχει τάση, πρωτοπορία, χιπστερική δημιουργία, νεωτερική κουλαμάρα, πειραματική μόδα, experimental τέχνη και φευγάτη μουσική που να μην την ξέρει. Όταν έρχεται στην Ελλάδα, τραγουδάει με τους NO! Disco Sauvage, ενώ στο Λονδίνο κάνει μεταπτυχιακό σε κάποιον κλάδο MME που είναι τόσο μπροστά, ώστε δεν τον ξέρουμε. Είναι δημοσιογράφος, ατομάρα και φίληνη τρελή!

Σάκης Κοροβέσης

Εδώ κι έξι χρόνια, δεν έχει υπάρξει ραδιοφωνικό σποτ του περιοδικού που να μην έχει την υπογραφή και το μαστόρικο μοντάζ του. Είναι στούντιο ηχολήπτης και δεινός γνώστης της τεχνολογίας αλλά και της βρετανικότητας, κάτι που γίνεται άμεσα αντιληπτό από την Pulpr κονκάρδα, τα καρό Ben Sherman και τα μαύρα Doc Martens που φορά. Έχει έναν γιο, τον Ερρίκο, μία αγάπη, τη Μυρτώ, και μία πόλη, το Λονδίνο. Είναι ευγενής, αγαπά τη λογοτεχνία, το dj-ing και τα καρό κασκέτα. Τον αγαπάμε!

Άννα Παπαρίζου

Σπούδασε Computational linguistics στο Högskolan i Skövde της Σουηδίας και δουλεύει freelancer ως δημοσιογράφος, είτε στο χαρτί είτε στο ίντερνετ. Τα τελευταία χρόνια στέλνει στο περιοδικό ταξιδιωτικά άρθρα, συνεντεύξεις με εικαστικούς και σχεδιαστές μόδας, είναι γρήγορη, έγκυρη, πρωτότυπη, ψαχτήρι, εναλλακτική και καλωδιωμένη με οτιδήποτε ορίζει την pop νεωτερικότητα. Δεν την έχουμε δει ποτέ από κοντά, καθότι επικοινωνούμε μόνο μέσω ίντερνετ, και ελπίζουμε το 2012 να ανταμώσουμε είτε σε μια ταβέρνα στο Ζούμπερι είτε σε ένα κλαμπ στο Ποχάνεσμπουργκ.

Γιώργος Μπάκας

Σπούδασε Μηχανικός Αυτοματισμού και τα σπάει γενικά σαν άτομο, αλλά και σαν αστρολόγος, κάτι που γνωρίζετε όλοι σας, μιας που είστε αρκετά δαισθητικά άτομα, ώστε να διαβάζετε ανελλιπώς το SOUL. Αρχισυντάκτης της εκπομπής Cinemania. Μεγάλη του φιλοδοξία θα ήταν να εκπνήσει ένα διδακτορικό στους Queens of the Stone Age, εφόσον υπήρχε στη χώρα μας τέτοιος κλάδος σπουδών.

SWATCH STORES: ΑΘΗΝΑ: ΠΛΑΚΑ, 210 3310548 | ΣΥΝΤΑΓΜΑ, 210 3313833 | ΚΟΛΩΝΑΚΙ, 210 3313833 | ΟΜΟΝΟΙΑ, 210 3213328 | ΓΛΥΦΑΔΑ, 210 8983045 | ΠΕΙΡΑΙΑΣ, 210 4115991 | ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ, 210 5789720 | ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: 2310 284988 | ΚΕΡΚΥΡΑ: 26610 22053 | ΜΥΚΟΝΟΣ: 22890 28598, SWATCH KIOSKS: ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ-ATHENS METRO MALL | ΕΛ.ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, ALL USERS AREA, 210 3530302 & INTRA SHENGEN AREA, 210 3533301

swatch

SAMPLER

Κατερίνα Μανωλαράκη

Η fashion editor μας είναι Αθηναία και Αρσακειάδα, αγαπά τους έλληνες σχεδιαστές αλλά και τον Jimmy Choo. Παρτάρει, εκτιμά τους Cult και προφανώς ένα από τα μουσικά της όνειρα είναι να ντύσει κάποια μέρα και τον Ίαν Άσμπουρι. Μια τρυφερή ζωόφιλη ψυχή κι ένα κορίτσι αθόρυβο και γρήγορο, μια μοδάτη, πολύτιμη συνεργάτιδα, ένα γλυκύτατο πλάσμα.

Σάκης Γιούμπασος

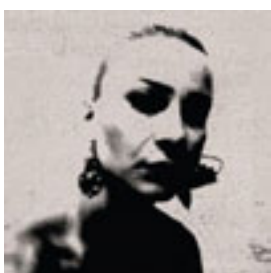
Μπαμπάς εξ Αλεξανδρουπόλεως, μαμά εκ Κρακοβίας, αυτός φωτογράφος, ταξιδευτής, χαμόγελο καλόκαρδο, τέχνη μεγάλη, ψυχή τεράστια. Είναι μαζί μας από το πρώτο τεύχος κι έχει φωτογραφήσει το SOUL σε όλον τον πλανήτη και όλες τις χώρες που επισκέφτηκε. Παρακολουθεί και φωτογραφίζει τους αγώνες της Formula 1, κάτι που μας κάνει να θεωρούμε σίγουρο πως μια μέρα θα μας ανακοινώσει πως προσλήφθηκε ως φωτογράφος στο team της McLaren.

14

STREAMING

Ένας οδηγός κουλτούρας με τα καλύτερα της χρονιάς που έρχεται.

Μαρία Αυγερινού

Υποδέχεται τις διαφημίσεις και μας τροφοδοτεί καθημερινά με 7.000 δελτία Τύπου και 38.000 προσκλήσεις για παρουσιάσεις νέων προϊόντων. Πατέρας από τον Βοτανικό και μητέρα από Κρήτη, ξανθό κορίτσι γέννησαν που είναι very pretty! Ακούει Sfera 102,2 και, όταν παίξει Βασίλης Καρράς, ρίχνει και δυο στροφές. Παρ' όλα αυτά, δηλώνει ερωτευμένη με Σάκη Ρουβά και Λεμπρόν Τζέιμς, αποδεικνύοντας πως σε αυτό το περιοδικό δε δουλεύουν μόνο hipsters και indie queens αλλά και κανονικοί άνθρωποι της χαράς και του κεφιού.

28

KINKY NYLONS

Τα σέξι κορίτσια της Holly Randall.

Τάσος Ρέτζιος

Ο κριτικός κινηματογράφου του SOUL είναι αρχισυντάκτης των πολιτιστικών της εφημερίδας «Αγγελιοφόρος», μέλος της ΠΕΚ κι έχει δει τόσο σινεμά όσο θα δούμε εμείς οι υπόλοιποι σε εννιά ζωές. Κι άμα... Σπούδασε Νομική στο ΑΠΘ, έχει αλάνθαστο αισθητικό κριτήριο, ταξιδεύει Κάννες και Βενετία κάθε χρονιά, δεν τηρεί ποτέ τα deadlines, αλλά έτσι είναι με τους καλλιτέχνες: τους συγχωρείς και τους λατρεύεις, τους τιμάς και τους σέβεσαι.

30

AKI KAURISMÄKI

Συνέντευξη με τον πρύτανη του φινλανδικού σινεμά.

ΘΑ ΜΙΛΗΣΩ ΜΕ ΤΟ **CALL THEM ALL 600**
ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΚΙΝΗΣΩ ΤΗ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΣΕ ΟΡΟΦΕΣ ΚΤΙΡΙΩΝ

ΣΚΑΝΑΡΕ ΜΕ ΤΟ
ΚΙΝΗΤΟ ΣΟΥ ΚΑΙ
ΜΠΕΣ ΣΤΟ SITE

ΕΣΥ, ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΕΙΣ ΜΕ ΤΟ **CALL THEM ALL** ΣΟΥ;

Στον κόσμο του WHAT'S UP όλα είναι δυνατά.
Γιατί με το **Call Them All 600**, έχεις **600** λεπτά για να μιλάς με όλο τον κόσμο του WHAT'S UP
μόνο με **5€**, για να μπορείς να κάνεις τα πάντα. Για ενεργοποίηση, κάλεσε δωρεάν το 1330 ή μπες
στο m.whatsup.gr από το κινητό σου.

 COSMOTE

**WHAT'S
UP?**

Όλα είναι δυνατά

32
MONI HAWORTH
Μια αγγλίδα φωτογράφος με teenage angst εμμονές.

34
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ GUIDE
Η 2310 ζωή είναι πολύχρωμη!

40
ΤΖΕΝΗ ΘΕΩΝΑ
Το cover girl αυτού του τεύχους μιλά και αναλύει.

51
X-MATHENS
Τα καλύτερα σποτ για μέρες και νύχτες στην Αθήνα.

62
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΑΖΙΩΤΗΣ
Ο illustrator δημιουργός της Coco μιλά για τα χούγια της.

59
GASTRONOMIC COLLECTIVA
Δύο μυστήριος σεφ και η κουζίνα τους.

63
45DOPE
Ένας super groover τύπος.

68
ΙΟΑΝΝΑ ΚΟΥΡΒΕΛΑ
Άλλα ρούχα, άλλη υπογραφή.

70
CTRLFREAKS
Τρεις κορασίδες κι ένα πρότζεκτ τέχνης.

adidas Originals Golden Hall, Λ. Κηφισίας 37A, 210 6837 837, Μ. Κινγκ 10, Αγ. Σοφίας, 2310 277 362 **attr@ttivo (A.L.E., Ditcher, J.C. Rags)** 210 2853 813 **Boardsports ltd (Nudie Jeans, Volcom, RVCA, carhartt, DC Shoes, Etnies, Stussy, Es, Vestal)** 210 9859 685 **Calin A.E. (Calzedonia, Intimissimi)** Κάλβου 2 και Παλαιολόγου, Χαλάνδρι, 210 6840 005, www.calzedonia.gr **Diesel Hellas** Συγγρού 6, 210 6021 900 **Folli Follie Group (Converse, Gas, Harley, G-Star Raw)** Ηφαίστου 49, Κορωπί, 210 9119 00 **Ioanna Kourbela** Ανδριανού 109 και Χατζημηχάλη, Πλάκα, 210 3224591 **Levi's** 210 6873 501 **Nike Hellas** 210 9464 400 **notosgalleries (Lacoste, Denim & Supply Ralph Lauren)** Αθήνα: Αιόλου 99, Πειραιάς: Ηρ. Πολυτεχνείου 35, Θεσσαλονίκη: Στοά Χιρς, Τσιμισκή 24 & Μητροπόλεως 31 **Prime Timers (WeSC)** Λαμίας 6 & Κων/πόλεως, Ταύρος, 210 5765 920 **Puma Hellas** Κολωνάκι: Κανάρη 17 & Σόλωνος, 210 3610 516, Περιστερί: Λεωφόρος Κηφισού 86-88, 210 5758 450, Μαρούσι: Κηφισίας & Σπύρου Λούη, 210 6837 802, Τούμπα: Μικράς Ασίας 1, 2310 915 840, Μοναστηράκι **Remember** Ανδριανού 79, Πλάκα **Skunkworks** Φιλαρέτου 105, Καλλιθέα, 210 9516 512 **Swatch Group Greece** 210 9565 656 **VF Hellas (Lee, Wrangler, Jansport)** 210 3449 300

SEND SPACE

This space is your space! Στείλε μας τις λέξεις και τις εικόνες σου, στείλε μας την παρέα σου, στείλε μας τη ζωή σου παρέα με το περιοδικό. Θα σε δεις.

AUSTRALIA CALLING

Μου λείπεις Θεσσαλονίκη!!! Σου στέλνω φωτογραφία από τις γνωστές μπάλες στο Rundle Mall, στο κέντρο της Αδελαΐδας. Σταυρούλα Βρούσγου, mail

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΗΛΟ

Επειδή «κάθε φέτος και χειρότερα», μήπως αυτά τα Χριστούγεννα ο Αϊ-Βασίλης να έρθει με αυτοκίνητο, να μπει από την πόρτα, να είναι κορίτσι και να στολίσουμε ανάποδο δέντρο; Ίσως έτσι να αλλάξει το γούρι. Για να είμαστε ευτυχισμένοι τα Χ-MAS, θέλουμε σίγουρα ένα βιντεοπαιχνίδι, ένα κόσμημα, μια φωτογραφική μηχανή, ο Αϊ-Βασίλης πάλι λίγο γάλα, μερικά μπισκότα και να ξεφυλλίσει το SOUL Δεκεμβρίου! Olga Rapanaki (Radish) + ManosAnimal Kamakaris, facebook

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟ ΜΕ ΨΥΧΗ

Το μυστικό του BBBOX στην Αγίας Θεοδώρας είναι κρυμμένο όχι μόνο στη βαφή αλλά και στο χαρτί... Jorgio Assy, facebook

A CUBAN COCKTAIL DESERVES A CUBAN RUM

NOTHING
COMPARES
TO HAVANA

AT LA BODEGUITA DEL MEDIO,
HAVANA'S MOST LEGENDARY COCKTAIL BAR,
MOJITOS ARE PREPARED
ONLY WITH HAVANA CLUB AÑEJO 3 AÑOS.
DISCOVER THE AUTHENTIC
CUBAN MOJITO RECIPE
AT WWW.HAVANA-MOJITO.COM

LA BODEGUITA
DEL MEDIO
Havana - Cuba

TOTSIKART
Light up your SOUL
during Christmas!
Koumaridis Sotirios,
facebook

ΛΕΥΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
Το περιοδικό της πόλης;
Χρύσα Μ., facebook

BABY LOVE
Η Αλεξία ονειρεύεται ήρεμη τη... SOUL.
Christian Lazaropoulos, mail

AUTUMN LEAVES
D En Joy, facebook

FREDDY Exclusive Store
Golden Hall: 37A Kifissias Av., Marousi

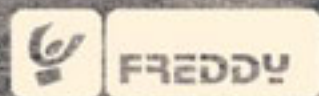
FREDDY Shop-in-shop
Attica: 4 Stadiou str., Athens
Shopping House: 41, Theomitoros str., Alimos

FREDDY Online Shop-in-shop:
www.z-mall.gr

FREDDY Collection is also available at selected stores

BEST OF (Photography)

THE
SLOUNGE
WAY

STREAM- ING

Ροή εικόνας, πληροφορίας και food for thought για τη νέα χρονιά.

Των Δημήτρη Καραθάνου, Δημήτρη Αθανασιάδη, Βάγιας Ματζάρογλου

Rihanna: Mama μιά!

Έρχεται με τις πηχρές τυμπανοκρουσίες που οφείλουν να συνοδεύουν μια από τις σημαντικές multimillion pop επιχειρήσεις του καιρού μας. Ποια μπορεί να την κοντράρει, άλλωστε, στο σιρκουί της εμπορικότερης φιγούρας των 00s; Η Beyonce; Πιθανόν. Η Gaga; Ίσως. Ειδικά όσον αφορά τη δεύτερη, η Rihanna μοιάζει να την ανταγωνίζεται και στο δικό της γήπεδο, αυτό της αμφιλεγόμενης εξτρα-βαγκάντσας. Η Rihanna φλερτάρει γυναίκες, η Rihanna ηγαίνει στο «X-Factor» περίπου γυμνή, βάφει τα μαλλιά της πλατινέ, τα κονταίνει, τα μακραίνει, κυκλοφορεί με κορσέδες, ζαρτιέρες, μικροσκοπικά σορτς. Σχεδόν τσίτσιδοι αναγκάστηκαν να ακούσουν και το νέο της άλμπουμ όσοι δημοσιογράφοι απόλαυσαν το προνόμιο να το ακροαστούν προ της κυκλοφορίας του. Στοιβαγμένοι σε ένα στούντιο στο δυτικό Λονδίνο, παρέδωσαν όλοι τα κινητά τους, προκειμένου να περάσουν όλοι μαζί σε μια αίθουσα για να ακούσουν το «Talk that Talk» μέσω iPod. Πλασαρισμένο σαν «ξαδερφάκι του προηγούμενου», το έκτο LP της Rihanna ηχογραφήθηκε εξ ολοκλήρου στη διάρκεια της τελευταίας περιοδείας της, σε αυτοσχέδια στούντιο που στήνονταν σε συναυλιακούς χώρους, ώστε η star να περνάει φωνητικά στο τέλος των σόου. Σαν τεχνική προσέγγιση, προκύπτει ενδιαφέρουσα, ιδιαίτερα εάν προσέδωσε την επιθετική, σφριγηλή αύρα που δι-απερνά το άλμπουμ, αποτέλεσμα της ερμηνευτικής υπερέντασης που μπορεί να διακατέχει κάποιον που βρίσκεται τόσο κοντά στα όριά του. Διότι, η Rihanna, έπειτα από ένα πολύωρο πέρασμα στη συναυλιακή αρένα, δεν μπορεί παρά να είναι μια οριακή περσόνα. Το «We Found Love» έχει ήδη γίνει No1 στις δυο πλευρές του Ατλαντικού, το «You Da One» είναι το πιο πρόσφατο σινγκλ, ενώ το ομώνυμο τραγούδι, φιλοξενεί και το απαραίτητο πέρασμα του Jay-Z. Αμφιβάλλει κανείς ότι θα τα βγάλει τα λεφτά του;

rihannanow.com

take a pony
permission
harrow and
t there is
next day dad
where the
school I go
mostly is to
over them with
are up about
them a bit of
hoe it into
up a nice
of the runners
y longer and
dwarf beans
beds; he will
I will drop
the sprout
a yard apart
her and plant
ed 120 seed
about 80
from this
ing districts
by
rines
s years

A.L.E.
fall-winter
2011-'12
www.ale.com.gr

Basement: «On the Run», on the groove

Ένα χειροποίητο εξώφυλλο, πακεταρισμένο σε συσκευασία ταχυδρομικής αποστολής. Ανακυκλώσιμο καφετί χαρτόνι, γραμματόσημο, σφραγίδα, προστατευτικό κάλυμμα, μια πλάκα βινυλίου, λίγα ευρώ πληρωτέα στο label More News From Nowhere, και ένα καινούργιο δισκάκι περιορισμένων αντιτύπων περνάει στη συλλογή σου. Ο αναλογικός φетиχισμός είναι μονάχα ένας από τους άφθονους λόγους για να θέλεις αυτό το εφτάνισο στη δισκοθήκη σου. Καταρχήν, για όσους παρακολούθησαν την παράσταση «On the Run» της ομάδας default.co, δυο χρόνια πρωτύτερα στον Κεραμικό, το ομώνυμο βινύλιο αποτελεί το ηχητικό αποτύπωμα μιας παραγωγής, για την οποία δούλεψε πλειάδα συντελεστών, από τον Τάσο Βρεττό ως τους Designers United. Το λοιπόν, ο Χρύσανθος Χριστοδούλου, ιδρυτικό μέλος, τραγουδιστής, κιθαρίστας και πολυ-οργανίστας των Basement, υπήρξε συνθέτης του soundtrack. Επίσης, πρόκειται για την πρώτη επίσημη δουλειά των Basement, στους οποίους συμμετέχει ο Δημήτρης Δαλέζης, στην κιθάρα και τα κρουστά, και ο Δημήτρης Τάτσος (κιθάρα, effects, φωνητικά). Το τρίο, που πλέον λογίζει και τα visuals και video mapping του Στάθη Μήτσιου ως οργανικό μέρος των ζωντανών εμφανίσεών του, περιοδεύει σε Ελλάδα και εξωτερικό, ηχογραφεί και, γενικά, κινείται στη δημιουργική τροχιά που διακρίνει κάθε μπάντα με ταλέντο και momentum. Δεν κόπηκαν περισσότερες από 100 κόπιες αυτής της λαχταριστής κυκλοφορίας, για αυτό βιάσου.

myspace.com/chrysanthoschristodoulou

Σπύρος Παλούκνης: Η Γενιά του Μπλακ Άουτ

Τον αγαπάμε, όχι μόνο γιατί είναι συνεργάτης μας αλλά και γιατί είναι ο ορισμός του αναγεννησιακού ανθρώπου: φωτογράφος, ταξιδευτής, συγγραφέας, επικεφαλής του ανεξάρτητου εκδοτικού οίκου Fata Morgana, εραστής της τέχνης, της επιστήμης και της μητροπολιτικής ζωής. Αυτά τα Χριστούγεννα κυκλοφόρησε το νέο βιβλίο του, «Η Γενιά του Μπλακ Άουτ». Ήρωές του, ο Ανέστης και η Ζωή. Κυνηγημένοι από το παρελθόν αλλά και τον εαυτό τους, παλεύουν να ξεφύγουν από την εποχή της καταστροφής. Παντού ελλοχεύει το χάος, μπάτσοι, αστυνομικά ελικόπτερα, δακρυγόνα, Αγανακτισμένοι, καμένοι κάδοι σκουπιδιών. Όσοι μια νύχτα το ρεύμα κόβεται, καμιά ενημέρωση, καμιά πειστική εξήγηση για το πότε θα ξανάρθει. Με την τηλεόραση σβηστή, οι άνθρωποι ξανασμίγουν, εισρέουν πάλι με ευλάβεια στη βιβλιοθήκη. Αυτό είναι το σκηνικό όπου ο Ανέστης και η Ζωή θα αναζητήσουν τη χαρά, θα ξεφύγουν από τις χαμένες νύχτες και θα αναχωρήσουν για το φως. Ένα μυθιστόρημα που, εκτός από τις λέξεις, έχει εξίσου υπέροχες ζωγραφιές από τη Σοφία Παρασκευοπούλου, και μια μετρονομημένη τυπογραφία που επιμελήθηκε ο Νίκος Βλαντίνης.

spyrospaloukis.com

ΡΟΜΠΕΡΤ ΝΤΑΟΥΝΙ ΤΖ. ΤΖΟΥΝΤ ΛΟ

SHERLOCK HOLMES

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΑΙ ΤΩΝ ΣΚΙΩΝ

SHERLOCK HOLMES: A GAME OF SHADOWS

5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ **VILLAGE**

Οξυγόνο: Από το Μεταίχμιο στη Θεσσαλονίκη

Το νέο πρότζεκτ των εκδόσεων Μεταίχμιο στη Θεσσαλονίκη είναι ένα πολυεπίπεδο άνοιγμα, ένα παιχνίδι που μπορεί να παρασύρει την πόλη σε ένα πυκνό δάσος δυνατοτήτων, οι οποίες οδηγούν σε άπειρες διακλαδώσεις και ακόμη περισσότερους προορισμούς. Είναι μια βιβλιοφιλική φωλιά για τους φίλους της λογοτεχνίας, ένα στέκι για τους εραστές του πολιτισμού, ένα σεμιναριακό εργαστήριο ανοικτό σε όλες τις εκφάνσεις της αφηγηματικής κουλτούρας, ενώ ταυτόχρονα εγκαινιάζει λέσχες ανάγνωσης που θα γεννήσουν καινούργιες παρέες. Δε χρειάζονται οδηγίες χρήσης για το Οξυγόνο: φοράς το τζάκετ σου, πορεύεσαι τη διαδρομή ως το νούμερο 81 της οδού Ολύμπου, ανεβαίνεις στο πατάρι του Οξυγόνου με τη μεγαλόπρεπη θέα στην αρχαία Ρωμαϊκή Αγορά, και αφήνεις τον εαυτό σου να φυλλομετρήσει το πλήθος των επιλογών. Μπορείς να περιηγηθείς στον χώρο και να ενημερωθείς για τα αφιερώματα σε συγγραφείς, τις προβολές, τα πάρτι ανάγνωσης, τις βραδινές εκδηλώσεις. Μπορείς να διαλέξεις το σεμινάριο που σου ταιριάζει, ανάμεσα στα οποία, δημιουργική γραφή, μετάφραση, κατάρτιση επιμελητών, εναλλακτικοί τρόποι διδασκαλίας, όλα τους γνωστικά αντικείμενα που για πρώτη φορά, και επιτέλους, παρουσιάζονται στη Θεσσαλονίκη. Μπορείς επίσης να συμμετέχεις στις λέσχες ανάγνωσης. Η σύγχρονη πεζογραφία συντονίζεται από τον Απόστολο Λυκεσά, ξεκινά στις 2 Φεβρουαρίου και η ομάδα θα συναντάται κάθε πρώτη Πέμπτη του μήνα. Ο δικός μας Δημήτρης Καραθάνος, ήδη στρατολογεί ενθουσιωδώς μέλη για τη λέσχη αστυνομικής λογοτεχνίας. Πρώτη συνάντηση στις 26 Ιανουαρίου και στη συνέχεια κάθε τελευταία Πέμπτη του μήνα. Ενώ στις 9 Φεβρουαρίου ξεκινά και η ομάδα comics, δημιούργημα του μετρ του είδους Βασίλη Γκογκτζιλιά, η οποία θα μας απασχολεί κάθε δεύτερη Πέμπτη του μήνα. Υπάρχει επιπλέον και ένα πλήρες πρόγραμμα εκδηλώσεων για παιδιά, κάθε Σάββατο στις 12:30 το μεσημέρι, από τις 21 Ιανουαρίου ως τις 31 Μαρτίου, με καλεσμένους συγγραφείς, εκδηλώσεις και εκπαιδευτικά προγράμματα που προσφέρονται δωρεάν. Υπάρχουν, εν ολίγοις, πολλοί τρόποι για να αναπνεύσεις αυτό το Οξυγόνο. Είτε έτσι είτε αλλιώς, θα σου γεμίσει τα πνευμόνια.

facebook.com/pages/ΟΞΥΓΟΝΟ

Cheap-Photo: Έχω λέμει!

Το Φωτογραφικό Κέντρο Θεσσαλονίκης εν μέσω κρίσης και άλλων δαιμονίων επιμένει πως η τέχνη «είναι σαν το γλυκό ψωμί και σαν τα καταπράσινα δέντρα». Και πως «δεν ανήκει σε επιτήδειους επενδυτές, δεν μπορεί να είναι μόνο προνόμιο των μουσείων και των πλουσίων». Γι' αυτό και οι προσιτές ως προς την τιμή φωτογραφίες της έκθεσης Cheap-Photo, σε επιμέλεια του Θανάση Ράπτη, δίνουν την ευκαιρία σε όλους να αγοράσουν για δώρο ή για το σπίτι ένα κλικ-αληθινό έργο τέχνης. Σπεύσατε στην Γκαλερί Tettix (Τοιμισκή και Διαλέττη 3, Τ: 2310 243 304) έως τις 15 Ιανουαρίου και να θυμάστε πάντα: «Η τέχνη είναι τροφή. Δεν μπορείς να τη φας, αλλά σε τρέφει».

fkth.gr

**22, 23
/12**

Johann Sebastian Bach
 (22/12) Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 4 σε λα μείζονα, BWV 1055 | Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 3 σε ρε μείζονα, BWV 1054 | Κοντσέρτο για 2 πιάνο αρ. 3 σε ντο ελάσσονα, BWV 1062 | Κοντσέρτο για 2 πιάνο αρ. 2 σε ντο μείζονα, BWV 1061

**ΠΕΜΠΤΗ,
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ**
M.M.O., 21:00

(23/12) Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 1 σε ρε ελάσσονα, BWV 1052 | Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 5 σε φα ελάσσονα, BWV 1056 | Κοντσέρτο για 3 πιάνο αρ. 1 σε ρε ελάσσονα, BWV 1063 | Κοντσέρτο για 4 πιάνο σε λα ελάσσονα, BWV 1065

Διευθυντής ορχήστρας: John Georgiadis
Πιάνο: Rilya Taner, Κυπριανός Κατασφής, David Lively, Nima Sarkchik, Ramzi Yassa, Israel Kastorianos, Hüseyin Sermet, Seta Taygel, Γιώργος-Εμμανουήλ Λαζαρίδης

Συμπαραγωγή με ΟΜΜΘ στα πλαίσια του προγράμματος «Θεσσαλονίκη-Σταυροδρόμι πολιτισμών» και σε συνεργασία με τον ΑΔΑΡ. Με την οικονομική επίσημη του ΟΠΑΠ.

Εννέα εκλεκτοί πιανίστα με ζηλευτή διεθνή καριέρα συναντιούνται επί σκηνής και σχηματίζουν μία πολυεθνική ομάδα (μουσική) κρούσης για την ειρήνη! Καλλιτέχνες από την Ελλάδα και την Τουρκία, από τις Η.Π.Α., τη Γαλλία, το Ισραήλ και την Αίγυπτο, Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι, βρίσκουν κοινούς κώδικες έκφρασης μέσα από τη μουσική που τους ενώνει και προβάλλουν το πανανθρώπινο μήνυμά τους για ειρήνη.

01/01

Μουσική από κλασικές ταινίες του παγκόσμιου κινηματογράφου:
 Gone with the wind (M. Steiner), La Strada (N. Rota), 1941, Schindler's list, Jurassic Park, Indiana Jones (J. Williams), The Night of the Generals, Is Paris burning? (M. Jarre), The Mission, Once upon a time in America (E. Morricone), Pirates of the Caribbean (H. Zimmer) κ.ά.

M.M.O., 19:00

Διευθυντής ορχήστρας: Αλέξανδρος Μυράτ

Η πρωτακρονόηκη συναυλία της Κ.Ο.Θ. με πολλές εκπλήξεις! Φέτος η επιλογή του ρεπερτορίου θα γίνει από το θησαυρά της κινηματογραφικής μουσικής, παρουσιάζοντας τις πιο αγαπημένες μελωδίες από αριστουργήματα του αμερικανικού και του ευρωπαϊκού ανεμ. Γνωστά θέματα από ταινίες-σταθμούς, που απευθύνονται σε όλες τις ηλικίες από το θρυλικό Όσα παίρνει ο άνεμος (1939) έως τους Πειρατές της Καραϊβικής (2003). Καλή χρονιά!

20/01

Joseph Haydn
 Sinfonia concertante σε αι ύφεση μείζονα, έργο 84

ΚΥΡΙΑΚΗ
M.M.O., 21:00
ΚΤΙΡΙΟ Β'

Ludwig van Beethoven
 Συμφωνία αρ. 5 σε ντο ελάσσονα, έργο 67

Διευθυντής Ορχήστρας: Κάρλος Τρικολίδης
Βιολί: Σίμος Παπάνας
Βιολοντσέλο: Βασίλης Σαϊτης
Όμποε: Δημήτρης Κίτσος
Φαγκότα: Δημήτρης Ντακοβάνος

Ο εβόρειος βιολιστής της ΚΟΘ Σίμος Παπάνας, δύο κορυφαίοι μουσικοί της (ο Βασίλης Σαϊτης στο τσέλο και ο Δημήτρης Κίτσος στο όμποε) μαζί με τον Δημήτρη Ντακοβάνο στο φαγκότα, ενώνουν τις «δυνάμεις» τους με την ΚΟΘ και τον μαέστρο Κάρλο Τρικολίδη στην αποπτητική Sinfonia concertante σε αι ύφεση μείζονα του Haydn. Στο δεύτερο μέρος θα παρουσιαστεί η πιο διάσημη ίσως συμφωνία του Μπετόβεν, η 5η σε ντο ελάσσονα, ένα από τα πλέον αναγνωρισμένα και αγαπημένα έργα της κλασικής μουσικής.

Εισιτήρια και συνδρομές προπωλούνται στο Ταμείο της ΚΟΘ (Εθν. Αμύνης 2, Μέγαρο ΕΜΕ), Δευτέρα έως Παρασκευή 9:00-15:00, τηλ. 2310 236 990. Για τις συνουσίες στις 22&23/12 παρακαλούμε απευθυνθείτε στα Ταμεία του ΟΜΜΘ, τηλ. 2310 895938-9.

ΑΝΑΣΣΕΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

οξυγόνο για μεγάλους | Ιανουάριος • Φεβρουάριος • Μάρτιος 2012

Σεμινάριο Κατάρτισης Επιμελητών - Διορθωτών Κειμένων
 με την Άννα Ιορδανίδου
 Έναρξη: 10 Φεβρουαρίου 2012
 (60 διδακτικές ώρες)

Θεατρικό εργαστήριο για την προσέγγιση της λογοτεχνίας στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση
 με την Άβρα Αυδή και τη Μελίνα Χατζηγεωργίου
 Έναρξη: 30 Ιανουαρίου 2012 (10 ώρες)

Σεμινάριο Οπτικοακουστικής Μετάφρασης - Υποτιτλισμού
 με την Κατερίνα Γουλέτη
 Έναρξη: 1 Φεβρουαρίου 2012
 (30 διδακτικές ώρες)

Κύκλος βιωματικών σεμιναρίων αφήγησης «Πες μου ένα παραμύθι»
 με την Ανθή Θάνου
 Σάββατο 4 Φεβρουαρίου, 3 Μαρτίου και 31 Μαρτίου 2012

Εργαστήριο δημιουργικής γραφής «Διαβάζοντας λογοτεχνία, γράφοντας λογοτεχνία»
 με τον Κώστα Ακρίβο
 Έναρξη: 23 Ιανουαρίου 2012
 (30 διδακτικές ώρες)

«Γονιός δε γεννιέσαι, γίνεσαι!»: Μια σπληνική σχολή γονέων
 με την Καλλιόπη Εμμανουηλίδου
 Πέμπτη 1, 8, 15 και 22 Μαρτίου 2012

Θεατρικό εργαστήριο για την προσέγγιση της λογοτεχνίας στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση
 με την Άβρα Αυδή και τη Μελίνα Χατζηγεωργίου
 Έναρξη: 23 Ιανουαρίου 2012 (10 ώρες)

Λέσχες ανάγνωσης
 • Σύγχρονης Πεζογραφίας, με τον Απόστολο Λυκεσό
 • Αστυνομικής Λογοτεχνίας, με τον Δημήτρη Καραθάνο
 • Comics, με τον Βασίλη Γκογκτζιλιά

Για περισσότερες πληροφορίες και εγγραφές επικοινωνήστε με το ΟΞΥΓΟΝΟ www.oxygono-metaxmio.gr

Βιβλία - σεμινάρια - λέσχες ανάγνωσης - εκδηλώσεις για μικρούς και μεγάλους

οδύμπου 81
 54631 Θεσσαλονίκη
 t. 2310 260085
 e. metmak@metaxmio.gr

αναζητήσέ μας στα: facebook twitter

Θρίλερ που αιχμαλωτίζουν το μυαλό και ξυπνάνε τις αισθήσεις.

JO NESBO
Το αστέρι του διαβόλου
 Πέντε οι αιχμές του αστεριού και κάθε πέντε μέρες ένα νέο θύμα...

CAMILLA LACKBERG
Ο ιεροκήρυκας
 Η απόσταση ανάμεσα στο ειδύλλιο και την κόλαση μικραίνει όλο και πιο πολύ...

ASA LARSSON
Ηλιακή καταιγίδα
 Κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από τις παγίδες που στήνει η ενοχή...

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

ΕΙΔΟΣ: ΠΙΑΤΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ ΜΕΤΑΛΛΟ
φιλοτεχνημένα με έργο του Στέφανου Δασκαλάκη (αριθμημένο)

Backstage Pass: Οι εικόνες της Πέπης Λουλακάκη

«Η φωτογραφική μου δουλειά BACKSTAGE PASS, που παρουσιάζω στο Athens House of Photography, αποτελείται από μία επιλογή μουσικών καλλιτεχνών, Ελλήνων και ξένων, που γνώρισα και φωτογράφησα τα τελευταία 15 χρόνια. Πολλές από αυτές έχουν δημοσιευτεί στον ελληνικό και ξένο Τύπο, έχουν γίνει εξώφυλλα δίσκων ή παρουσιάζονται για πρώτη φορά. Ανάμεσά τους είναι οι Moby, PJ Harvey, Nick Cave, Tonino Carotone, Γιώργος Μάγγας, Πάννης Αγγελάκας, Gil Scott Heron, Πάυλος Παυλίδης, Manu Dibango, Θανάσης Παπακωνσταντίνου, Tricky, Kraftwerk, Compay Segundo, Marianne Faithful, Archie Shepp, Chuck D. κτλ. Διάλεξα να σας διηγηθώ την ιστορία που κρύβεται πίσω από τη φωτογραφία του Σωκράτη Μάλαμα στην Chinatown της Αθήνας, στο Μεταξουργείο. Ο Σωκράτης, όταν δεν παίζει την κιθάρα του και δεν τραγουδάει, διηγείται τις πιο όμορφες ιστορίες που δεν εντυπωσιάζουν μόνο λόγω του θέματός τους αλλά και γιατί μπορεί να τις συνθέσει με τις πιο απλές εικόνες. Χειμώνας, καθόμασταν σε ένα καφενείο, κι εκεί που έπινε κι έτρωγε, κοιτούσε έξω από το παράθυρο πώς έπαιρνε ο δυνατός άνεμος τα ρούχα των περαστικών. Παρατηρούσε τη στιγμή σαν να ήταν η πιο ωραία εικόνα που υπήρχε εκείνη την ώρα και την περιέγραφε με τις πιο όμορφες λέξεις, λες και προσπαθούσε να συνθέσει τους στίχους στο επόμενο τραγούδι του. Τον απολάμβανα. Είναι απλός, περιγραφικός, αυθόρμητος, με μυθική δύναμη στον λόγο του και στον τρόπο που δημιουργεί. Ο Σωκράτης είναι αυτός που είναι. Δεν μπορεί να στηθεί να φωτογραφηθεί, και ούτε ήθελα να του ζητήσω κάτι τέτοιο. Περιπλανηθήκαμε στον δρόμο και, ανάμεσα σε λόγια και στίχους, κάποια στιγμή έβγαλε από την τσέπη του την πιο μικρή φυσαρμόνικα που ίσως να υπάρχει κι άρχισε αβίαστα να παίζει ανάμεσα στους περαστικούς και τον δυνατό άνεμο, που έπαιρνε τις νότες του και τις στριφογύριζε πάνω από την πόλη».

IANOSART: Σούζι, το δώρο σου!

Αυτά τα Χριστούγεννα, επιτέλους ξεκόλλα από τα άχρηστα δώρα και χάρισε τέχνη, χάρισε αντικείμενα καθημερινής χρήσης, όπως τα φιλοτέχνησαν έλληνες εικαστικοί για τη σειρά IANOSART. Την εικαστική επιμέλεια της σειράς έχει η Iris Κρητικού και η γκάμα είναι τεράστια: διακοσμητικά ή χρηστικά πιάτα, ποτήρια, φλιτζάνια, πετσέτες, μαντήλια, σημειωματάρια, κουτιά, βιβλιοστάτες, τσάντες και ό,τι άλλο θα ομορφύνει την καθημερινότητά σου. Τα φετινά Χριστούγεννα οι Μάριος Βουτσινάς, Ειρήνη Γκόνου, Στέφανος Δασκαλάκης, Κωνσταντίνος Έσσην, Kalos&Klio, Μίλτος Παντελιάς και Νίκος Στεφάνου είναι οι καλλιτέχνες που υπογράφουν τα limited edition αντικείμενα της IANOSART.

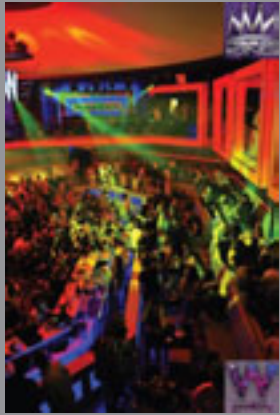
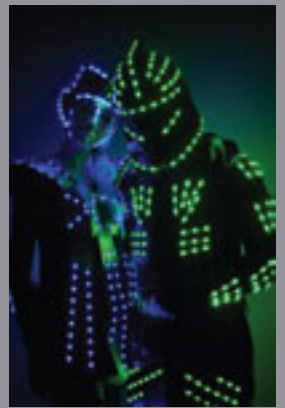
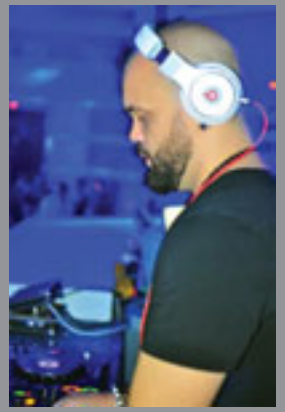
ianos.gr

pepiloulakaki.com

**MAKE
ME
KING**

**SHOW ME
LOVE**

**W
FOR
WOW
WEEK**

**MUSIC
IS THE ANSWER**

Ανέβηκε στη Θεσσαλονίκη, σκάνει όλη την πόλη στο πόδι και κάθε νύχτα που στήνει είναι μια wow κατάσταση, μια feel good γιορτή. Το μενού του W είναι η πιο party break συνέλευση όλων των τρελόπαιδων του βορρά. Τις τελευταίες εβδομάδες, τα vibes του new entry στον club χάρτη της Θεσσαλονίκης έγιναν η πυξίδα διασκέδασης για κάθε κορίτσι και αγόρι που επιζητά το ξέφρενο fun, τη mainstream ιδέα στην έξοδο, τα πάρτι που δε σταματούν σχεδόν ποτέ. Όποια βραδιά και αν βρεθείς στο W, θα νιώσεις το floor να δονείται από το groove των dextx του και θα καταλάβεις για τα καλά γιατί έγινε το talk of the town αστραπιαία.

Τρία διαφορετικά θεματικά πάρτι, τρεις διαφορετικές νύχτες, τρεις ευχές για να διώξεις τη ρουτίνα της εβδομάδας. Οι Πέμπτες στο W Club είναι βασιλικές, αφού το Make Me King πάρτι φοράει επάξια το στέμμα του πιο fabulous event στην πόλη και με γ'η'ν' σκήπτρα δοξάζει στον αυτοκρατορικό χώρο του πριγκίπισσες και πριγκιπόπουλα από κάθε γειτονιά. Αποφεύγοντας τα τετριμμένα, ο DJ Silence παρέα με τον DJ The Man και την DJ Lane φιλοξενούν στα μικρόφωνα mc's, χαρίζουν το tempo στο πλήθος και δε χαρίζονται στην κονσόλα, αφού το βαρύ βιογραφικό τους εγγυάται ηδονικές στιγμές στα αφτιά και τον χορό. Τα b-boys και οι χορεύτριες εκεί, εσύ στον ρυθμό του, το glamour στο επίκεντρο.

Θέλει μόνο αγάπη; Η Παρασκευή και το Show Me Love φλερτάρουν την εβδομάδα με τους ήχους των Johnny Gerontakis, Sp Saklatos και Chris Child σε ένα πάρτι που έχει περιοδεύσει κάθε αξιόλογο club εντός και εκτός της χώρας. Μια σύζευξη house και γ'η'ν' ήχων, πολλά happenings, κέφι που τείνει στο άπειρο. Προσθέστε τα extreme visuals, και έχετε την οπτικοακουστική εμπειρία που κάνει την περιοχή των Σφαγίων να σπάει καρδιές.

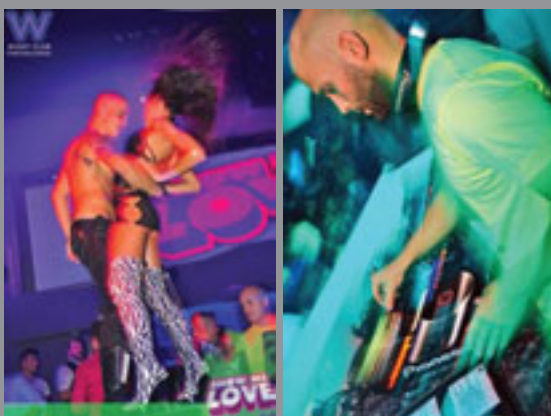
Το W αγαπάει τη μουσική και, αν αναρωτιέσαι πώς είναι τα Σάββατα, Music Is The Answer. Αντώνης Δημητριάδης, Άκης Σημιντιρίδης και Pistol επιμελούνται με πολυσυλλεκτική έμπνευση το soundtrack του W, τα χέρια ψηλά, τα χαμόγελα πελώρια, οι clubbers σε πελάγη ευτυχίας. W, W και πάλι W, όπως W Wow Weeks.

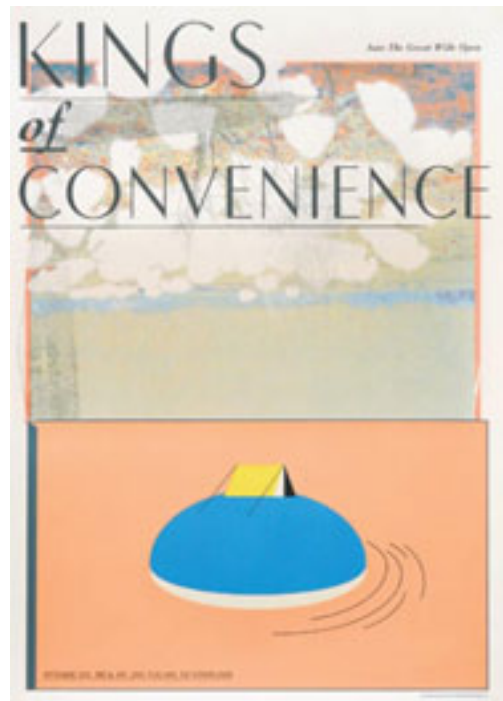

**NIGHT CLUB
THESSALONIKI**

Φορξου 3, Περιοχή Σφαγεία, Τ: 2310 525 525

advertorial

Replica Design: Μεταξύ μας, μεταξοτυπία

Η επωνυμία είναι τόσο υπονομευτική, που σου φέρνει κατευθείαν στον νου το πόσα πολλά χρωστάει το ελληνικό design στα «δάνεια» από τις δημιουργίες άλλων. Στην περίπτωση μας όμως, δε θα μπορούσε να είναι περισσότερο αποπροσανατολιστική. Για όσους είναι έστω και στο ελάχιστο εξοικειωμένοι με τη δουλειά του Βασίλη Μπτσιόπουλου, αποτελεί δεδομένο πως πρόκειται για έναν από τους πιο πρωτότυπους και αυθεντικούς graphic designers που διαθέτουμε. Το ανέκδοτο, σύμφωνα με το οποίο κάποτε πήγε στον χασάπη για να κόψει μια μπριζόλα στο σχήμα της μαύρης ηπείρου, προκειμένου να εικονογραφήσει ένα πολιτικό κείμενο περιοδικού για τη Νότια Αφρική, είναι απολύτως αληθινό. Αργότερα, ακολούθησε το master στο London College of Communication, η επιστροφή στην Ελλάδα, η ανάληψη του art direction του SOUL, θέση την οποία διατήρησε για δύο χρόνια, τα πολυάριθμα εξώφυλλα δίσκων και τα άφθονα πόστερ, η συνεργασία με την AlterVision, το σποραδικό freelancing, ώσπου τώρα στεγάζει τις ιδέες του στη Στοά Αλαμάνη, στη συμβολή της Λέοντος Σοφού με την απολύτως ενδεδειγμένη για το αντικείμενό του οδό Τύπου. Η διαφορά του Replica με τα υπόλοιπα στούντιο συνίσταται στο ότι δεν επικεντρώνει αποκλειστικά στο graphic design. Έχοντας ειδικευτεί στη μεταξοτυπία, ο Βασίλης Μπτσιόπουλος έχει εξοπλίσει τον χώρο του με εκτυπωτική πρέσα και μια ολόκληρη παλέτα μη επιβλαβών χρωμά-

των νερού, τα οποία ξεχωρίζουν ποιοτικά από τα συμβατικά πλαστικά μελάνια που χρησιμοποιούνται συνήθως στη μεταξοτυπία. Όλα αυτά, προκειμένου να τυπώνονται t-shirts, μπλούζες και τσάντες, σε συνεργασία με τοπικούς ή ξένους καλλιτέχνες. Παράλληλα, το Replica λειτουργεί και σαν γκαλερί, με αποστολή να διαδώσει το graphic design σε μεγαλύτερη μερίδα του κοινού. Η πρώτη έκθεση εγκαινιάστηκε στις 16 Δεκεμβρίου και διαρκεί ως τις 22 Ιανουαρίου, φιλοξενώντας τη δουλειά των Sonnenzimmer. Sonnenzimmer, ίσον Nick Bucher και Nadine Nakanishi, ζευγάρι με έδρα το Σικάγο, το οποίο, έχοντας υπόβαθρο στην τυπογραφία, τη γραφιστική και τις καλές τέχνες, δημιουργεί χειροποίητα μεταξοτυπημένα πόστερ, βιβλία, εξώφυλλα δίσκων και εικονογραφήσεις. Η δουλειά των Sonnenzimmer κάνει τον γύρο του κόσμου και πρόσφατα εκτέθηκε στο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης του Σικάγο. Δουλειές τους έχουν συμπεριληφθεί σε εκδόσεις των Gestalten, Princeton Architectural Press, Pepin Press, Rockport Publishers, καθώς και στο άλμπουμ «Poster Art» του περιοδικού «Juxtapoz». Μια σπουδαία έκθεση, ένα σημαντικό νέο στούντιο, ένα πειστικό επιχείρημα για όσους πιστεύουν πως το ελληνικό graphic design βρήκε ξανά τον βηματισμό του.

originalreplica.gr

The First and Only Good

THE REAL ROCKNROLLA

31 VALAORITOU STR. , THESSALONIKI , WWW.THEREALROCKNROLLA-BAR.COM

Θυμωμένη Μπετονιέρα: Η επιστροφή του Δημήτρη Μπασλάμ

Ο Αντώνης Καφετζόπουλος αφηγείται, η ορχήστρα των οκτώ μουσικών παίζει ζωντανά κι ο θεατρικός συγγραφέας Δημήτρης Μπασλάμ στήνει ένα παιδικό παραμύθι, που δεν αποκλείει όμως και τους μεγάλους. Στην αίθουσα John Cassavetes, στην Αποθήκη 1, στο λιμάνι Θεσσαλονίκης, παρακολουθήστε μια Μπετονιέρα που θέλει να χαλάσει και μετά να ξαναφτιάξει τον κόσμο. Θα το καταφέρει; Εννοείται! Αυθορμητισμός, καλή διάθεση, γλαφυροί χαρακτήρες, αριστοφανικό χιούμορ, ρυθμός και χαρά είναι η χρόνια συνταγή του παραμυθά Μπασλάμ.

Για την αγάπη της γεωμετρίας: Όπου υπογραφή της Σώτης, ίσον ποιότητα!

Η Ανατολή Μπότσαρη είναι ευτυχισμένη μόνο όταν ακούει ροκ εν ρολ, χορεύει τουίσιτ και σουλατσάρε στην Αθήνα του '60 παρέα με τον Πάυλο του απέναντι διαμερίσματος. Ήταν ευτυχισμένη και όταν η αγγλίδα γκουβερνάντα της της διάβαζε παραμύθια. Όμως, έφυγε. Ήταν ευτυχισμένη και όταν ο Τόι, ο αδελφός της, δεν είχε χάσει τη λαλιά του. Όμως, την έχασε. Η Ανατολή Μπότσαρη όμως δεν το βάζει κάτω, ακούει δίσκους και ονειρεύεται. Το οικογενειακό της σύμπαν συνωμοτεί για να της σπάσει τη μαγκιά. Μπαμπάς αριστερός, αλλά δυνάστης, μαμά αμίλητη και ανεπιτυχώς ισορροπίστρια στις οικογενειακές διενέξεις. Στο «Για την αγάπη της γεωμετρίας» (εκδόσεις Πατάκη), η Σώτη Τριανταφύλλου περιγράφει το χρονικό μιας άγουρης και δυστυχισμένης εφηβείας και μιας δύσκολης ενηλικίωσης ενός κοριτσιού που μεγαλώνει σε μια Αθήνα που μισεί. Που καταβροχθίζει βιβλία, αλλά δεν περνά στο πανεπιστήμιο. Που μισεί την αριστερά, αλλά τα φτιάχνει με ΚΝίτη. Που οδηγεί παράνομα, χαλιέται από δω και από κει χωρίς στόχο, χωρίς μέλλον, χωρίς στέγη, και με μόνο νόμο αυτόν της γεωμετρίας. Πατί η Ανατολή Μπότσαρη είναι μια γεωμετρική διάνοια, δεν τα παρατά, λύνει παρ' όλους τους πανικούς και τα χαστούκια της ζωής δύσκολες γεωμετρικές ασκήσεις. Κάποτε, μάλιστα, πηγαίνει και στην Αμερική και τις λύνει ενώπιον εντυπωσιασμένων με το μέγεθος της γνώσης της σοφών. Ένα θαυμαστό βιβλίο απίστευτης γραφής και παραπομπών που, είτε αφορούν την τέχνη είτε την επιστήμη, μαρτυρούν πως τίποτα δεν υπήρξε τυχαίο, όλα είναι προϊόν έρευνας της συγγραφέως, προκειμένου να φιλοτεχνήσει το σύμπαν μιας ηρωίδας που χάρη σε αυτά επέζησε και προχώρησε. Οι φαν της Σώτης θα ενθουσιαστούν και οι οχτροί της θα σκάσουν, αφού από το ξεκίνημα κιόλας η Τριανταφύλλου το ξεκαθαρίζει: «Για όσους με συμπαθούν, να με πάλι. Για όσους με απεχθάνονται, να με πάλι». Ανήκουμε στους πρώτους και καλωσορίζουμε ένα από τα ωραιότερα μυθιστορήματα που έγραψε αυτό το σπάνιο πλάσμα.

il Posto

coffee - bar

20 years new!

20 χρόνια λειτουργίας στην πιο πολύβουη, απαιτητική περιοχή, σημαίνουν πολλά για οποιοδήποτε café-bar, όχι μονάχα για αυτό το διαχρονικό πετράδι στο αστικό περιδέραιο της Πλατείας Δημαρχείου του Ευόσμου. 20 χρόνια πρωτοποριακού design, ανελλιπώς ενημερωμένης δισκοθήκης, αποτελεσματικού σέρβις, ενημερωμένης κάβας, μυρωδάτου καφέ, όμορφου πλήθους και ψαγμένης μουσικής που δίνει τον τόνο σε μέρες και νύχτες που γράφουν και διηγούνται ιστορίες φτιαγμένες από groove και fun. Και έναν όροφο πιο πάνω, στο περίφημο πατάρι, ανακαλύψτε ακόμα μια speakeasy και κόζι ατμοσφαιρική εκδοχής της Il Posto ζωής!

Ότι και να κάνετε αυτό τον Δεκέμβρη, μην αμελήσετε να περάσετε στο καλεντάρι σας και τα σαββατιάτικα Cocktail Saturdays του «Il Posto», με ώρα έναρξης την 3η μεσημβρινή, και τις περίλαμπρες cocktail προτάσεις των bartenders να συντονίζονται με τις υπέρκομπες μουσικές επιλογές των παραγωγών του Republic 100.3.

Πλατεία Δημαρχείου Ευόσμος, T:2310 768 831

The Walking Dead: I walked with a zombie

Σύμφωνοι, τα ζόμπι δε στέκουν ψηλά στην ιεραρχία των απέθαντων, τρεκλίζουν κάπου στον πάτο της κοινωνικής κλίμακας του τρόμου, πολύ πιο κάτω από τα αξιαγάπητα βαμπίρ, κάτω από τα τέρατα, ακόμα πιο κάτω και από τους λυκανθρώπους. Σποραδικά, ωστόσο, παρέχουν κινηματογραφικό υλικό ευθέως ανταγωνισμό των πιο αριστοκρατικών συγγενών τους, οπωσδήποτε, μάλιστα, πιο ανατριχιαστικό, για όποιον τουλάχιστον έχει παρακολουθήσει το «Night of the Living Dead». Θες ότι βρομάνε, θες ότι δε βλέπονται, οι ιστορίες τους συνήθως αφορούν κυρίως όχι τα ζόμπι καθαυτά, αλλά τους επιζήσαντες, αυτούς που μένουν να τα αντιμετωπίσουν. Σε αυτό το επίπεδο, η τηλεοπτική σειρά «The Walking Dead» δεν ξεφεύγει από τα καθιερωμένα. Είναι όλα τα υπόλοιπα στοιχεία της που την κάνουν ξεχωριστή για το είδος, και επιπλέον την εξυψώνουν σε ορόσημο για τη μακρά λίστα των σίριαλ που λογίζονται σαν έβδομη τέχνη: το «Sopranos», το «Six Feet Under», το «Lost», το «Mad Men», το «Wire», τοποθετήστε όποια άλλη σειρά της αρεσκείας στον κατάλογο, αλλά να είστε βέβαιοι ότι η θέαση ενός επεισοδίου του «The Walking Dead» θα σας επιβάλει να το κατατάξετε στο ίδιο επίπεδο. Η σειρά βρίσκεται στη δεύτερη σεζόν, με μια τρίτη ήδη προγραμματισμένη για το τέλος του 2012, έχει προβληθεί σε 120 χώρες και είναι παραγωγή του δικτύου AMC, από το οποίο προήλθε και το «Mad Men». Χονδρικά, η ιστορία αφορά ένα μικρό γκρουπ επιζησάντων και την ανατριχιαστική πορεία τους προς οποιοδήποτε ασφαλές καταφύγιο, την επαύριο μιας Αποκάλυψης που έχει αφήσει πίσω της ορδές περιφερόμενων πεινασμένων ζόμπι. Βασίζεται σε βραβευμένο κόμικ, ενώ τη σκηνοθεσία της υπογράφει ο Φρανκ Ντάρραμποντ, τρειςάκισ υποψήφιος για Όσκαρ, με μεταφορές βιβλίων του Στέφεν Κινγκ. Γυρισμένο σε αναλογικό φιλμ, με ανυπέρβλητη φωτογραφία και αριστοτεχνική χρήση μεγάλων πλάνων ακανών εκτάσεων, τα οποία συνδυάζονται με διαστήματα δυσοίωνης σιωπής που προκαλέ εκκωφαντικό αντίκτυπο στον ψυχισμό του θεατή, το σίριαλ υπακούει στο όραμα του δημιουργού του, καθηλώνοντάς μας σε ένα μετα-αποκαλυπτικό σύμπαν στερημένο από κάθε ελπίδα, που καταφέρνει, ωστόσο, να αποπνέει μια απόκοσμη σαγήνη. Και φοβερές ανατριχίλες, επίσης.

amctv.com/shows/the-walking-dead

SOUL

FULL PAGE ADVERT

TEMPLATE

Αγαπητά m8s,
Κανονικά σε αυτό το template έπρεπε να καθίσω
και να σχεδιάσω την καταχώρηση του **Kubrick**.

Όμως, πριν από λίγο πληροφορήθηκα πως η Δώρα
και η φίλη μου η Ιόλη είναι ήδη εκεί και μάλιστα
βρίσκονται στο δεύτερο Eskimo*.
Τα πράγματα χειροτέρευαν όταν οι άγριοι μου
τηλεφώνησαν για να με ενημερώσουν πως μαζεύτηκαν
σε σχηματισμό μπροστά στο bar για να δοκιμάσουν
οτιδήποτε περιλαμβάνει ρούμι (και λόγω της συνεργασίας
μας ξέρω πως αυτό το οτιδήποτε είναι μεγάλο, πολύ μεγάλο).

Αγαπητοί αναγνώστες, ζητώ την κατανόησή σας
και καίω τη δουλίτσα πάραυτα.

Ξέρω πως η φαντασία σας είναι μεγάλη και μπορείτε
να τα βγάλετε πέρα μόνοι.

Σκεφτείτε κάτι που να σχετίζεται με πραγματικά
και καλοφτιαγμένα κοκτέιλ, χαλαρό κλίμα,
τρελούτσικη μουσική και εναλλασσόμενα,
εικαστικά και μη, δρώμενα.

Έφυγααααααααααα....
Cheers!

Ο γραφίστας (που ποιος ξέρει τι θα τραβήξει όταν
η καταχώρηση δημοσιευτεί...).

*eskimo brothers: μια από τις 13 καινούριες συνταγές;

Kubrick
PURE SOCIAL CLUB

κάπου εκεί στην πλατεία Ταχυδρομείου της Λάρισας.

Ένα χιλιοτραγουδισμένο κόνσεπτ
υπό μια φρέσκια ματιά και
340 αρτιστική φωτογραφίες
συσχεασμένες σε ένα άλμπουμ
αφιερωμένο στην υψηλή
κουλτούρα του τριζάτου καλσόν
που τυλίγει πανύψηλα θηλυκά. Θα
πέσουν κορμιά. **Κείμενο** Δημήτρης
Καραθάνος **Φωτογραφία** Holly
Randall, «Kinky Nylons»,
Goliath books

Kinky Nylons

Καλσόν, μαρς!

Αν υπάρχει μια λεπτή γραμμή που χωρίζει το soft porn από το πορνό, δεν είναι εξόφθαλμα διακριτή στο βιβλίο αυτό, αλλά κανείς δε θα το ψάξει και πολύ. Μια low and disorder παραγωγή που ποδ(ι) ηγετεί τις διαθέσεις των αναγνωστών, το «Kinky Nylons» κυκλοφόρησε πρόσφατα από την Goliath books σε πεντάγλωσση έκδοση που τιμάται 28 ευρώ στο goliathbooks.com ή στο αγαπημένο σας ξενόγλωσσο βιβλιοπωλείο.

Στις σελίδες του φωτογραφίζονται αστέρια πρώτου μεγέθους, όπως η ένδοξη Faye Reagan, η Emma Mae, η Charlotte Champagne, η Mosh (όχι όμως η Moss). Το πρόσωπο που ξεχωρίζει, ωστόσο, είναι η ίδια η δημιουργός του. Όταν η Holly Randal πήγαινε σχολείο, κάποιος της έδειξε ένα σαλόνι του «Playboy» λέγοντας «κοίτα, η μαμά σου!». Η Holly πέρασε καιρό ξεδιαλύνοντας παρεξηγήσεις: όντως η μαμά Suze δούλευε στο περιοδικό, αλλά όχι σαν μοντέλο. Φωτογράφησε με ειδικευση στα ερωτικά editorials, υπήρξε το μοναδικό θηλυκό μέλος του προσωπικού του Χιου Χέφνερ τη δεκαετία του '70, κάνοντας και το απαραίτητο πέρασμα από το «Hustler» του Λάρι Φλιντ, προτού ανεξαρτητοποιηθεί και μεταφέρει τη δουλειά της στο suze.net, ενασχολούμενη παράλληλα και με το βίντεο.

Από την πλευρά της, η Holly σπούδασε λογοτεχνία στο UCLA, αλλά όντας παιδί που μεγάλωσε γύρω από σκηνές σεξ, ακολούθησε τη μυρωδιά του. Στα είκοσί της αφοσιώθηκε στο οικογενειακό website, ενώ από το 2005 φωτογράφιζε εξώφυλλα περιοδικών. Μια από τις πιο παραγωγικές φωτογράφους της γενιάς της πλέον, η Holly διαιωνίζει τον μύθο των Randall με αυτό το άλμπουμ, που ποντάρει σε ένα από τα πιο υποβλητικά φαντασιακά ιδεώδη, τον φετίχισμό του καλσόν. Όπως σχολιάζει και η μαμά, «πολύ άτακτο. Έκτακτα, κόρη μου!».

Ακι Καουρισμάκι Καλοί μου άνθρωποι!

Παρίες της κοινωνίας, στο περιθώριο της ύπαρξης, μοναχικοί και μόνοι, με κάποιο έντονο πάθος, έναν έρωτα, μια ασχολία, έναν υπέρτερο σκοπό. Ήρωες περίεργοι, τουλάχιστον με την τρέχουσα κοινωνική ματιά, σχεδόν καρικατούρες καμιά φορά, σαν να παίζουν μπρεχτικά τη ζωή τους, να την κοιτάνε απέξω. Η «Χάβρη» είναι η καινούργια του ταινία και η αφορμή για να μιλήσουμε με τον πιο γλυκό Φιλανδό του σύμπαντος.

Συνέντευξη Τάσος Ρέτζιος

«Δεν ξέρω να μιλήσω καθόλου για τους υπόλοιπους, γυρίζω ταινίες μονάχα γι' αυτούς που ξέρω, οι οποίοι και είναι αυτοί που βλέπετε στις ταινίες», λέει ο Καουρισμάκι. Ο Μαρσέλ Μαρξ (Αντρέ Βιλμς) είναι ένας τέτοιος ήρωας στην τελευταία του ταινία «Le Havre». Πρώην συγγραφέας, έχει αποσυρθεί στο λιμάνι της Χάβρης, ζει μια πολύ φτωχική, αλλά αρκούντως ευτυχισμένη ζωή ως λούστρος παπουτσιών. Δίπλα στην εύθραυστη γυναίκα του (η αγαπημένη μορφή της Κάτι Ούτινεν) έχει βρει την ισορροπία, μέχρι που η τύχη θα φέρει στα πόδια του ένα μικρό λαθρομετανάστη που αναλαμβάνει να προστατεύσει, παράλληλα με την ξαφνική αρρώστια της γυναίκας του. Αλλά η πίστη στο καλό, τελικά πάντα νικάει...

«Δεν ήθελα να κάνω καμιά παραβολή. Οι ταινίες μου δεν έχουν κανένα συμβολισμό, λένε απολύτως ευσθέως αυτό που θέλω να πω». Στη «Χάβρη», ωστόσο, ο Καουρισμάκι αφήνει αρκετά παράμετρα οποιονδήποτε σαρκασμό και κυνισμό. Ένας απίστευτα βαθύς ουμανισμός ξεχύνεται σε κάθε πλάνο της ταινίας, πάντα αντιστικτικά σε έναν σκληρό κόσμο. Φυσικά το χιούμορ, αναπάντεχο κι ευφυές, δε λείπει, απλώς είναι κάπως πιο συγκρατημένο (η ατάκα «δεν υπάρχει μετρό στη Χάβρη» σίγουρα θα σας μείνει μετά το τέλος της ταινίας). «Με το χιούμορ είναι λίγο περίεργα τα πράγματα, ποτέ δεν

ξέρεις πώς θα το πάρει ο θεατής. Στην περίπτωση μου, πρέπει να πω, ότι μου ήταν κάπως απρόοπτο το γεγονός ότι ο κόσμος γελοούσε σε σημεία που εγώ πίστευα πως ήταν ιδιαίτερα δραματικά, ενώ σε κάποια άλλα, που εγώ νόμιζα ως αστεία, δεν υπήρχε καμιά αντίδραση. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, είναι αλήθεια πως ο κόσμος αντέδρασε όπως το περίμενα. Αλλά, ξέρετε, πάλι, γιατί να πρέπει κανείς να προβλέπει τις αντιδράσεις; Αρκεί κανείς να αντιδράει, έτσι δεν είναι; Σε αυτήν την ταινία, προσπάθησα να βάλω όλα όσα έχω μάθει με την πείρα μου στο σινεμά και κυρίως προσπάθησα να κάνω μια ταινία που θα μπορεί κανείς να επικοινωνήσει μαζί της και χωρίς να ξέρει τη γλώσσα, και χωρίς να ξέρει ποιος τη γύρισε, και ακόμα και χωρίς να έχει ξαναδεί τίποτα στον κινηματογράφο. Καλά νομίζω ότι πήγε, ε;».

Είμαστε, όμως, σίγουροι πως και κάτι ακόμα προσπάθησε να κάνει σε αυτήν την ταινία του ο Καουρισμάκι: να τραβήξει τον ανθρωπισμό του στα άκρα, να τον κάνει στάση ζωής, να τον αντιπαράβάλει σε έναν ιδιαίτερα σκληρό κόσμο, σημερινό και γνώριμο, κι ας έχει τα χρώματα και τα χαρακτηριστικά ατμόσφαιρας 70s. Ενδιαμέσως, προβάλλει κι ένα είδος αδελφούνης και συνεργασίας που βοηθάει τον μικρό λαθρομετανάστη. Αλήθεια, πι-

στεύει σε κάτι τέτοιο; «Μα πρέπει να υπάρχει κάτι τέτοιο, αλλιώς η ζούγκλα είναι απόλυτη. Το σινεμά έχει εστιάσει πολύ στο κακό, γιατί είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρον, αλλά νομίζω πως η καλοσύνη υπάρχει. Επίσης πιστεύω πως και οι καλές νεράιδες υπάρχουν, αλλά και ότι χρηματιστές, τραπεζίτες και τέτοιου είδους άνθρωποι μπορούν να έχουν μια ωραία τιμωρία - ίσως να έπεφτε ένας κεραυνός πάνω τους ή να τους έτρωγε ένας κακός λύκος. Αλλά τότε, θα ήταν όντως κακός; Καταλαβαίνετε πόσα διλήμματα αντιμετωπίζει ένας σκηνοθέτης».

Ο τρόπος που (δε) δουλεύει ο Άκι Καουρισμάκι έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον: «Γενικά, είμαι λίγο αργός πια στις ταινίες μου, ενώ παλιά ήμουν πολύ γρήγορος, ίσως όχι τόσο γρήγορος όπως κάποιοι σκηνοθέτες από την Ταϊβάν, αλλά πάντως αρκετά πιο γρήγορος από τον Τζιμ Τζάρμους. Τώρα που το σκέφτομαι, είμαι αρκετά μελοδραματικός, αλλά όχι και τόσο όσο ο Ίνγκμαρ Μπέργκμαν!»! Ο Καουρισμάκι τώρα θεωρεί πως είναι στην αρχή μιας ακόμα τριλογίας. «Αν κρίνω από τον ρυθμό μου, θα χρειαστώ μια δεκαετία για να την ολοκληρώσω. Πάντως, έχω βρει πώς θα την ονομάσω, θα είναι η τριλογία των πόλεων με λιμάνι. Μετά τη Χάβρη, θα ακολουθήσει το Βίγκο, ένα ισπανικό λιμάνι στη Γαλικία. Θα την πω "Ο κουρέας του Βίγκο". Δε νομίζετε ότι έχω προχωρήσει αρκετά;»

DE FACTO

cafe - bar

p.mela 19, thessaloniki
tel: 2310 263674
defactobar@hotmail.com
www.defactobar.blogspot.com

De facto
Since 1983

Slava's SNOWSHOW

1 έως 12 Φεβρουαρίου

Παζλς

Κορυφαίοι μίμοι και κλόουν, εξαιρετικές μελωδίες, εκπληκτικοί φωτισμοί, ευρηματικά εφέ, άφθονο γέλιο και μια πρωτοφανής προσομοίωση πολιτικής χιονοθύελλας, στο πιο διαδραστικό θέαμα του κόσμου!

Πληροφορίες

210 7258510

Χάρηγοι Επικοινωνίας

Διοργάνωση

ΛΑΒΡΥΣ

Facebook

Lavis Productions

TA NEA EPT

ATHENS: EROL

Προώθηση εισιτηρίων

Στα ταμεία του Παλλός CityLink, Βουκουρεστίου 5, τηλ.: 210 3213100
www.elthea.gr Με πιστωτική κάρτα τηλ.: 210 8108181 και στα:

IANOS

Moni Haworth Queen of decadence

«I don't give a fuck!» φωνάζουν οι φωτογραφίες του Johnnys Bird, του παθιασμένου online project της Moni Haworth: χαραγμένοι καρποί, λονδρέζικες καταλήψεις και άτσαλη ομορφιά. Κοίτα! Κείμενο Σάντρα-Οντέτ Κυπριωτάκη & Βιβιάνα Μηλιαρέση Φωτογραφία Moni Haworth

Μισή Αγγλίδα, μισή Ιταλίδα, η Moni είναι απροσδιορίστου ηλικίας (Μαντόνα κατάσταση), είναι κολλητή με τον πιο hype(ster) φωτογράφο/party animal «The Cobrasnake» και αράζει με 15χρονα, κλαμπόβια celebrities. Έχει καμιά δεκαριά, πρόχειρα, «φυλακόβια» τατουάζ, κυκλοφορεί με φθαρμένα αντρικά old skool Levi's, δε βγάζει ποτέ τα γυαλιά ηλίου της και καπνίζει μανιωδώς. «Μην παίρνετε τον εαυτό σας στα σοβαρά. Το εγώ καταστρέφει τα πάντα», λέει και ανάβει άλλο ένα τσιγάρο. Δηλώνει φωτογράφος, αλλά πέρασε μία δεκαετία δουλεύοντας ως dj σε στριπτιζάδικο στο Σόχο. Οδηγεί μια Pontiac Firebird του '79 (από όπου πήρε το όνομά του το site της) και μια ξεχαρβαλωμένη -πλην ανεκτίμητη- Mercedes. Το κρεβάτι της ανήκε σε κάποιον Λουδοβίκο και σκόρπια στο σπίτι της θα βρεις την εξαιρετική συλλογή της από είτλεις φουστάνια, grunge βινταζιές, customized τζάκετ, kits πλατφόρμες και ξεπλυμένα λαμέ.

Στο Johnnys Bird φωτογραφίζει άσπρους: αγόρια και κορίτσια, γύρω στα 20, κάπως λάθος και στιλιζαρισμένα πορνογραφικά καμιά φορά. Δε φωτογραφίζει γυμνό -εκτός κι αν συμβεί- για τον απλό λόγο ότι λατρεύει τα ρούχα και τα αξεσουάρ. Οι φωτογραφίες της αναδύουν μυρωδιά ελευθερίας, ιδρώτα και

σπέρματος. Την ιντριγκάρει ιδιαίτερα η άστατη περίοδος της «παρεταμένης μετα-εφηβείας», όπως την αποκαλεί. Hardcore ντραγκς και ξεσκισμένες πατούσες. «Δεν προτιμώ κάποιο συγκεκριμένο τύπο. Τα περισσότερα "μοντέλα" μου είναι φίλοι και φίλοι φίλων». Πλέκει ιστορίες. Εισβάλλει στις ζωές και τα ακατάστατα δωμάτια των χαρακτήρων της και τους αφήνει ελεύθερους. Κι αν πηδήξουν στο κανάλι, κόψουν το δάχτυλό τους ή αποφασίσουν να φασωθούν, θα το φωτογραφήσει κι αυτό. Το project της είναι γεμάτο με εικόνες που ένα καθωσπρέπει περιοδικό μόδας θα έκαίγε παραδειγματικά. Την ελκύουν η εύθραυστη ευαισθησία, η άγρια, τολμηρή ρεμπέλ -εν δυνάμει- επαναστατικότητα και τα σκοτεινά μυαλά.

Η Moni βάφει τα νύχια της με μπλε γκλίτερ, ακούει Nirvana στη διαπασών και underground, trashy καθημερινότητας. Πρόσφατα παντρεύτηκε τον επί 25ετίας γκόμμένο της και μετακόμισαν με τις δυο τους κόρες στο Λος Άντζελες. «Η ζωή είναι μία και οι ευκαιρίες που μας δίνονται άπειρες. Κάντε κάθε μέρα κάτι που σας φοβίζει...» μας λέει με σοφία 50άρας και το επόμενο λεπτό μας σπρώχνει σε ένα υπόγειο βινταζάδικο με ενθουσιασμό εξεγερμένων εφήβων.

11 a.m. coffee time

16 p.m. snack time

21 p.m. ale time

The Bristol Pub Times!

THE BRISTOL PUB
COFFEE & BEER

G. Papandreou 24 (ex Antheon)
Thessaloniki, +30 2310 867 448
www.thebristolpub.gr

Μη μας άσ με την κρίση. Σε αυτήν την πόλη η καλή ζωή δεν έχει σχέση με το πορτοφόλι, αλλά με την ψυχή. Ζήσε και γλέντα τη Θεσσαλονίκη και τσέκαρε του λόγου το αληθές διαβάζοντας έναν οδηγό αφιερωμένο στα καλύτερα παιδιά και τα καλύτερα στέκια. Επιμέλεια **SOUL team**
Illustration Kalos&Klio

Εδώ η ζωή είναι πολύχρωμη!

www.lolcafe.gr

Βάλτε χρώμα! Βγάλτε γέλιο! «Παίξτε» δυνατά!

**Βύρωνος 5Α, πλατεία Ναυαρίνου, Τ: 2310 270 698
Γρ. Παλαμά 21, πλατεία Ναυαρίνου, Τ: 2313 009 599**

fox trot

Το πιο νέο μπαράκι στην πιο παλιά στοά της πόλης

Για τις γιορτές

Παραμονή Χριστουγέννων και Παραμονή Πρωτοχρονιάς: Δύο μοναδικά πάρτι, δύο εορταστικά μεσημέρια, δύο εορταστικά βράδια!

Κάθε Δευτέρα... Θεατρικοί αυτοσχεδιασμοί

Το θέατρο της Δευτέρας: «Αυτοσχεδιάζοντας στο Fox Trot!» Σουρεαλιστική ματιά, καυστικό χιούμορ, κέφι και έμπνευση, μια ξεχωριστή παράσταση! Σε σκηνοθεσία Ευδόκιμου Τσολακίδη. Από 2/01 και κάθε Δευτέρα.

Οι Τετάρτες είναι live!

28/12: Ραχήλ Τσελεπίδου. Ένα ακουστικό project με τους Τάσο Πελέτη και Πάνο Σκαρλάτο.

4/01: Jasm. Ένα πανηγύρι Jazz, Soul, Funk ήχων.

11/01: Διονύσης Καλαφάτης, Χαράλαμπος Παρίτσος, σε ένα ακουστικό live.

18/01: Turbolovers. Διασκευές από Beatles μέχρι Kasabian.

25/01: NAMASTE. Θανάσης Κλεόπας, Harp eri, Κυριάκος Wild Fokia, μουσικές του κόσμου.

Εγγατία 31, Στοά Κολόμβου, Θεσσαλονίκη

• ΕΓΧΡΩΜΟΝ •
ΚΑΦΕ - ΜΠΑΡ
ΟΛΥΜΠΟΥ 87 Τ.2310 238532 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Teddy beers, Bristol beers

«Bristol Pub» επί της Γεωργίου Παπανδρέου 24, όπως λέμε, η παμπ της γειτονιάς σου. Βρετανική εσάνς, διακόσμηση και γεύση, κουλτούρα αντίστοιχη με τις λονδρέζικες παμπ, αλλά ζεστασιά θεσσαλονικιώτικη και ευκαιρία να τα πεις και να τα πιεις. Αυτή η παμπ με τις 60 ετικέτες μπίρας από όλον τον κόσμο είναι ότι καλύτερο διαθέτει η ανατολική πλευρά της πόλης. Κιθαριστικές και ποπ μουσικές, σπέσιαλ παρτάκια, αλλά να φάμε και κάτι: λουκάνικα, burger, fish & chips, σαλάτες, Beatles, Stones, Adele, Amy Winehouse, και το έχετε όλο το πακέτο. Άνθρωποι, φίλοι, κουλτούρα παμπ, που σημαίνει πως πάμε εκεί όλες τις μέρες και δεν περιμένουμε μόνο το σαββατοκύριακο για να απολαύσουμε μια μοναστηριακή, μια τσέικικη ξανθιά, μια αγγλική μαύρη ή μια red ale μπίρα. Στη Γεωργίου Παπανδρέου, φέτος ζήσαμε μερικές από τις πιο ωραίες νύχτες της χρονιάς.

I'm The Real Rocknrolla!

Βερολίνο, Μόσχα, Λονδίνο, Παρίσι, κοσμοπολιτισμός. Ο ήχος του «The Real Rocknrolla», χάρη στις μετακλήσεις των πιο τριζάτων djs της Ευρώπης και του κόσμου, ήταν αυτό που χρειαζόταν η περιοχή της Βαλαωρίτου για να ξεφύγει από τη βλαχιά του κοπαδιού και την υπερκόπωση που προκάλεσαν οι ορδές των mainstream. «Αυτή η πόλη μου ανήκει», έλεγε ο λονδρέζος γκάνγκστερ Λένι Κόουλ στην ταινία «Rocknrolla» του Γκάι Ρίτσι. Το «The Real Rocknrolla», βέβαια, τα μόνα πιστόλια που τράβηξε ήταν electro και nu disco, funk, house και ότι άλλο διαθέτει το βαρύ οπλοστάσιο των djs του. Υπέροχη αισθητική στα flyers, καθαρά ποτά, ελικρινής διάθεση, καθόλου ποζεριά ή λιμούρα, είπαμε και το ξαναλέμε: Καθώς η Βαλαωρίτου αγκομαχάει από πλήθη που απλώς περιφέρονται, το νούμερο 31, όπου στεγάζεται η «Αληθινή Rocknrolla», είναι το μόνο που πασ γιατί ξέρεις και τι θα ακούσεις, και τι θα χορέψεις, και με ποιους θα φλερτάσεις, και τι ποτό θα πάρεις. Μπασαριστό, πειραματικό, soulful, αυτό είναι ένα στέκι που όμοιο του δεν υπάρχει στη Θεσσαλονίκη.

Κάν' την για Εγνατία, κάν' την για Tropicana

Ο Ηρόδοτος είναι ο πατέρας της ιστορίας, ο τρόπος με τον οποίο κούνησε ο Έλβις τους γοφούς του σηματοδότησε τη γέννηση του ροκ εν ρολ, οι Underworld του «Born Slippy» γέννησαν το techno και η παρέα που έφτιαξε την «Cantina Tropicana» γέννησε μια νέα Θεσσαλονίκη, που επιτέλους ανακάλυπτε πως πόλη και χαρά μπορεί να υπάρχουν και πάνω από την Εγνατία. Στο νούμερο 31 της αγοράς Κολόμβου, η στοά ξαναγεννήθηκε κι ο σκύλος Φιντέλ, ένα από τα δυνατά χαρτιά της «Cantina», κουνάει την ουρά του ευτυχισμένος. Εξαιρετικές μουσικές με soul ψυχή, rock καρδιά και bluesy feeling, άπιστευτη ατμόσφαιρα τις νύχτες, καθώς το σκηνικό σε παίρνει μακριά από το σήμερα και σε γυρίζει σε ένα χθες κινηματογραφικό, ευγενικός κόσμος, χωρίς άγχος να επιδειχτεί ή να επιδείξει. Ένα μπαρ που, από τον πρωινό του καπουτσίνο έως το τελευταίο σφηνάκι με το οποίο κλείνει τη νύχτα του, ξανακάνει την Εγνατία δρόμο ταξιδιάρη, κοσμοπολίτικο και ανοιχτό, όπως πάντα ήταν.

De facto, de jure

Ο καθένας σε αυτό το μπαρ έχει τις εμμονές και τις αγάπες του. Απαριθμούμε τις δικές μας: Ο Πέτρος και ο μαγικός τρόπος που φτιάχνει τον καπουτσίνο του. Ο Γιώργος τη νύχτα όπως σεβρίζει τα malts,

τα κονιάκ και τα κοκτέιλ. Ο Κώστας στα ντεκ του Σαββάτου, ο Δημήτρης όταν τις Κυριακές το μεσημέρι βγάζει τον γιο του για να του μαθαίνει την τέχνη του καφέ, ο Γιώργος Β., που άμα είσαι καλό παιδί, μπορεί να σου κάψει κι ένα cd με τις μουσικές του. Το «De facto» είναι η πιο κλασική μπάρα της πόλης, έχει μια ιστορία που από μόνη της αρκεί για να σε πιάνει δέος. Ο κόσμος που συχνάζει εδώ διαβάζει ή πάει θέατρο, μιλάει για πολιτική και τέχνη, δεν έχει καμία σχέση με τον κόσμο των άλλων μπαρ. Τέχνη στους τοίχους, είτε με ζωγραφίες είτε με φωτογραφίες, αφίσες και κινηματογραφικά πόστερ, ενθύμια εποχών που σημάδεψαν τη Θεσσαλονίκη, μεταμεσονύκτια αίσθηση πως όλα εδώ γύρω θα μπορούσαν να έχουν απαθανατιστεί από τον Χόπερ. Να ένα μπαρ που άνετα θα μπορούσες να αποκαλέσεις και... σπίτι σου.

Τα τρία Η: Haven, Heaven, House

Ο Νίκος και ο Πέτρος είχαν στόχο, και χωρίς στόχο δεν πασ πουθενά στη Θεσσαλονίκη, που όλοι θέλουν να ανοίξουν ένα μπαρ που το πρωί να πουλάει καφέ, το βράδυ ποτά, και μετά τα μεσάνυχτα να γίνεται κλαμπ. Μόνο που ο Νίκος και ο Πέτρος δεν είναι σαν τους άλλους, της αρπαχτής, του ότι να 'ναι και του επιχειρηματικού αμπαλαέο. Ποιος ήταν ο στόχος τους; Να αποδείξουν, πρώτα από όλα, πως μια γερασμένη κι ετοιμόρροπη στοά, όπως η Ρογκότη στη Βενιζέλου 3, μπορεί να αναστηθεί και να γίνει στέκι ωραίο και κοσμοπολίτικο. Το κατάφεραν και τους ανήκει ο τίτλος των πιονέρων που ανακάλυψαν τη γοητεία και το μυστήριο που κρύβουν τα βιντάζ κτήρια. Στόχος δεύτερος: εκτός από εξαιρετικό καφέ με αναφορές σε ασιατικό lounge λόγω επίπλων, το «Haven» έπρεπε τις νύχτες να μεταμορφώνεται και σε house ναό. Το κατάφεραν και αυτό χάρις στην επιμονή τους να μετακαλούν ευλαβικά μερικά από τα ιερότερα dj ονόματα-δισκοπύλη: ο Διαμαντόπουλος, η Lefki, οι δικοί μας Chris Tek και Sunset Boulevard χάρισαν στο «Haven» τον τίτλο του «πιο house place to be», όπως αποδεικνύουν και οι καυτές Παρασκευές του, τα groovy σαββατόβραδα και οι θεσπέσιες Κυριακές του. Μπράβο στον Πέτρο, κι ένα μπράβο στον Νίκο: ανοίγει πάντα με warm up όλους τους καλεσμένους του στα ντεκ. Είπαμε, το «Haven» κι αυτοί οι δύο τύποι δεν είναι σαν τους άλλους.

Fox Trot, Fox Trot, με κέφι και χαρά a lot!

Είναι ο Ιεροκλής Μιχαηλίδης αλεπού, κι όταν γουστάρει πού και πού, εκτός από θεατρικά, ανοίγει κι ένα μπαρ, το βαφτίζει «το στέκι μας», και για περάστε, για περάστε από τη Στοά Κολόμβου, όπου κατοικοεδρεύει το «Fox Trot». Καλλιτεχνίζουν, μοπέμικο, περίεργο μουσικά -από λαϊκά του Άκη Πάνου, έθνικ παραπολιάρικα της Γασμίν Λεβί, τζαζ του Τσάρλι Πάρκερ, αλλά και Red Hot Chili Peppers τα σαββατοκύριακα-, με θεατρικά κούγια και παρτάκινη διάθεση, το «Fox Trot» είναι το πιο νέο μπαρ στην πιο παλιά στοά, όπως το κοκορεύεται, το καμαρώνει αλλά και δίκαιο έχει ο Ιεροκλής. Παραμονές Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς οι Fox Troters παρτάρουν εις διπλούν, μεσημέρι και βράδυ, ενώ από τη νέα χρονιά, εκτός από ποτά και γλέντι, στο «Fox Trot» θα έχει και θέατρο. «Αυτοσεδιάζοντας στο Fox Trot» θα πει σουρεαλιστικές Δευτέρες, καυστικό χιούμορ, κέφι, έμπνευση και κοινό που συμμετέχει. Οι Τετάρτες θα έχουν live μουσική πολυοικιλία. Στις 28/12 η Ραχήλ Τσελεπίδου παρουσιάζει ένα ακουστικό πρότζεκτ παρέα με τους Τάσο Πελέκη στην κιθάρα και

Πάνο Σκαρλάτο στα πλήκτρα, σε ένα πρόγραμμα όπου παντρεύονται ξένες και ελληνικές μελωδίες από το παρόν και το παρελθόν. Στις 4/01 μη χάσετε τους Jasm σε ήχους jazz, soul, funk, ενώ 11/01 οι Διονύσης Καλαφάτης και Χαράλαμπος Παρίτσος θα παίξουν ακουστικά από Χατζιδάκι και Αλκίνοο μέχρι Radiohead και Zeppelin. 18/01 οι Turbolovers θα δισκευάσουν από Beatles και Kasabian έως Hot Chip με electronic, indie και rock διάθεση. Τέλος, στις 25/01 οι NAMASTE, ήτοι Θανάσης Κλεόπας στην κιθάρα και τη Φωνή, Harperi στην άρπα, τα κρουστά και το ακορντεόν, Κυριάκος Wild Φοκία στο πιάνο, θα γκρουβάρουν σε λιμανιές μουσικές του κόσμου, από Καραϊβική έως Πειραιά και Θεσσαλονίκη.

Il Posto: The west side story

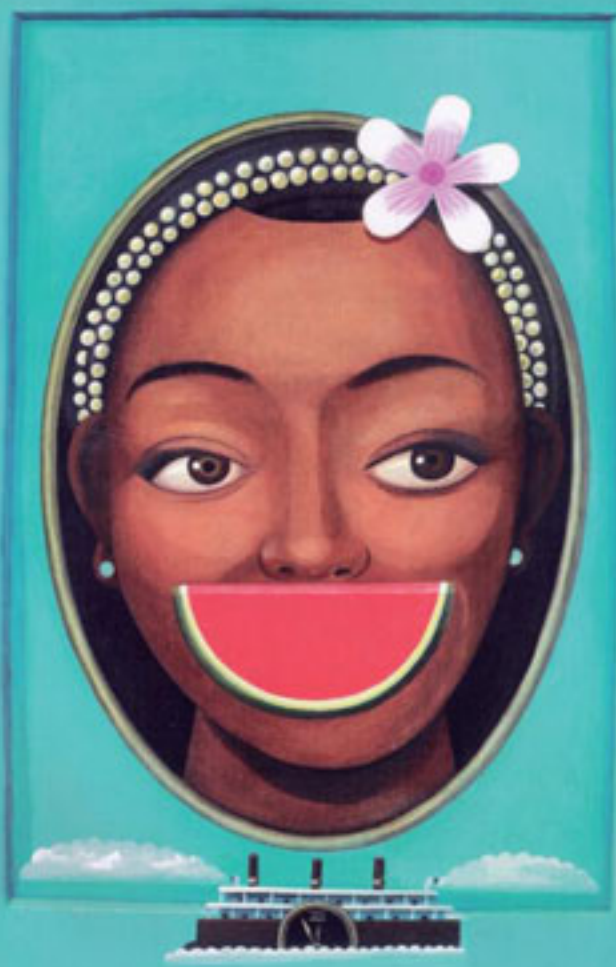
«Εγώ και συ λέω να πάμε δυτικά». Ένα τραγούδι των Χαχάκες, μια πλατεία, μια γειτονιά. Το «Il Posto» στον Εύοσμο, που παλιά, για όσους θυμούνται, είχε τη μεγαλύτερη δισκοθήκη Ντέιβιντ Μπούου εν Ελλάδα, συνεχίζει να είναι ο καλύτερος λόγος για μια βόλτα στα περίξ της πιο πολύβουης πλατείας της δυτικής Θεσσαλονίκης. Παίζει μουσικές, κάνει πάρτι, τα ροφήματα καφεΐνης και σοκολάτας του είναι σπέσιαλ, τα ποτά του κρυστάλλινα, και μια εικασαετία τώρα είναι το στέκι όλων των παιδιών της γειτονιάς. Οι δίσκοι του Μπούου έγιναν cd των Airplane, εφόσον στο «Il Posto» αγαπάνε τη new disco και τις lounge εκδοχές της, αυτό όμως που δεν άλλαξε, ούτε πρόκειται να αλλάξει, είναι η κουλτούρα του: το πιο ευγενές, ρομαντικό, ντζαϊνάτο και πάντα στην κόψη της πρωτοπορίας μπαρ των δυτικών συνοικιών. Τα ΠΣΚ δε, όταν έχει ήλιο και φουλάρουν τα τραπέζια έξω, εδώ θα δεις να χαλαρώνουν τα καλύτερα παιδιά. ΥΓ. Κυριάκο (ψηλέ), τον καινούργιο Τόνι Μπένετ με τα ντουετάκια τον πήρες χαμπάρι;

Tout le Monde sur Le Monde

Στο Ποσειδώνιο άλλοι πάνε για το Μέγαρο, άλλοι για το μπάσκετ, άλλοι για το τένις, αλλά όλοι για το «Le Monde». Εξ ου και το σλόγκαν «όλος ο κόσμος εδώ». Είτε έχει ήλιο είτε βροχή, είτε είναι μέρα είτε είναι νύχτα. Τι το κάνει τόσο σπέσιαλ και διαφορετικό; Η θέα του, πρώτα από όλα, για όσους αράζουν στο πάνω πάτωμα. Η μουσική του, διαλεγμένη προσεκτικά από τον Σταύρο. Οι γεύσεις του, είτε σε καφέ και ποτό είτε σε συνοδευτικά πιάτα, που κάνουν τους πελάτες ναιώθουν άρχοντες. Και η επιμονή των ιδιοκτητών να κρατούν το «Le Monde» σε υψηλά επίπεδα κλάσης, σέρβις και παροχής χαράς. Παρτάκια, εφημερίδες την Κυριακή, σαββατιάτικες hang out νύχτες με ρυθμό, κι όλα αυτά σε μια διακόσμηση που όμοια της δεν υπάρχει στην περιοχή του Ποσειδωνίου. Αυτό είναι το μυστικό τους και αυτή είναι και η εξήγηση του γιατί όλος ο καλός κόσμος συχνάζει στο «Le Monde».

LOL for all

Η σοκολολάτα τους που, αν της στήσεις σιρόπι καραμέλας ή φράουλας, είναι ο πιο γρήγορος τρόπος για να νιώσεις πως είσαι στον Παράδεισο. Τα έπιμα, τα ζωάκια, οι χνουδωτές παντόφλες, οι φοιτητοπαρέες με τα ωραία κορίτσια και τα πιο κουλ αγόρια. Από όλα τα καφέ της πλατείας Ναυαρίνου, τα «LOL» είναι το πιο χαρούμενα, τα πιο γουστόζικα, τα πιο πολύβουα και τα πιο πολύχρωμα. Αυτό της πλατείας, όταν έχει ήλιο, είναι σαν κυψέλη, με τα τραπέζια του τέρμα γεμάτα. Το μικρό της Βύρωνος, πάλι, είναι σαν κουκλόσπιτο, σαν το

Kantina Tropicana

Ένας άλλος τρόπος, ένα άλλο μπαρ,
για άλλη Θεσσαλονίκη

Εγνατίας 31, Στοά Κολόμβου,
Θεσσαλονίκη, Τ 2310 539727
www.facebook.com/Καντινα Τροπικανα

Η καθημερινή
συνήθεια...

cafe
Le Monde

ΜΑΡΙΑΣ ΚΑΛΛΙΑΣ 3 - ΝΕΑ ΠΑΡΑΛΙΑ - 54645 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - Τ: 2313.038.414

 Cafe Le Monde

σπίτι της Χιονάτης, με τους νάνους να σε υποδέχονται πριν ανοίξεις την πόρτα. Από όλα τα καφέ της πλατείας Ναυαρίνου επίσης, τα «LOL» είναι και τα πιο μουσικώς εξαίσια, αφού ο σκληρός τους δίσκος είναι χάρμα ακούειν, είτε ρίχνει κιθάρες είτε ποπιές. Είναι πάντα γεμάτα, είναι πάντα γελαστερά, εξ ου και το όνομά τους, είναι πάντα η ανέμελη Θεσσαλονίκη στην ιδανική και LOL εκδοχή της.

All of you, all of them, Paul.m

Επιβεβαιώνει το ρηθέν πως τα πιο ωραία αρώματα είναι κλεισμένα σε μικρά μπουκαλάκια. Γιατί το «Paul.m» είναι μικρό και τριανταφυλλένιο, κάτι σαν μπιμπελό για την οδό Παύλου Μελά. Ούτε στον Paul McCartney ανήκει ούτε στον Παύλο-Paul M-άτσι, όπως λέγαμε παλιά, όταν το πρωτοείδαμε. Είναι του Βασίλη και του Άκη, είναι φιλόξενο και πρωινό, αφού ανοίγει από τα χαράματα, αλλά και κλείνει τα χαράματα, ειδικά φέτος που το έχει ρίξει και στα πάρτι. Ξεκίνησαν με το ανοιξιάτικο της Eurovision, που έγινε κάτι σαν θεσμός για την πολύχρωμη και diversité Θεσσαλονίκη. Μετά, άρχισαν να καλούν στα ντεκ επώνυμους της πόλης, που έφερναν τα τραγούδια και τις παρέες τους, κι ορίστε που τα πάρτι του «Paul.m» με τρέλα, κέφι και άποψη έγιναν το συν της νυχτερινής ζωής στο κέντρο. Κόσμος καλοντυμένους, είτε σε διάθεση είτε σε ρούχα, γκάμα ποικίλη από ευγενικές ψυχές, χαμογελαστό, καλόψυχο και καλοτάξιδο. Αυτό είναι το μυστικό του, αυτή είναι η συμπεριφορά του, αυτή είναι η κλάση του.

Wow clubbing, wow nights

«W for Wow Week» θα μπορούσε να είναι το σλόγκαν του πιο feelgood club του φετινού χειμώνα. Μια μεγάλη γιορτή, ένα ξέφρενης χορευτικής διάθεσης και ξέσαλο spot, στην περιοχή Σφαγείων, όπου τα σπάει η Θεσσαλονίκη σε μια ποικιλία ρυθμών. Τα τρία διαφορετικά θεματικά «W» parties εγγυώνται μια Πέμπτη δυναμίτη, με το r'n'b Make Me King κόνσεπτ κυριολεκτικά να σκοτώνει! Αποφεύγοντας τα τετριμμένα, ο DJ Silence παρέα με τον DJ The Man και την DJ Lane φιλοξενούν στα μικρόφωνα mc's, χαρίζουν το tempo στον λαό και πυρπολούν την κονσόλα. B-boys, χορεύτριες, και μην ανησυχείς που η Πέμπτη τελείωσε, γιατί η Παρασκευή ήρθε και πάλι εδώ θα είσαι. Ψάχνεις αγάπη; Τη βρήκες. Το Show Me Love, υπό την εποπτεία των Johnny Gerontakis, Sp Sakkatos και Chris Child, ενώνει house και r'n'b ήχους και φωτίζει την ατμόσφαιρα με extreme visuals. Μετά έρχεται το Σάββατο, παραδοσιακή μέρα όπου η Θεσσαλονίκη νεανίς φοράει τα καλά της και μακιγιάρεται στην τρίχα, ο δε Θεσσαλονικεύς νέος σενιάρεται κύκλος, και σκάνε αγκαζέ με διάθεση τρελού clubbing στο πάρτι Music Is The Answer, με Αντώνη Δημητριάδη, Άκη Σημιντιρίδη και Pistol στα πικάπ. Αυτό είναι το «W» και αυτός είναι ο μόνος πυρετός που πρέπει να σε πιάνει φέτος, γιατί της γρίπης είναι αφόρητος, ενώ του «W» χαίρεσαι που σου ανεβαίνει και τον μεταδίδεις και σε άλλους.

«Φρειδερίκο αγάπη μου», τι γυρεύεις στην Ολύμπου;

Η κουλτούρα της «Pastaflorella Darling» από τη Ζεύξιδος πάει βόλτα επιτέλους και στο πάνω πάτωμα της πόλης, στην Ολύμπου 81. Ο σκύλος Φρειδερίκος δίνει το όνομά του στο πιο cozy καφέ, new entry της φετινής σεζόν, με πιατέλες, κεντήματα, ένα exotic suave πρασινάκι στον τοίχο και τις κλασικές καρέκλες και τραπέζια από φορμάκια στον διάκο-

σμο. Οι γνωστές πολύχρωμες κούπες, η εξαιρετη easy listening μουσική, η speak easy ατμόσφαιρα και τα ευγενικά παιδιά επίσης μετακόμισαν και εδώ. Αυτή είναι η παρέα του σκύλου Φρειδερίκου που σε κοιτάει κορνιζωμένος, όπως τον έχει απαθανάτισει ζωγράφος σε κάδρο του μπαρ, περήφανος και καμαρωτός, που τα αφεντικά του Πάννης και Δημήτρης τιμούν όχι μόνο αυτόν αλλά και όλα τα ωραία στα οποία μας μύπησε τα τελευταία χρόνια η «Pastaflorella Darling». Να ομιλούμε χαμηλοφώνως και να απολαμβάνουμε τη ζωή σεβόμενοι τους κώδικες του savoir vivre που προστάζουν διακριτικότητα, πάνω από όλα, και καλή καρδιά.

Ακινός: Ουζερί για Όσκαρ!

Στη Μοδιάνο το σκηνικό είναι μεγαλοπρεπές, είναι ατόφια ιστορία, είναι ένας πολιτισμός από μόνος του. Στη Μοδιάνο βρίσκεται και ο «Ακινός», ένα δίπατο ουζερί, που και οι γεύσεις του και η διακόσμησή του όχι απλώς τιμούν το χθες της στοάς αλλά και δοξάζουν το σήμερα της. Από ωρίς το μεσημέρι, που ο Θεσσαλονικίος το θέλει το ουζάκι του, έως αργά τη νύχτα, που τα ψάρια και τα κρασιά βγαίνουν στα τραπέζια φόρα παρτίδα, ο «Ακινός» είναι μια σπονή στην καλή ζωή! Αλλά και στην καλή τιμή, αφού σε αυτό το fish spot δε θέλει να δώσεις πολλά λεφτά για να φας και να νιώσεις άρχοντας. Η τηγανητή σαρδέλα με σουσάμι κερδίζει Ψαρόσκαρ! Τα γαριδόπουλα, περικυκλωμένα από μελιτζάνες γεμιστές με τυρί, την περίφημη σαλάτα «Πονηρή», τα αχνιστά μύδια και τα εξωτικά τσίπουρα στο ποτήρι, είναι για βραβείο Γκράμι Γάμι Γάμι. Οι γεύσεις, το προσωπικό, η φάτσα κάρτα θέα επί της ανοιχτής κουζίνας που λαμποκοπάει, το ντιζαϊνάτο στήσιμο, αφού εκτός από το τραπέζι, μπορείς να απολαμβάνεις εξίσου θεσπέσια τα πιάτα και στην μπάρα, σε συνδυασμό με το «σβήσιμο» και τα λικέρ τριαντάφυλλο ή μανταρίνι, συνηγορούν πως αυτό είναι το στέκι της Μοδιάνο.

Café Brûlée, ζωή καραμελέ!

Εκατοντάδες χιλιάδες λαού παρελαύνουν κάθε μήνα από το Mediterranean Cosmos, που δεν είναι πια ένα εμπορικό κέντρο αλλά κι ένα state of mind μέρος για διασκέδαση και ψυχαγωγία, ειδικά για τους Θεσσαλονικείς που μένουν ανατολικά και το να τραβηχτούν στο κέντρο για καφέ ή για ποτό μερικές φορές φαντάζει αφόρητο. Εδώ μπαίνει στο παιχνίδι το καφέ «Brûlée», με κλάση παριζιάνικη, μουσική παριζιάνικη κι ατμόσφαιρα παριζιάν, διδάσκοντας πώς είναι να έχεις για στέκι ένα καφέ-μπαρ όπου η κομψότητα και η μποέμικη ζωή σεβρίζονται στο ποτήρι ή την κούπα. Τέχνη! Κι όταν λέμε τέχνη, δεν εννοούμε μόνο τα σαν αλυσίδα του DNA φωτιστικά και τα εξαίσια έπιπλα, που ειδικά τη νύχτα φωτίζουν την απόλυτη ατμόσφαιρα, αλλά και τις ζωγραφίες πάνω στην κρέμα της σοκολάτας ή του καπουτσίνο σου. Πώς το κάνουν; Ένα μαγικό spot για να κυλούν οι μέρες και οι νύχτες, να ανταμώνουν οι παρέες, ο καφές να γίνεται σφηνάκι και τα βράδια στην ανατολική πλευρά της πόλης να έχουν γλυκιά σαν καμένη καραμέλα γεύση.

Pulp! Ένα μπαρ fiction!

Ένα ροκ εν ρολ μπαρ, μια ροκ εν ρολ άποψη για τη νύχτα, με ροκ εν ρολ μουσική και ροκ εν ρολ ποικιλία από μπίρες είναι αυτά που έκαναν το «Pulp» το πιο εξαίσιο μέρος επί της Αλεξάνδρου Σβώλου. Με ατμόσφαιρα και διακόσμηση που σε κάνουν να αναρωτιέσαι αν όντως βρίσκεσαι στη Θεσσαλο-

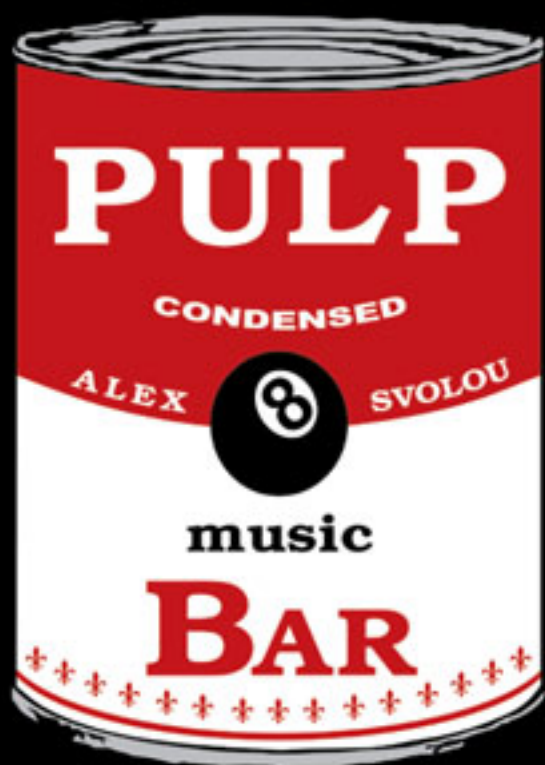
νίκη κι όχι σε ένα μπαρ που διανυκτερεύει επί της Route 66, με κάδρα που τα στολίζουν pin-up girls ή εικόνες μουσικών που έγραψαν ιστορία, το «Pulp» μπορεί άνετα να σε ψήσει πως έχεις μεγάλες πιθανότητες να κάτσει δίπλα σου μια νύχτα και να τα πιει μαζί σου ο Ταραντίνο και το κινηματογραφικό του συνεργείο. Μαύρο και κόκκινο είναι τα χρώματα που τα βράδια κυριαρχούν, υπενθυμίζοντας τη σημασία του νουάρ, κιθαριστικά rifs ξεχύνονται από τα ηχεία, φοιτητές, μουσικοί, καλλιτέχνες και σπέσιαλ μούρες του κέντρου κάνουν κατάληψη στα τραπέζια και οι Red Hot Chili Peppers τιμώνται και δοξάζονται, αφού το «Pulp» τους έχει αδυναμία.

Habanera, Όλη μέρα!

Μια βόλτα στο Caribbean restaurant «Habanera» θα σε ταξιδέψει νοερά στην Κούβα, τον Άγιο Δομίνικο, το Πουέρτο Ρίκο, την Τζαμάικα και τη Τρινιδάδ, για να γευτείς ιδίους... στόμασι την απόλυτη καραϊβική εμπειρία, δικαιολογώντας και τον τίτλο του: η καλύτερη Caribbean κουζίνα της πόλης. Ένα πανέμορφο νεοκλασικό διατηρητέο στεγάσει εδώ και χρόνια το «Habanera», ένα διώροφο νοσταλγικό στοπ-καρέ στην παράδοση της Λατινικής Αμερικής, καθώς κάθε δωμάτιο, κάθε γωνιά, κάθε τοίχος είναι διακοσμημένα με έγχρωμες φωτογραφίες από παραστάσεις της κουλτούρας των Λατινών, τις όμορφες γειτονιές, την αγροτική ζωή, τα αμάξια-αντίκες του '30, την αρχιτεκτονική των σπιτιών αλλά και τους ήρωές τους. Εμίλιο Ζαπάτα, Πάντσο Βίλα, Τσε Γκεβάρα και Κομπάι Σεγκούντο, αλλά να παραγγείλουμε κιόλας! Με μέτρο, γιατί τα πιάτα είναι τεράστια, τα τάκος, τα νάτσος, τα φαχίτας, τα μπουρίτος και τα κεσαντίγιας δεν τα τσιγκουνεύονται στις μερίδες. Στα κοκτέιλ οι γεύσεις είναι εξίσου εντυπωσιακές και, αν μας εμπιστευέστε, δοκιμάστε το Habanera, ατραξιόν του μαγαζιού. Κατά τα άλλα, υπάρχουν άλλα 74, που σε προσκαλούν να τα συνδυάσεις και με το γλυκό. Με ωράριο από τις 12 το μεσημέρι έως τις 2 το βράδυ, το «Habanera» είναι ο πιο σύντομος δρόμος για να βγεις από πρώην Ανθέων κατευθείαν στις Μπαχάμες. Te lo juro!

Παπαρούνα! Στο λιβάδι της Παγγαίου και Δόξης!

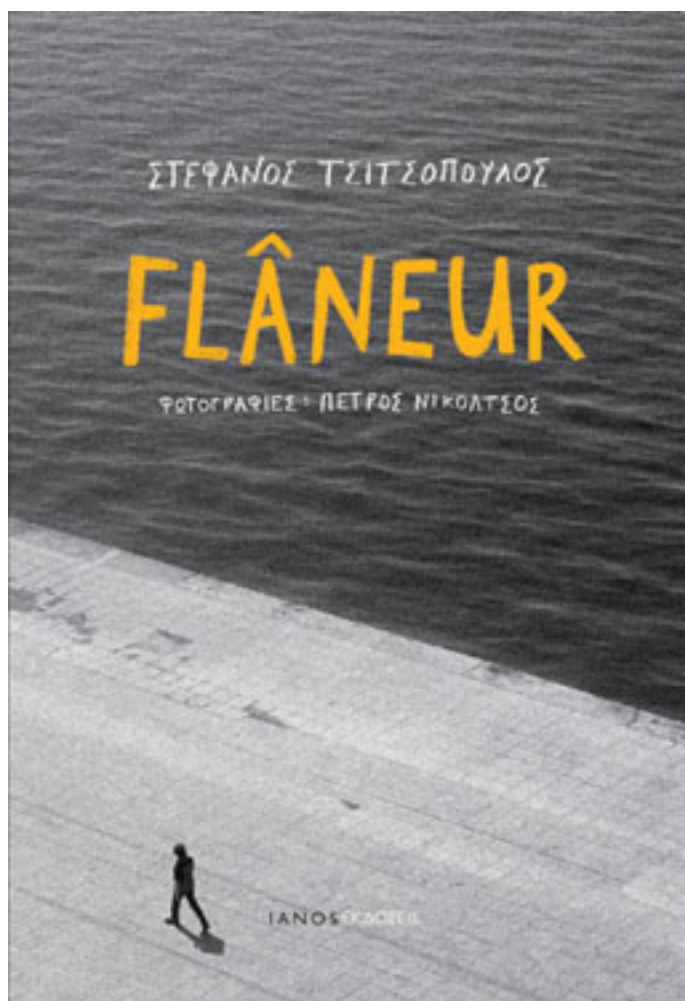
Πριν από επτά χρόνια, ο Αντώνης Λαδάς και η «Παπαρούνα», ανοίγοντας στην άδεια και άραχλη τότε περιοχή της Βαλαωρίτου, απέδειξαν πως μια σπέσιαλ κουζίνα κι ένα ρεστοράν με μπελ επόκ διάθεση και διάκοσμο δεν έχουν να φοβούνται τίποτα. Τα υπόλοιπα να ξέρετε, καθώς δίπλα στην «Παπαρούνα» άρχισαν να φυτρώνουν και άλλα στέκια, με αποτέλεσμα σήμερα η περιοχή να θεωρείται η Ντίσνεϊλαντ της νύχτας. Τι κάνεις, λοιπόν, όταν στη γειτονιά σου πλακώνει μπουγιο και λαός που δε σε εκφράζει; Δεν το πολυσκέφτηκε και μετακόμισε η «Παπαρούνα» στην κάτω πλευρά της Τσιμισκή, στα παλιά Λαδάδικα, γωνία Παγγαίου και Δόξης. Ένα καταπληκτικό μπιστρό, η ίδια νοσταλγική ατμόσφαιρα, τα παλιά έπιπλα, τα βιντάζ τραπέζια, τα φωτιστικά, το speak easy μπαρ και η μαγική της κουζίνα ετοιμάζονται να γράψουν με χρυσά γράμματα τη νέα εποχή της. Τα καπνιστά Μετσόβου, τα σαλάκια Λευκάδας, τα κρητικά απόκια, τα μιλφέγι μπανάνια με μους από μανούρι, τις πράσινες σαλάτες και τα φιλέτα γαλοπούλας με μέλι και σουσάμι θα τα βρεις πάλι εδώ, σεβρισμένα με εξαίσια τζαζ στα ηχεία και τιμές που κοιτούν προς τα κάτω και κάνουν ευτυχισμένο το πορτοφόλι σου. Η νέα «Παπαρούνα» άλλαξε μόνο γειτονιά και τιμοκατάλογο, αλλά καθόλου χούγια. Ξαναβρείτε την και ξαναταμώστε όπως παλιά!

ALL DAY BAR

*100% Thessaloniki
100% original beer and music fiction*

Αλεξάνδρου Σβώλου 8, T: 2310 270 830

FLÂNEUR

Charles Baudelaire developed a derived meaning of flâneur - a person who walks the city in order to experience it.

Wikipedia, the free encyclopedia

40 κείμενα για την πόλη και τις πόλεις. Συναρμολογώντας λέξεις από Σκαμπαρδώνη και Ξύλινα Σπαθιά, Wilco, Νικολαΐδου και Σάλιντζερ, οι ανταποκρίσεις αυτές, όπως δημοσιεύτηκαν στην εφημερίδα Athens Voice και το περιοδικό SOUL, καταγράφουν πυρετώδη και παροξυσμικά το ασπρόμαυρο χρονικό μιας εποχής περιπλανήσεων στην πόλη και τις πόλεις. Θεσσαλονίκη, Βερολίνο, Εγνατία οδός, ρωμαϊκή Via Condotti, ουρανοξύστες στο Χονγκ Κονγκ και αιθαλομίχλες που σαν μολυσματικά ροδοπέταλα ραίνουν το Κορδελιό τις νύχτες. Το «Flâneur» είναι ένα βιβλίο-σύντμηση χιλιομέτρων, εικόνων, ήχων, ιδεών και ηρώων, που φιλοτεχνούν το κοσμοπολίτικο πορτρέτο μιας περιπλάνησης στη Θεσσαλονίκη και τον κόσμο.

[...] Για τον Στέφανο Τσιτσόπουλο, η Θεσσαλονίκη είναι σαν την "ecstatic city" του Nigel Coates — «ένα μισο-πραγματικό, μισο-φανταστικό μόρφωμα [...] με ρευστή αρχιτεκτονική υβριδίων [...] ένα κοινό πεδίο ταυτότητας και επιθυμίας» στο οποίο φαίνεται να ενσωματώνεται λίγο από το Χονγκ-Κονγκ και λίγο από το Λος Άντζελες, λίγο από την Αθήνα και την Ισταμπούλ πάνω σ' έναν φανταστικό χάρτη. [...]

Σώτη Τριανταφύλλου

ΙΑΝΟΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ T: 2310 277 004, 210 32 17 917 • www.ianos.gr

~~Ice princess~~

Τζέννη Θεωνά

Είναι ωραία, και το ξέρει. Ήρθε όμως η ώρα να μάθεις κι εσύ πως η ωραία της ημέρας διαθέτει ένα εξίσου ωραίο μυαλό κι ένα талант ψυχής και κουλτούρας, που λίγες κουκλίτσες από τις εκεί έξω το έχουν. **Συνέντευξη Χρήστος Παρίδης Φωτογραφία Τάσος Βρεττός**

Επιμέλεια και Παραγωγή Κατερίνα Μανωλαράκη, Χρήστος Καλλιάρκος
Make up Αχιλλέας Χαρίτος Hair Styling Στέλλα Μαβροδή (Dtales)

Χειροποίητο πλεκτό Croisette 74, Hand Made Vintage Knitting
(www.croisette.com, Κλειτίου 10^Α, Σύνταγμα, 210 3240 707)

Αληθεύει ότι ήθελες να γίνεις δημοσιογράφος; Όχι, ποτέ. Αλλά καθώς είχα αφομοιώσει πάρα πολύ καλά το βαθμοθηρικό πρότυπο ως καλό κορίτσι, τον κώδικα του καλού, επιτυχημένου παιδιού, πέρα από απουσιολόγος, έπρεπε να μπω και σε μια σχολή. Δήλωσα την πιο ελκυστική σχολή, που δεν ήταν η Νομική, αλλά εκείνη της Δημοσιογραφίας, Επικοινωνίας και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Δεν την έχω τελειώσει ακόμα, αλλά μου ήρθε πρόσφατα μια έκλαμψη μήπως την τελειώσω τώρα.

Γιατί; Σε ανησυχεί κάτι όσον αφορά το μέλλον; Όλα με ανησυχούν, αλλά δεν είναι παράγοντες της απόφασής μου. Όταν μπήκα στο πανεπιστήμιο, μετά από ένα πολύ κακό εκπαιδευτικό σύστημα, νόμιζα ότι θα απελευθερωνόμουν και δε θα χρειαζόταν να πηγαίνω σε όλες τις παραδόσεις. Τώρα που καταλαβαίνω πόσο τεράστια τύχη είναι να έχω πρόσβαση στη γνώση δωρεάν, δεν έχω τον χρόνο να παρακολουθώ. Και, βέβαια, εκτιμώντας ότι υπάρχει ένας άνθρωπος που μιλάει και προσφέρει, δε θέλω απλώς να διαβάσω σημειώσεις και να πηγαίνω να περνάω μαθήματα. Από την άλλη, δεν τα παράτησα για να κάνω τη ζωή της έξαλλης φοιτήτριας, αλλά για να πάω σε δραματική σχολή.

Η δραματική σχολή σου πρόσφερε γνώσεις; Πήρα γνώσεις, αναμετρήθηκα με κάποια πράγματα, κάποια άλλα με φόβισαν, αλλά δε βγαίνεις επαγγελματίας... δεν παίρνεις το βάπτισμα του πυρός. Άνοιξα κάποιες πόρτες, είδα κάποια πράγματα.

Ποιος σου άνοιξε την πόρτα στην καριέρα; Ο Νίκος Περάκης. Ήταν από τους πρώτους ανθρώπους, πριν πάω καν στη σχολή. Ο Περάκης κάνει casting ακόμα και για την κοπέλα που θα αφήσει έναν καφέ. Ε, αυτή ήμουν εγώ στο «Η Λίζα και όλοι οι άλλοι». Μετά συνεργαστήκαμε στην τηλεοπτική «Λούφα και παραλλαγή», την «Ψυχραιμία» και τώρα στις «Σειρήνες».

Σε μαγνήτιζε από παιδί η υποκριτική; Από οκτώ χρονών, όταν με ρωτούσαν τι θα γίνω, έλεγα «ηθοποιός». Μεγάλωσα με την αίσθηση ότι αυτό είναι το φυσικό μου. Με πήγαινε η μητέρα μου σε παιδικά θέατρα και επί μία εβδομάδα έπαιζα όλους τους ρόλους, μέχρι να δω το επόμενο έργο.

Τι ήταν για σένα το θέατρο τότε; Ένας τόπος μαγικός. Έβλεπα την παράσταση αντίστροφα, όχι ως θεατής, παρόλο που δεν υποτιμώ την απόλαυση της θέασης, αλλά σαν να ήμουν με αυτούς που ήταν επάνω, και που κάποτε όντως θα ήμουν...

Πες μου μια ερμηνεία που σου έκανε εντύπωση, μικρή. Στον «Οδυσσεύς» η Μάνια Παπαδημητρίου ως Ελίζα, που αργότερα είχα την τύχη να την έχω και δασκάλα. Αλλά πέρσι ήταν που έμεινα εμβρόντητη με την ερμηνεία της Λήδας Πρωτοψάλτη στο «Άννα είπα». Ήταν φαινόμενο! Η πεμπτουσία της υποκριτικής. Μαγεία, ποίηση, δεν ξέρω τι προσωπικότητα και τι χαρίσματα πρέπει να έχεις για να προσφέρεις στους ανθρώπους που κάθονται μισό μέτρο από εσένα τέτοια ψευδαίσθηση.

Εσύ έχεις νιώσει ανάλογη μέθεξη ως ηθοποιός; Έχω κάνει αρκετό θέατρο, αλλά ορόσημο για μένα ήταν το «Στοπ καρτέ» σε σκηνοθεσία της Νικαίτης Κοντούρη. Εκεί ερωτεύτηκα τη διαδικασία. Ήταν σαν μια ερωτική σχέση. Ξυπνούσα την επόμενη ημέρα και ήταν σαν να αναπολείς το πρώτο ραντεβού. Ο ρόλος και η διαδρομή μέσα στο έργο ήταν για μένα κάτι μαγικό. Και τα πράγματα που πέτυχα σαν ηθοποιός ήταν καθοριστικά. Απορούσα πώς έφτασα μέχρι εκεί. Απίστευτη εμπειρία. Άξιζε όλη τη στεναχώρια και την ταλαιπωρία που έζησα.

Είσαι υπέρ ενός θεάτρου όπου επικρατεί ο σκηνοθέτης περισσότερο από τον λόγο και τον ηθοποιό; Δεν είμαι υπέρ ή κατά ενός πράγματος. Σίγουρα δεν απαξιώνω καθόλου τα κλασικά ανεβάσματα. Δεν είμαι από αυτούς που τα θεωρούν παρωχημένα. Ίσα ίσα, που θεωρώ πολύ δύσκολο ένα κλασικό ανέβασμα. Με ενοχλεί πολύ όταν βλέπω να γίνονται πράγματα φορμαλιστικά, ιδίως όταν δεν έχουν την έννοια του πειραματικού.

Πώς συγκρίνεις τη σκηνή με τον φακό; Έχουν πολύ διαφορετική φύση. Το σινεμά φτιάχνεται με πάρα πολλά τεχνητά μέσα. Στο θέατρο συμβαίνει το παράδοξο και παράλογο και σχεδόν ψυχασθένες ότι, ενώ υπάρχουν άνθρωποι τόσο κοντά σου τους οποίους συμπεριλαμβάνουμε σε αυτό που έχουμε φτιάξει, συγχρόνως είμαστε μόνοι μας. Αυτή η αίσθηση ισορροπίας μπορεί ανά πάσα στιγμή να πάψει να υπάρχει. Μια συνθήκη εύθραυστη, μαγική αλλά και επικίνδυνη μαζί. Σαν να μπαίνεις σε άλλη διάσταση. Ενώ στο σινεμά έχεις τη δυνατότητα να ξανακάνεις κάτι. Ωστόσο εκεί υπάρχει η πολυπλοκότητα της κάμερας που πρέπει να έχεις υπ' όψιν σου πώς φαίνεσαι, πώς φωτίζεσαι, βρίσκεσαι σε μια κατάσταση διευρυμένης αντίληψης.

Είναι δική σου δουλειά όλα αυτά; Είναι και δική μου. Γίνεται σε συνεργασία με τον διευθυντή φωτογραφίας, που είναι και δικό του έργο.

Παρακολουθείς κινηματογράφο; Πολύ! Ιδίως φέτος, που δεν έχω θέατρο. Δε μου αρέσει να κατεβάζω ταινίες από το διαδίκτυο, θεωρώ έτσι κι αλλιώς ότι αδικείται πάρα πολύ το σινεμά στην τηλεόραση και πρέπει να το βλέπεις μόνο σε κινηματογραφική αίθουσα.

Δηλαδή σε ενδιαφέρει η εμπειρία της σκοτεινής αίθουσας. Θα είσαι και επιλεκτική στο τι βλέπεις... Έχω την τύχη να έχω σινεφίλ παρέα κι έτσι έχω βάλει τα χέρια μου μέσα σε έναν θησαυρό. Έχω έναν φίλο που ξέρει τα πάντα και με τροφοδοτεί με τα καλύτερα. Πρόσφατα έμαθα την Νταϊάν Κίτον και την αγάπησα πολύ, παρόλο που την ανακάλυψα μεγάλη. Τρομερή προσωπικότητα. Όπως και η Τζίνια Ρόουλαντς στη «Νύχτα Πρεμιέρας». Ένα έπος! Αλλά η ταινία που μου άρεσε πάρα πολύ φέτος είναι το «Ένας χωρισμός».

Ακούς τις συμβουλές του σινεφίλ φίλου σου και στις επαγγελματικές σου επιλογές; Σαν Βίβλο.

Έχεις απορρίψει προτάσεις; Έχω απορρίψει πολλά

πράγματα. Φέτος δεν κάνω θέατρο και κάποιες στιγμές με πιάνει πανικός. Σκέφτομαι ότι είναι λάθος που δεν παίζω, ότι μπορεί να μου κάνει κακό. Από την άλλη, αισθάνομαι καθαρά ότι, αν κάτι δε με αρέσει, δεν πρέπει να υπαναχωρήσω. Με πιάνει τότε άγχος, φοβάμαι, σκέφτομαι πώς θα βιοποριστώ...

Τι σημασία δίνεις στη δημοσιότητα που συνοδεύει το επάγγελμά σου; Η δημοσιότητα είναι αποτέλεσμα, δεν είναι αυτοσκοπός. Ούτε σκέφτομαι τις επιλογές μου στη δουλειά με όρους δημοσιότητας. Δεν κάνω αυτήν τη δουλειά για να είμαι γνωστή, αλλά επειδή επιθυμώ να είμαι στο θέατρο. Υπάρχουν άνθρωποι που είναι ηθοποιοί είκοσι χρόνια και δεν τους ξέρει κανείς. Η δημοσιότητα είναι ένα πράγμα που πρέπει να το διαχειριστείς με πολλή προσοχή. Γιατί, όταν έχεις υποχρέωση σε έναν βαθμό, ακόμα κι αν δε θέλεις, να προωθήσεις μια δουλειά στην οποία συμμετέχεις, το διαχειρίζεσαι -όπως και τη διασημότητα-, με έναν συγκεκριμένο τρόπο. Να ταιριάζει στην προσωπικότητά σου, ώστε να μη σε πείει κάπου αλλού από εκεί που θες να είσαι.

Ζεις με τους γονείς σου; Όχι, αλλά αρκετά κοντά τους. Γνωρίζουν πώς ζω, ποιους συναναστρέφομαι, ξέρουν τι κάνω. Διαφωνούμε σε πολλά πράγματα, έχουν κάποια ιδανικά. Τσακωνόμαστε συνεχώς για το ότι δεν είμαι αρκετά συνεπής κι ότι είμαι πολύ αφηρημένη.

Είσαι όντως; Πάρα πολύ. Σε όλα, εκτός από τη δουλειά μου. Εκεί είμαι οργανωμένη. Γύρω από αυτή, όλα τα υπόλοιπα είναι ένα χάος.

Θέτεις περιορισμούς στον εαυτό σου; Ναι, πολλούς. Προσέχω. Δε θα βρεθείς στο επίκεντρο, αν δεν το θέλεις. Ας πούμε, δεν έχω facebook, γιατί με φοβίζει λίγο. Η αναγνωρισιμότητα, πέρα από τους καλοπροαίρετους ανθρώπους που θα πουν μια καλή κουβέντα, είναι ένα πράγμα δύσκολο να το διαχειριστείς και να το κουβαλάς. Δεν είναι λούνα παρκ. Υπάρχουν σχόλια στο ίντερνετ για μένα από ανθρώπους που δε με ξέρουν και συχνά οι συνεντεύξεις μου δεν έχουν καμία σχέση με αυτό που είμαι. Αισθάνομαι ότι υπάρχει σκόρπια παντού, χωρίς να είμαι εγώ, χωρίς να το επιθυμώ και χωρίς να μπορώ να το σταματήσω. Δεν μπαίνω στο google να κτυπήσω το όνομά μου για να μην τρομάξω. Δε θα μπορούσα να έμπαίνα κάθε μέρα...

Στο σίριαλ που παίζεις αυτή τη στιγμή, το «Πίσω στο σπίτι», κάνεις μια Γερμανίδα που θέλει να βάλει σε τάξη τα οικονομικά του σπιτιού και τη λένε Άντζελα. Ευθεία αναφορά στην Άνγκελα Μέρκελ. Έχει χιούμορ και είσαι όντως πειστική... Δουλεύω για τον ρόλο μου αυτόν και τον απολαμβάνω. Δεν αποστηθίζω απλώς το κείμενο και πάω και το παίζω.

Τι λες, οι Έλληνες χρειαζόμαστε το είδος της πειθαρχίας που ενστερνίζεται η Άντζελα; Πιστεύω ότι βαθμιαία πρέπει να συμβεί αλλαγή στη νοοτροπία μας. Όχι, βέβαια, με αυτόν τον βίαιο και βάνουσο τρόπο που μας επιβάλλεται. Εμένα με σόκαρε και με θύμωσε πάρα πολύ.

THE SHOPRANOS

Επιμέλεια Λίνα Μανδράκου

- 01 Παπούτσι WeSC, Prime Timers
- 02 Παπούτσι Converse/ John Varvatos, FF Group
- 03 Παπούτσια Monochrome Pack, Puma
- 04 Ανδρικό εσώρουχο, Intimissimi
- 05 Πουλόβερ από τη συλλογή Blue, adidas originals
- 06 Μπότες, adidas originals
- 07 Ρολόι Season's Special, Swatch

Wrangler: Mark Your Territory

Η καινοτομία στο denim είναι το κλειδί για κάθε νέα συλλογή της Wrangler. Για την σεζόν FW11, η Wrangler μαρκάρει την περιοχή της μέσω των διάσημων jean της. Χρησιμοποιώντας λείζερ και χειροποίητες τεχνικές, η iconic denim εταιρία δημιουργεί μόνιμα διακοσμητικά στοιχεία, όπως τα Αυθεντικά Αμερικάνικα Σύμβολα, πάνω στα jean.

Με vintage διάθεση και denim ύφος που παραπέμπει στην αμερικάνικη κληρονομιά, η συλλογή Φθινόπωρο – Χειμώνας της Wrangler οδηγεί το denim σε άλλη κατεύθυνση. Καρό και denim πουκάμισα με έντονες αναφορές στον vintage χαρακτήρα του κάθε ρούχου και πλεκτές ζακέτες με φοκκλόν στοιχεία συνθέτουν μία πρόταση για κάθε μέρα της ημέρας. Για την σεζόν Φθινόπωρο – Χειμώνας, η Wrangler με την συλλογή Mark Your Territory σε παραπέμπει να αφήσεις το δικό σου σημάδι πάνω στο δικό σου στυλ.

Wrangler®

01

01 Sneakers Misano Lacoste, **notogalleries**

02 Παπούτσια Monochrome Pack, **Puma**

03 Ανδρικό τζιν, **Levi's**

04 Ανδρικό άρωμα, **Gant**

05 Τζιν φόρεμα, **A.L.E.**

06 Αθλητικά ZigStable, **Reebok**

07 Ρολόι New Gent III, **Swatch**

04

02

05

03

07

06

Hummel

Season's Finest

παρουσίαση

Επιμένει στην τελειότητα, τη λειτουργικότητα και το πρωτοποριακό design από το 1923. Παρουσιάζοντας μια πλήρη συλλογή του σύγχρονου fashion sportswear, το στίλ της Hummel μας περιμένει για να ζήσουμε τον φετινό χειμώνα με χολιγουντιανό αέρα και sporty εμφάνιση.

Ένας αιώνας ανυπέβλητης αισθητικής, μια ζωτανή ιστορία ενός brand που ξεχωρίζει πάντοτε με μοναδικές γραμμές και γοητευτικές λεπτομέρειες. Έχοντας κατακτήσει τον χώρο του αθλητισμού και της showbiz με το πρωτόγνωρα επιδραστικό ύφος της, το καμάρι της Δανίας έφτασε στην Ελλάδα για να δώσει, στο ντύσιμο και τα βήματά μας, άνεση και επιδόσεις. Η Hummel συντροφεύοντας με τα αυθεντικά trademark prints τις κορυφαίες αθλητικές ομάδες και τους πιο πετυχημένους αθλητές των σπορ, κατέκτησε με τα σιλιόβρα βέλγη της τις καρδιές των celebrities επαναπροσδιορίζοντας το fashion sportswear. Θέλετε παραδείγματα; Black Eyed Peas, Jennifer Lopez, Justin Timberlake, Bono, Robbie Williams και Paris Hilton.

Προτείνοντας την πιο φρέσκια και glamorous εμφάνιση στο αθλητικό ντύσιμο και το παπούτσι, οι ανδρικές και γυναικείες συλλογές της Hummel διαθέτουν μοναδικό σχεδιασμό, υψηλής ποιότητας τεχνικά υφάσματα και τεράστια ποικιλία σχεδίων

σε «δυνατές» παλέτες χρωμάτων προβάλλοντας τον ιδιαίτερο χαρακτήρα τους. Technical Gold, Teamspirit, StillAuthentic και Classic Bee. Με τον αθλητισμό στον πυρήνα του σχεδιασμού τους, με το εξαιρετικό design της Hummel, με τις πρωτοποριακές τεχνολογίες Playdry και Polygiene για μέγιστη λειτουργικότητα και άνεση, οι νέες Hummel συλλογές είναι η επιτομή του σύγχρονου σπορτίφ ύφους. Η pop κουλτούρα στα μπουφάν της, τα ζωηρά χρώματα στα φούτερ της, ο φουτουρισμός στις φόρμες και τις ζακέτες της, το πνεύμα του νικητή στα sneakers της. Έχοντας συνδέσει τη σχεδιαστική δράση της με μεγάλες αθλητικές επιτυχίες, η Hummel σε κάθε της βήμα κινείται με δημιουργικότητα, θετική ενέργεια και πίστη στις δυνατότητές μας. Υπογράφοντας κάθε νέα τάση, η Hummel συναρπάζει κορίτσια και αγόρια, πρωταγωνιστεί στα γήπεδα και τους δρόμους, κατακτά τις βιτρίνες και τη γκαρνταρόμπα μας.

**Exclusive Distribution: BODY ART SA / 96,
VOULIAGMENIS AV. - GLYFADA - GREECE
T: +30210 9969701 - F: +30210 9947150
E: sales@body-art.gr**

01

05

01 Άρωμα **Comme des Garçons**

02 Παπούτσι **Nike Blazer, Nike**

03 Παπούτσι **Chuck Taylor Converse, FF Group**

04 Αθλητικά **ZigDynamic, Reebok**

05 Παπούτσι **WeSC, Prime Timers**

06 Γυναικείο γιλέκο, **Levi's**

07 Μπότα **Zerubia Lacoste, notosgalleries**

08 Ανδρικό εσώρουχο, **Intimissimi**

09 Γυναικείο παπούτσι **Nike Air Royalty, Nike**

06

07

02

03

08

04

09

Intimissimi

Super Push- Up

παρουσίαση

Αποτελώντας τον καλύτερο σύμμαχο της θηλυκότητας, η γυναικεία συλλογή εσωρούχων Intimissimi φροντίζει όχι μόνο να αισθάνεσαι sexy αλλά και να έχεις την άνεση και την αυτοπεποίθηση στα ύψη κάθε στιγμή. Πρωτοπορώντας για μια ακόμα φορά, τα Intimissimi χαρίζουν ένα παραπάνω νούμερο με το νέο Super Push-Up, παρουσιάζοντας το πιο φίνο και κομψό γυναικείο εσώρουχο της χρονιάς. Η Simona, το νέο super padded των Intimissimi, απλό και ταυτόχρονα sexy, θα γίνει το βασικό κομμάτι κάθε γκαρνταρόμπας. Προσχεδιασμένη cup με extra super ενίσχυση στη βάση και στο πλάι, με λεπτές τιράντες καλυμμένες με εσωτερική ραφή και ρυθμιζόμενες στο πάνω μέρος τους, υπηρετεί τον ανατομικό σχεδιασμό και εξασφαλίζει την ακαταμάχητη αίσθηση γοητείας. Παράλληλα, διαθέτει πολύ βαθύ ντεκολτέ κυριαρχώντας με το απαράμιλλο στιλ του. Το νέο must Intimissimi διαθέτει την απαραίτητη τεχνική προδιαγραφή που αναδεικνύει το γυναικείο σώμα και εξασφαλίζει το feeling cool, είτε βρίσκεσαι στον δρόμο είτε στο γραφείο είτε στο σπίτι. Με διάθεση παιχνιδιάρικη και σικ γούστο, η Simona πρωταγωνιστεί στην καινούρια συλλογή εσωρούχων προσφέροντας το σεξαπίλ και την ευκολία που κάθε δυναμική γυναίκα επιζητά. Ταιριάζοντας απόλυτα με κάθε στιλιστική σου επιλογή, το λιτό design στο νέο super padded αποδεικνύει πως για να νιώθεις όμορφη και άνετη πρέπει να είσαι απλή, να είσαι ο εαυτός σου. Κορίτσια, χαρείτε την ευρηματικότητά τους, γυναίκες, αποθεώστε τη χάρη τους. Φροντίζοντας για την ποικιλία, τις ανταγωνιστικές τιμές και την αξεπέραστη ποιότητα, τα εσώρουχα Intimissimi είναι ο καλύτερος σύμμαχος της γυναίκας που θέλει να κερδίσει όχι μόνο τις εντυπώσεις αλλά και την ουσία του στιλ.

Calin A.E.: Κάλβου 2 και Παλαιολόγου, Χαλάνδρι,
T: 210 6840 005

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ATACT.GR

**ΘΕΣΣ
ΑΛΛΟΝΙΚΗ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2012**

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΣΙΡΙΔΗΣ

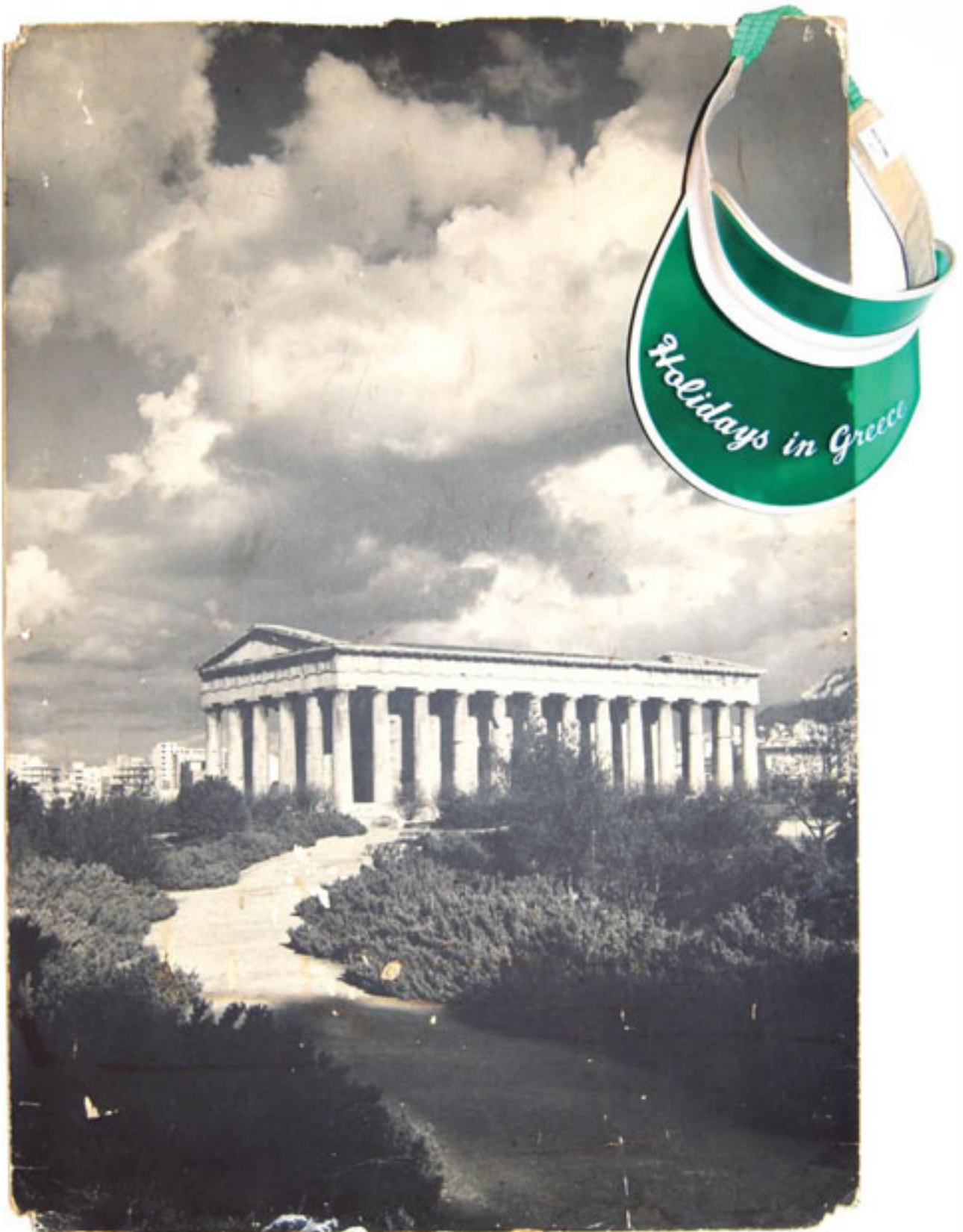
Στα χνάρια του «flâneur» και υπακούοντάς στην εντολή του Μπωντλιέρ, ας περπατήσουμε τη Θεσσαλονίκη, ας την ξαναερωτεύουμε, ας μοιραστούμε τις εμπειρίες που μας χαρίζει. Το «Θεσσαλονίκη» είναι ένα ημερολόγιο-σημειωματάριο για όσους ξέρουν να γλεντούν, να αγαπούν, να περπατούν και να διαβιούν στην πόλη, προσπαθώντας να αποκρυπτογραφήσουν τα μικρά και μεγάλα μυστικά των δρόμων, των ανθρώπων και των εποχών. 365 μέρες τον χρόνο, 24 ώρες το 24ωρο, αυτό το ημερολόγιο ας είναι η παρέα σου, ας είναι το μυστικό σου.

ΙΑΝΟΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

MOTEL

X-mathens!

Ένας οδηγός για μουσική, θέατρο, μόδα, μπαρ, εστιατόρια και αθηναϊκά spots για να τρακάρεις με τον Αϊ-Βασίλη και να γλεντήσεις τα φετινά Χριστούγεννα. Κείμενο **Δημήτρης Αθανασιάδης** Εικονογράφηση **Κατερίνα Καραλή**

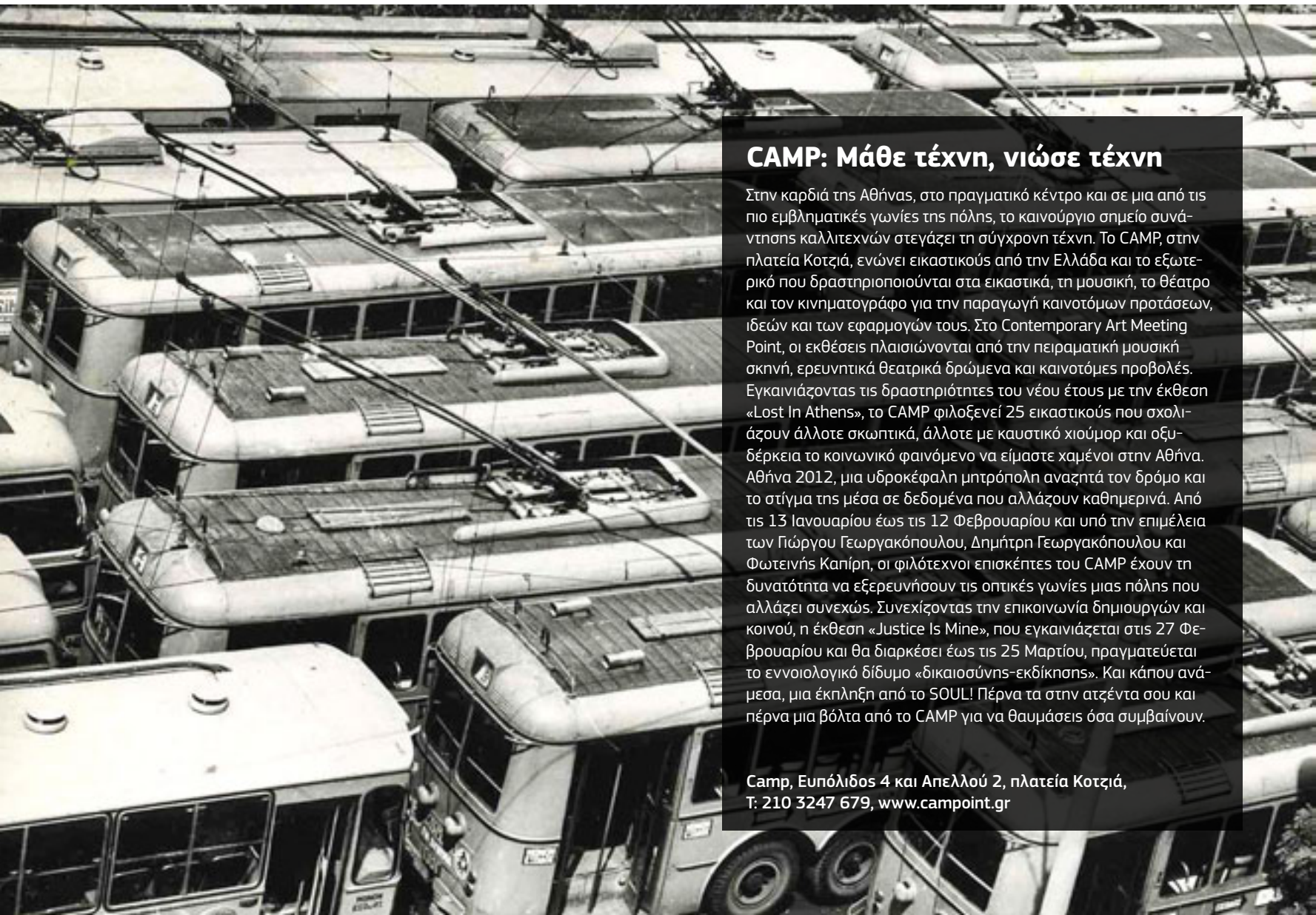

Unity: Urban fashion, cool style!

Μια νέα μεγάλη παρέα που αγαπάει το όμορφο ντύσιμο και ερμηνεύει το αστικό στυλ με τον δικό της τρόπο μεγαλώνει καθημερινά, αποκτώντας καινούριους followers. Τα «Unity» είναι το νέο like που πρέπει να κάνεις στην γκαρνταρόμπα σου. Γεμάτα χρώμα στο περιβάλλον τους, θα τα βρεις καθημερινά να ακούνε μουσική με το groove της να ξεχωρίζει. Τα «Unity», τα shopping spots της νέας εποχής, έφεραν στην Αθήνα τις πιο εμβληματικές επιλογές από τις νέες συλλογές των μεγαλύτερων brands, για να διαλέξεις από πρώτο χέρι όσα όμορφα βλέπεις να πρωταγωνιστούν στα fashion editorials, όσα έχεις ανάγκη να επιλέξεις για να ανανεώσεις τις εμφανίσεις σου. Αναζητώντας αποκλειστικά σχέδια, εξυπηρετώντας με αληθινό χαμόγελο και ενδιαφέρον, εξασφαλίζοντας χαμηλές τιμές, κάνουν το μοντέρνο ντύσιμο πραγματικά προσίπο και όχι μια καταναλωτική συνήθεια. Θέλεις να βρεθείς στο οικείο περιβάλλον τους; Δεν έχεις παρά να κάνεις μια επίσκεψη σε κάποιο από τα καταστήματά τους για να δεις από κοντά τον πλουραλισμό που τα διακρίνει. G-Star, Lee, Wrangler, Humor, Fred Perry, Converse, Toonstar, Supremebeing, Μακία, Vans, Hurley, Element και Dr. Martens είναι μερικές από τις υπογραφές που ευθύνονται εδώ και χρόνια για το εναλλακτικό ντύσιμο και ανέδειξαν την ουσία της pop κουλτούρας σε παγκόσμιο επίπεδο. Στα «Unity» θα βρεις αυτό που ψάχνεις, αφού η ομάδα του φροντίζει να καλύπτει κάθε νέα τάση, είτε βρεθείς στον χώρο τους είτε επισκεφτείς το ηλεκτρονικό τους κατάστημα για να δεις τι ακριβώς σου κάνει κλικ.

Ερμού και Νίκης 3, Σύνταγμα, Τ: 210 3310 369
Ερμού 97, Μοναστηράκι, Τ: 210 3233 340
www.unityshop.gr

CAMP: Μάθε τέχνη, νιώσε τέχνη

Στην καρδιά της Αθήνας, στο πραγματικό κέντρο και σε μια από τις πιο εμβληματικές γωνίες της πόλης, το καινούργιο σημείο συνάντησης καλλιτεχνών στεγάζει τη σύγχρονη τέχνη. Το CAMP, στην πλατεία Κοτζιά, ενώνει εικαστικούς από την Ελλάδα και το εξωτερικό που δραστηριοποιούνται στα εικαστικά, τη μουσική, το θέατρο και τον κινηματογράφο για την παραγωγή καινοτόμων προτάσεων, ιδεών και των εφαρμογών τους. Στο Contemporary Art Meeting Point, οι εκθέσεις πλαισιώνονται από την πειραματική μουσική σκηνή, ερευνητικά θεατρικά δράγματα και καινοτόμες προβολές. Εγκαινιάζοντας τις δραστηριότητες του νέου έτους με την έκθεση «Lost In Athens», το CAMP φιλοξενεί 25 εικαστικούς που σχολιάζουν άλλοτε σκωπτικά, άλλοτε με καυστικό χιούμορ και οξυδέρκεια το κοινωνικό φαινόμενο να είμαστε χαμένοι στην Αθήνα. Αθήνα 2012, μια υδροκέφαλη μητρόπολη αναζητά τον δρόμο και το στίγμα της μέσα σε δεδομένα που αλλάζουν καθημερινά. Από τις 13 Ιανουαρίου έως τις 12 Φεβρουαρίου και υπό την επιμέλεια των Πώργου Γεωργακόπουλου, Δημήτρη Γεωργακόπουλου και Φωτεινής Καπίρη, οι φιλότεχνοι επισκέπτες του CAMP έχουν τη δυνατότητα να εξερευνήσουν τις οπτικές γωνίες μιας πόλης που αλλάζει συνεχώς. Συνεχίζοντας την επικοινωνία δημιουργών και κοινού, η έκθεση «Justice Is Mine», που εγκαινιάζεται στις 27 Φεβρουαρίου και θα διαρκέσει έως τις 25 Μαρτίου, πραγματεύεται το εννοιολογικό δίδυμο «δικαιοσύνης-εκδίκησης». Και κάπου ανάμεσα, μια έκπληξη από το SOUL! Πέραν τα στην ατζέντα σου και πέραν μια βόλτα από το CAMP για να θαυμάσεις όσα συμβαίνουν.

Camp, Ευπόλιδος 4 και Απελλού 2, πλατεία Κοτζιά,
Τ: 210 3247 679, www.campoint.gr

Η παράσταση «M. Butterfly» παίζεται στο θέατρο «Προσκήνιο» (Στουρνάρη και Καπνοκοπηρίου 8, 210 825 2242), κάθε Δευτέρα και Τρίτη στις 9.15μμ.

Δημήτρης Γιώτης

M. Butterfly

Ο πρωταγωνιστής του συναρπαστικού «M. Butterfly» συνεχίζει να εξερευνά με τον τρόπο του έναν θεατρικό μύθο που φέτος τον χειμώνα παίζεται στο θέατρο «Προσκήνιο».

Θύτης και θύμα αλλάζουν ρόλους αναζητώντας την απόλυτη αγάπη. Βασισμένο στην αληθινή ιστορία του γάλλου διπλωμάτη Bernard Boursicot, το έργο «M. Butterfly» του David Henry Hwang και τα ερωτήματα που θέτει είναι η καλύτερη αιτία για να βρεθείς στο θέατρο «Προσκήνιο».

Αιτιολογώντας τη συμμετοχή του στην παράσταση «M. Butterfly», ο Δημήτρης Γιώτης εξηγεί: «Το κριτήριο επιλογής ενός έργου είναι να γοητεύει, να με εξιτάρει, να μιλήσει στη ψυχή μου. Με κέντρισε πολύ το συγκεκριμένο θέμα που πραγματεύεται το έργο του Hwang, η αναζήτηση της απόλυτης αγάπης που είναι μια βαθύτερη ανάγκη, το νοιάξιμο για τον άλλο, πράγματα που στη σημερινή εποχή αποκτούν και πάλι επίκαιρο νόημα. Όπως επίσης βρήκα πολύ ενδιαφέρουσα τη σύγκρουση των δύο κόσμων, τις διαφορές Ανατολής και Δύσης, που αναδεικνύονται και τα ερωτήματα που προκύπτουν. Πόσο «δυτικοί» είμαστε, αλήθεια;»

Αφηγούμενος τη συνταρακτική σχέση του γάλλου διπλωμάτη Bernard Boursicot με τον Κινέζο Shi Pei Pu, με τον οποίο διατηρούσε δεσμό επί είκοσι χρόνια νομίζοντας πως είναι γυναίκα και βρέθηκε το 1986 κατηγορούμενος για διαρροή απόρρητων πληροφοριών, και αντλώντας έμπνευση από την όπερα του Puccini «Μαντάμ Μπάτερφλαϊ», ο δημιουργικός οίστρος του David Hwang συνέστησε ένα θεατρικό έργο που πραγματεύεται το αρχέγονο ζήτημα της

βαθιάς και αληθινής αγάπης που αψηφά όρια και περιορισμούς. Για τη διαδικασία προσέγγισης του απαιτητικού πρωταγωνιστικού ρόλου, ο Δημήτρης Γιώτης προσπάθησε να μπει στην ψυχολογία του γυναικείου φύλου. «Είναι τόσο πολύπλοκο και τόσο ενδιαφέρον την ίδια στιγμή», σημειώνει, εξομολογούμενος παράλληλα τι έχει αψηφήσει ο ίδιος στη σταδιοδρομία του. «Το θέατρο είναι έρωτας, όχι απλώς αγάπη. Είναι η τρέλα και το παιχνίδι της πρώτης φοράς. Δεν μπαίνεις με περιορισμούς και στεγανά. Ορμάς, ρισκάρεις και τολμάς. Η τύχη βοηθά τους τολμηρούς».

Μέσα από τη σύγκρουση των δύο διαφορετικών κόσμων και την αντιπαράθεση της διαφορετικής κουλτούρας που διέπει τους πρωταγωνιστές της, η παράσταση «M. Butterfly» έτυχε πρωτόγνωρης αποδοχής από το κοινό, αποτελώντας παγκόσμια επιτυχία σε όποιο θέατρο και αν ανέβηκε. Πώς ορίζει ο ίδιος την επιτυχία; «Να αισθάνεσαι ευτυχής. Να πλησιάζεις τα όνειρα που έχεις κυνηγήσει, να νιώθεις γεμάτος από τη δουλειά σου. Σε προσωπικό επίπεδο, ο ερχομός του γιου μου, Γιάννη, και η καθημερινή σχέση μου μαζί του είναι η μεγαλύτερη αίσθηση ολοκλήρωσης».

Η δική του προετοιμασία για να ανέβει στη σκηνή πραγματοποιείται μέσα από ασκήσεις αυτοσυγκέντρωσης, μέθοδος που προέκυψε από την εκτενή παρακολούθηση σεμιναρίων ενδοσκόπησης. Ποια στοιχεία προσέδωσαν στην παράσταση οι συντελε-

στές της; Υπογραμμίζοντας τη χρόνια φίλια του με τον πολυτάλαντο Αντώνη Λουδάρο, που σκηνοθετεί τη «M. Butterfly», ο Δημήτρης Γιώτης σημειώνει: «Πρόκειται για μια νέα ματιά, ντοπαρισμένη με κέφι και μεράκι. Μια ιδιαίτερη ατμόσφαιρα που, ενώ βρίσκεται στην αίθουσα, σε μεταφέρει στην Κίνα. Βέβαια, νιώθω τυχερός που έχω συνοδοιπόρους στο ταξίδι αυτό τη Δέσποινα Βολίδη - έχει κάνει μαγικό σκηνικό. Όσο για τα κουστούμια, είναι εξαιρετικά. Τη Μαρτίν Κριθαρά με τις μουσικές επιλογές, την Αγγέλα Πατσέλη στις ανατολίτικες χορογραφίες και τον καταπληκτικό Βαγγέλη Θώδο στο μακιγιάζ μου».

Σχολιάζοντας την πραγματικότητα που έχει επιφέρει η οικονομική κρίση και την επίδραση που ενδεχομένως να έχει στα θεατρικά δρώμενα, είναι κατηγορηματικός: «Η δημιουργία δεν μπλοκάρει. Εξάλλου, σε καιρούς έντονων κοινωνικών και οικονομικών αναταραχών το θέατρο άνθισε από την ανάγκη των ανθρώπων να συναθροίζονται και να επικοινωνούν. Η Κατοχή, ο Εμφύλιος, η χούντα είναι χαρακτηριστικά παραδείγματα».

Δοσμένος ολοκληρωτικά στη συμμετοχή του στο «M. Butterfly», ο Δημήτρης Γιώτης στα μελλοντικά του σχέδια έχει αποκλειστικά την πορεία της παράστασης στον φετινό θεατρικό χειμώνα και πιστεύοντας στη δουλειά που έχουν καταβάλει οι συντελεστές της, προβλέπει πως η επιτυχία της θα έχει διάρκεια. Συμφωνούμε.

Dude: Reasons to be cheerful

Take it easy καταστάσεις στην μπάρα του, freestyle νοοτροπία στον ήχο του και μια διάχυτη φιλική αύρα που ενώνει τις παρέες της πόλης με νέες και νέους κολλητούς. Με το απόσταγμα σοφίας του Μεγάλου Λεμπόφσκι να χαρακτηρίζει την cool συμπεριφορά και την άψογη λειτουργία του, το «Dude» είναι το μπαρ στο στενάκι της Καλαμιώτου για τις μεγάλες νύχτες μας στο αστικό γίγνεσθαι. Με τον στενό διάδρομό του να ευνοεί νέες γνωριμίες και το διακριτικό του παταράκι να υπηρετεί την ιδιωτικότητα που επιθυμείς, όπου κι αν αράξεις, το κάρμα του σε περιβάλλει σχεδόν ατμοσφαιρικά. Αντλώντας έμπνευση από τον καλτ ήρωα των αδερφών Κοέν, το «Dude» έχει το ολόδικό του κοκτέιλ να ξεχωρίζει στον άκρως ενημερωμένο κατάλογο, που μπορείς να χαζέψεις όση ώρα θες, και στα ράφια της μπάρας του. Αγνοώντας τις νόρμες και τους δογματισμούς, το «Dude», κολλητοί, είναι το μέρος όπου το κόμπλεξ δεν έχει θέση, το being yourself είναι ο μόνος κανόνας. Μπλα μπλα καταστάσεις με τους κολλητούς να συζητούν απολαμβάνοντας μια γύρα από παγωμένες σφήνες, ο ανθός του μουσικού κήπου κατευθείαν στα αφτιά σου με soul, funk, indie pop και rock μπόλιασμα από τα έμπειρα χέρια των djs του. Χαλαρές και όμορφες, οι νύχτες στο «Dude» ξεκινούν καθημερινά από τις 20.00 και τελειώνουν μόνο όταν το αποφασίσεις με τα φιλαράκια σου.

Καλαμιώτου 14

Dunkel: Then we take Berlin

Άπαξ και βρεθείς στον χώρο του «Dunkel», δε χρειάζεται να μεσολαβήσει αρκετός χρόνος για να συνειδητοποιήσεις πως διαφέρει αισθητά από τα υπόλοιπα μπαρ της Πανόρμου. Διακοσμημένο με φουτουριστική έμπνευση που αναδεικνύει τη μαξιμαλιστική του νοοτροπία, το «Dunkel» με μια berlinischer διάθεση ακούει indie μουσικές και ακούγεται για τα εναλλακτικά live events που λαμβάνουν χώρα στον δεύτερο όροφο του, φροντίζει να ανανεώνει τακτικά το mixology μενού των κοκτέιλ του με νέες γεύσεις και καθοδηγεί το groove βαγόνι της feelgood ατμόσφαιρας που μεταφέρει η αμαξοστοιχία της διασκέδασης στην περιοχή. Τα πάντα στο «Dunkel» μαρτυρούν τη μοντέρνα προσέγγισή του. Οι διαστημικές ντισκομπάλες του που εκτοξεύουν τις επιμελημένα mainstream νύχτες του, τα πόστερ που θυμούνται το μέλλον, τα λεπτεπίλεπτα τραπέζια του και τα pop σκαμπό του που θα μπορούσαν κάλλιστα να είναι το περιβάλλον ενός βιντεοκλίπ, η οικεία ατμόσφαιρα που προκαλεί ο φωτισμός του και παραπέμπει σε καλλιτεχνικό στούντιο στο οποίο έχει στηθεί μια DIY ανατρεπτική βεγγέρα. Έντονο κόκκινο και βιομηχανικό γκριζο χρώμα, ενημερωμένη λίστα με μπίρες και ετικέτες κρασιού για κάθε drinking αναζήτηση, κλασικά ποτά έως ακριβά ουίσκι και ρούμι για να πιεις αυτό που εσύ επιθυμείς στο ποτήρι σου. Το «Dunkel» κερδίζει το γούστο σου με το σπαθί του.

Πανόρμου 117, T: 2130 409 418

Floral: Alive and kicking

Τα φετινά Χριστούγεννα το «Floral» τα σπάει με κέφι στα πικάπ αλλά και στο live stage του, υπενθυμίζοντας τη σημασία της γιορτής, της χαράς, της μουσικής! Τσεκάρετε τα live Floral dates που ακολουθούν και διαλέξετε ρυθμό. Πέμπτη 22/12: Αγγελική Τουμπανάκη & the Jazz Bastards Live, πειραγμένα standards, crossover ήχοι, αυτοσχεδιασμοί και jazzy, groovy bastard διάθεση, από μία δυνατή Band...Gang! Παρασκευή 23/12: LittaMat celebrates with Ladydust on decks. Η μία δηλώνει συγγενής της Μάτα Χάρι, η άλλη, κορίτσι από άλλο πλανήτη, και οι δυο μαζί δηλώνουν indie guitar maniacs των πλατό και θα το αποδείξουν. Σάββατο 24/12: Christmas Eve Celebration. Ένα blue Floral ρεβεγιόν, ένα πυρετώδες πάρτι. Κυριακή 25/12: Ho ho ho, Merry Athens Swing Cats Party. Χιονονιφάδες και 30s, 40s, 50s, 60s swingin' Christmas, με τον χώρο να μεταμορφώνεται σε πίστα, και όσοι πιστοί χτυπήστε την. Τετάρτη 28/12: The Cold Feet Project Live. Διασκευές αλλά και original υλικό, κλασική jazz, rock, μοντέρνα pop, πειραματικά, ηλεκτρικά, διαχρονικά, ατμοσφαιρικά. Παρασκευή 30/12: Dr. Vodkatini Live. Και οι 10 είναι υπέροχοι, είναι σουιάδες, αλλά το μειξάρουν και με acid jazz, disco, latin, lounge, easy listening, funk και hip-hop. Μια νύχτα στο blender. Κυριακή 1/1: Penny & the Swingin' Cats New Years Live. Γάτα η κυρία, γάτα και το live της. Αυτό θα πει υποδοχή νέου έτους!

Θεμιστοκλέους 80, Πλατεία Εξαρχείων, Τ: 210 3800 070,
www.floralcafe.gr

TZIZ

Τούτο εστί το στέκι σου

Αυνήθια από που σε μιλούν σε μια πραγματική cocktail culture, μουσικά events, προσεγμένα πιάτα και ένα κράμα από street style και vintage αισθητική ήρθαν να μας συννοηθούν.

Το motto του κερνώνα:
BeTziz!

Νουσιρίου 12, Αθήνα
Τ: 210.36.33.120

ΘΕΑΤΡΟ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ
ΣΤΟΥΡΝΑΡΗ & ΚΑΠΝΟΚΟΠΤΗΡΙΟΥ 8, ΤΗΛ.: 210 8252242

DAVID HENRY HWANG
M. Butterfly
Σκηνοθεσία: ANTONΗΣ ΛΟΥΔΑΡΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΙΩΤΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΡΟΝΤΗΡΗΣ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΡΙΤΣΑΣ
ΕΙΡΗΝΗ ΧΡΗΣΤΙΔΗ - ΑΘΗΝΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ - ΕΡΩ ΣΤΕΦΑΝΗ

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ: ΔΕΥΤΕΡΑ & ΤΡΙΤΗ 09:15am

αμπάριζα

Λέκκα 14, Σύνταγμα | Τ: 210 3257644 | www.facebook.com/abarizabar

Rialto: True romance

Αρώματα και γεύσεις αφηγημάτων με έντονη ποικιλία, γιατί ένας καλοφτιαγμένος καφές σου φτιάχνει τη μέρα με τον ιδανικότερο τρόπο. Διαβάζοντας την εφημερίδα σου ή σερφάροντας, χάρη στις γρήγορες ταχύτητές του, στο διαδίκτυο. Νοστιμιές με μεσογειακή μενταλιτέ, γιατί η γαστρονομία εκτός από τέχνη είναι απόλαυση. Το finger food θα είναι πάντα ένας πειρασμός στον οποίο αξίζει να ενδώσεις, οι στιλάτες συνταγές ζυμαρικών και τα φρέσκα υλικά μιας δροσερής σαλάτας δύσκολα αφήνουν ασυγκίνητο τον ουρανό. Κοκτέιλ εκπλήξεις από εξειδικευμένους baristas και ποτά που κοσμούν το ποτήρι σου, γιατί η λεπτομέρεια κάνει πάντα τη διαφορά. Στην επίγευση ενός αγαπημένου malt ούισκι επιγραμμатίζεις τις στιγμές μιας μέρας που φεύγει. Ανεξάντλητα ακούσματα που συνθέτουν το σάουντρακ της μητρόπολης, γιατί η μουσική ενώνει τις παρέες. «Rialto», γιατί έχουμε ανάγκη από στέκια που οι ώρες γίνονται ευχάριστες και το 24ωρο μας βρίσκει στην αρχή ή στο τέλος του με την πιο feelgood διάθεση. Έχοντας αναδειχθεί εδώ και χρόνια σε κλασικό προορισμό της Ηλιούπολης, το «Rialto» είναι ένας σύνθετος μοντέρνος χώρος που συνδυάζει τη λειτουργία ενός ευχάριστου café-bar με εκείνη ενός κομψού εστιατορίου. Η ιταλική Μεσόγειος στο πιάτο σου σε γενναιόδωρες μερίδες, τα όμορφα πορτατίφ διακριτικά γύρω σου, τα άνετα καναπεδάκια γαλλικής εξοχής και ο επιμελημένος του «κήπος» στον προαύλιο χώρο –ο καλύτερος τρόπος να καθείς στην ατμόσφαιρά του. Μια φωτεινή και floral chic αύρα σαν αυτή ενός μπουντουάρ, ένα ρομαντικό περιβάλλον στο οποίο οι γεύσεις, οι ήχοι και η αισθητική του σέβονται την εκτίμηση και κερδίζουν την καθημερινότητά σου.

Rialto, Ηρώων Πολυτεχνείου 4, Ηλιούπολη, Τ: 210 9958 764
facebook.com/RialtoCuisineCafe
rialtolounge.gr

Bartesera: Human design environment

Στον πολυθεματικό χώρο της οδού Κολοκοτρώνη πάντα συμβαίνει κάτι. Το «Bartesera», το café bar που λειτουργεί ταυτόχρονα ως γκαλερί συναθροίζοντας τους φιλότεχνους Αθηναίους που αγαπούν το ηχητικό ψηφιδωτό του και τα ευρηματικά κοκτέιλ του, φιλοξενεί την 5^η Έκθεση Βιομηχανικού Σχεδιασμού της ομάδας «28+...» μέχρι τις 7 Ιανουαρίου. Μια ευκαιρία να δεις από κοντά κοσμήματα, φωτιστικά, έπιπλα και χρηστικά αντικείμενα που περιβάλλουν το ανθρώπινο σώμα και ενσωματώνονται στο περιβάλλον της κατοίκησης, μια παρουσίαση της εξελικτικής πορείας των «28+...» και των νεότερων πειραματισμών της. Τη σκυτάλη παραλαμβάνει στις 9 Ιανουαρίου η έκθεση φωτογραφίας του Πύργου Νούνεσπ με πανοραμικές λήψεις της Αμοργού που θα διαρκέσει έως τις 28 Ιανουαρίου. Το «Bartesera», εντός της στοάς Πραξιτέλους, διαθέτει εσωτερική αυλή-ακάλυπτο χώρο, ο οποίος τις πρωινές ώρες προσφέρεται για καφέ και το βράδυ μετατρέπεται σε ένα υπαίθριο ζωντανό πάρτι. Αλουμίνιο, σίδηρο και γυαλί κυριαρχούν στον διάκοσμό του, υπογραμμίζοντας την industrial ταυτότητά του, ενώ το mixtape της νύχτας βασίζεται σε indie, funk, soul, rock και hip hop ύμνους που παίζουν στα dextx του. Μπαρ με βιομηχανική αισθητική, όπως αυτά που θα συναντήσεις στις σύγχρονες μητροπόλεις, art γιατί η τέχνη είναι το καταφύγιο των ανήσυχων αστών, sera γιατί στον τέλειο ημιυπαίθριο χώρο του η πόλη επικοινωνεί με στίλ.

Κολοκοτρώνη 25, στοά Πραξιτέλους, Τ: 210 3229 805

magaze
 lounge • dining • all day bar

σοφού 33, Τ. 200 334 3140 www.magaze.gr

TOONSTAR™
 exclusive distribution by UNITY

ΣΥΝΤΑΓΜΑ: ΕΡΜΟΥ & ΝΙΚΗΣ 3, Τ.: 2 1033 10369
ΜΟΝΑΙΘΡΑΚΙ: ΕΡΜΟΥ 97, Τ.: 2 103233340

www.unityshop.gr

floral

BOOKS • COFFEE
 DRINKS • FOOD
 MUSIC • HAPPENINGS
 CONCERTS • PARTIES
 PRESENTATIONS • EXHIBITIONS
 SCREENINGS • LECTURES
 ***

Ερμού & Νίκης 80 | Παλαιά Ελεγκείρα | Τ 210 3600070 | www.floralcafe.gr | info@floralcafe.gr

TOKYO

SINA 21, Athens, Greece, T: 2130 035 558
facebook.com/tokyobar.athens

Future heads 2012

Κοντράστ στην εθνική
γκρίνια και καρμιριά
που μας περιβάλλουν,

υπάρχουν Έλληνες

που ατενίζουν τη ζωή αισιόδοξα,
ρομαντικά και ατρόμητα.

Ποντάρουμε στις ιδέες
και τις δημιουργίες τους,

προσδοκούμε τα καλύτερα,
παρατηρούμε και καταγράφουμε το σύμπαν τους.

Here we go!

Gastronomic Collectiva

Το 2012 ολοένα και περισσότερες μαγειρικές κολεκτίβες, όπως η Gastronomic Collectiva, σύμπραξη ιδεών και τεχνικής του Έλληνο-ιταλού Marko Rossi και του Βάσκου Iñigo Ocharan, θα ξεφεύγουν από τη φασόν τηλελογική του «Master Chef», αναπτύσσοντας τη δημιουργική κουζίνα και τις ευφάνταστες γεύσεις. Συνέντευξη Βάγια Ματζάρογλου Φωτογραφία Δανάη Καλιαμπέτσου

Marko: «Από πολύ μικρός, ήξερα ότι ήθελα να ασχοληθώ με τη μαγειρική. Έτσι σπούδασα μαγειρική, αρχικά στην Ελλάδα και μετά στην Ελβετία. Το καλό σπιτικό φαγητό της μαμάς σίγουρα έπαιξε μεγάλο ρόλο σε αυτήν την πορεία. Η αγάπη μου για το φαγητό κάποια στιγμή ξεπέρασε τα όρια, καθώς για μια περίοδο υπήρξα παχύς. Ωστόσο, αυτό το γεγονός με βοήθησε ιδιαίτερα να συνειδητοποιήσω την πραγματική σημασία του φαγητού: σωστός συνδυασμός γεύσεων και διατροφικών αξιών χωρίς υπερβολές».

Iñigo: «Ποτέ δεν περίμενα ότι θα ασχοληθώ επαγγελματικά με τη μαγειρική. Όλα προέκυψαν όταν στα 17 μου χρόνια αποφάσισα να γίνω χορτοφάγος. Καθώς μεγάλωσα στην Ισπανία και συγκεκριμένα στη Μαδρίτη, όπου το κρέας και ιδιαίτερα τα αλλαντικά είναι αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινής διατροφής, βρέθηκα να ψάχνω νόστιμες και εναλλακτικές συνταγές και υλικά για να εμπλουτίσω γευστικά τα γεύματά μου. Αν και σπούδασα Κοινωνιολογία, έκτοτε το μικρόβιο του συνδυασμού γεύσεων ήταν μέσα μου. Μετά το πρώτο πτυχίο μου, βρέθηκα στην Ελβετία να παρακολουθώ το δεύτερο, Gourmet Cuisine, όπου γνώρισα και τον Marko. Περιπτώ να πω ότι η χορτοφαγία μου έλαβε τέλος στα 22 μου, όταν άνοιξα ένα ντουλάπι στην κουζίνα της μητέρας μου και αντίκρισα ένα ωριμασμένο φουέτ (ισπανικό σαλάμι)!»

«Η βάση της Gastronomic Collectiva δημιουργήθηκε το 2007, όταν γνωριστήκαμε στη σχολή στην Ελβετία. Πραγματικότητα έγινε τον χειμώνα του 2010, όταν πραγματοποιήσαμε το πρώτο μας project. Το "Ilusiones de Espuma Mediterraneo, gourmet cuisine σε συσκευασία junk food" είναι

ένα από τα project που δουλεύουμε αυτή τη στιγμή, το οποίο έχει μια δυναμική, συνεχώς αλλάζει και εξελίσσεται. Αναμειγνύουμε άριστης ποιότητας μεσογειακά υλικά και τα παρουσιάζουμε σε χάρτινες και πλαστικές (junk food) συσκευασίες. Κατά την παρουσίαση του γεύματος, οι καλεσμένοι μας σε καμιά περίπτωση δεν περιμένουν να υπάρχει μέσα στη συσκευασία το συγκεκριμένο περιεχόμενο. Πρόκειται για "αυταπάτη". Η μαγειρική δεν πρέπει μόνο να μας ικανοποιεί γευστικά αλλά και οπτικά. Πριν γευτούμε ένα πιάτο, πάντα το γευόμαστε με τα μάτια, και παίζει μεγάλο ρόλο αυτή η πρώτη εντύπωση. Εμείς αντιστρέφουμε αυτή την παραδοχή - ξεκινάμε από την ιδιαίτερη παρουσίαση για να εκπληρώσουμε την πρόκληση της ιδανικής γεύσης. Πατώντας πάνω σε αυτή τη βάση, περνάμε σε ένα επόμενο επίπεδο μαγειρικής. Οι εγκαταστάσεις της εικαστικού Vanessa Beecroft (μόνochrome μενού) μας ενέπνευσαν και μας προκάλεσαν να δώσουμε γευστική πνοή στα πιάτα της».

»Ο κύκλος μαθημάτων με τίτλο "Cooking: Everyday Scenarios" στο www.e-d-w.gr έχει σαν στόχο να βοηθήσουμε τους ερασιτέχνες μαθητές μας να δουν τη μαγειρική σαν κάτι διασκεδαστικό. Θέλουμε να απαντήσουμε με δημιουργικές λύσεις στην ερώτηση που συχνά μας βασανίζει: "Τι θα φάμε σήμερα;", όχι ακολουθώντας κλασικές συνταγές αλλά εφευρίσκοντας πιάτα με απλά υλικά που υπάρχουν σε κάθε κουζίνα. Στο μεταξύ, ψάχνουμε να φτιάξουμε έναν δικό μας χώρο, όπου θα μπορούμε να στεγάσουμε όλες μας τις ιδέες, να οργανώνουμε σεμινάρια και παράλληλα να τον χρησιμοποιούμε και ως εργαστήριο μαγειρικής».

»Ένα ρομαντικό δείπνο διά χειρός Gastronomic

Collectiva σίγουρα θα ήταν μεσογειακό. Γενικά, οι λαοί της Μεσογείου είναι ρομαντικοί, και αυτό επηρεάζει και τον τρόπο με τον οποίο μαγειρεύουν. Ένα τέτοιο δείπνο θα μπορούσε να ξεκινήσει με μια ιταλική σούπα Minestrone, ακολουθούμενη από μια πορτογαλική Caldeirada, που περιλαμβάνει ψάρι και θαλασσινά. Για κυρίως, ένα ελληνικό αρνάκι με δενδρολίβανο και σάλτσα μαυροδάφνης, και για το τέλος μια καταλανική κρέμα με καραμελωμένη ζάχαρη. Γενικότερα, ότι και να φτιάξεις, αν το κάνεις με αγάπη και είσαι αρκετά ρομαντικός, το αποτέλεσμα θα είναι τέλειο.

»Η δουλειά του μάγειρα είναι σκληρή. Κουράζεις και σωματικά και ψυχολογικά. Όταν πηγαίνεις να φας σε ένα εστιατόριο με αρκετό κόσμο και είναι όλα όμορφα και ήρεμα, να ξέρεις ότι πίσω από τις πόρτες της κουζίνας όλοι δουλεύουν υπό πίεση και άγχος για να βγει το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα στον πελάτη.

»Εδώ και πολλούς αιώνες, η πλειοψηφία των μεγαλύτερων ελλήνων και ξένων σεφ είναι άντρες. Ξεκινώντας από τον Επίκουρο, τον Escoffier και φτάνοντας στον Ferran Adria. Μακάρι να ασχοληθούν περισσότερες γυναίκες με τη μαγειρική, ώστε το κλίμα να είναι πιο ισορροπημένο.

Το project «Ilusiones de Espuma Mediterraneo, gourmet cuisine σε συσκευασία junk food» παρουσιάζεται σε τακτά χρονικά διαστήματα στο Feeder Breeder (Ιάσωνος 45, Αθήνα, Τ: 210 3317 527). Περισσότερα για την κουλτούρα και τις δράσεις του ντουέτο θα βρεις στο blog tous.gastronomic-collectiva.blogspot.com.

STAIN magazine

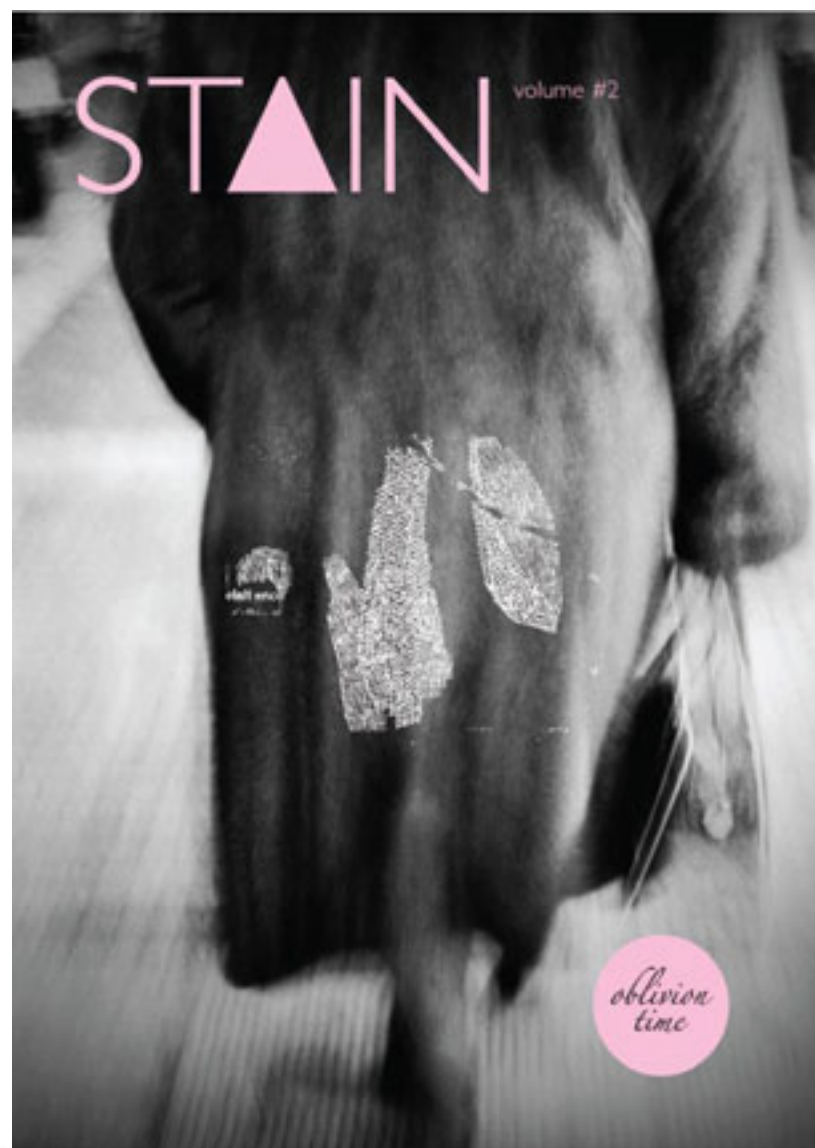
Το 2012 θα είναι δύσκολη χρονιά για τα περιοδικά. Εκτός από εκείνα που θα συλλάβουν την ενέργεια των καιρών και θα την αφηγηθούν με κέφι και ρομαντισμό. Ένα κουαρτέτο φίλων από τη Θεσσαλονίκη δοκιμάζει τον κόσμο των εντύπων με το STAIN. Κείμενο **Δημήτρης Καραθάνος**
Φωτογραφία **Χλόη Πίσσα**

STAIN volume #1

ARRIVALS

STAIN volume #2

oblivion
time

Στέργιος Βρίζας, κειμενογράφος

Άννα Μαρία Ιακώβου, κειμενογράφος

Χρυσάνθος Χριστοδούλου, εικαστικός

Χλόη Πίσσα, φωτογράφος

Φαντάσου τη σκηνή: είναι ένα βράδυ Σεπτεμβρίου και είσαι έξω. Μπορεί στον δρόμο για κάποιο μπαρ, ίσως ψάχνοντας κάτι, ίσως σκοτώνοντας χρόνο. Ξάφνου, βλέπεις τέσσερα τυπάκια με πρόσωπα καλυμμένα με μάσκες και ζωγραφισμένες καρτοσακούλες. Σαφώς και δεν είναι ταραξίες, ούτε κάποιου είδους αναρχικοί, οι μεταμφιέσεις είναι κωμικές, τα άτομα δεν παίρνουν καθόλου τον εαυτό τους στα σοβαρά. Τι κάνουν όμως; Βασικά, λερώνουν τον τόπο. Κολλάνε αφίσες σε τοίχους, σε κολόνες, κεπέγκια καταστημάτων, απλώνουν αυτοκόλλητα στην άσφαλτο, σε καρτοτηλέφωνα, σε σεντόνια που κρέμονται από τα μπαλκόνια. Τους χαζεύεις για λίγο, διαβάζεις το πόστερ, (Arrivals, STAIN), προχωράς παρακάτω. Τι άλλο να κάνει;

Δυο μέρες αργότερα, 14/9, νύχτα Τετάρτης, στην ταράτσα πολυσύχναστου μπαρ της Βαλαωρίτου. Πλήθος λαμπρό, hipsters και μη, καλλιτέχνες ή όχι, γιορταστικά beats, προτζέκτορες σκορπάνε εικόνες σαν κομφετί, στοίβες τακτοποιημένα κολλαριστά

περιοδικά με λευκή μπορντούρα, τα τέσσερα τυπάκια πάλι εκεί, χωρίς μάσκες αυτή τη φορά, τους αναγνωρίζεις από τα t-shirts, είναι κάτασπρα και γράφουν STAIN. Πιάνεις ένα τεύχος. Υπάρχουν λίγες λέξεις, πολλές εικόνες, καθαρό απέριττο ντιζάιν. Υπάρχουν εννέα καλλιτέχνες, φωτογράφοι, εικαστικοί, ονόματα ανοίκεια, αυτά που δε συναντάς συνήθως στις γκαλερί. Υπάρχουν σχέδια, strips, πολαρόνιτ, moleskines, ένα γραπτό, ένα περιεκτικό εντιπτόριαλ, («να δράσουμε, να συστήσουμε μια νέα ομάδα που με φαντασία και δημιουργικότητα θα μεταδίδει το πάθος της»), σιγά σιγά μπαίνεις στο νόημα του STAIN: ερασιτεχνική προσπάθεια με επαγγελματική προσέγγιση, ελεύθερη διακίνηση σε επιλεκτικά σημεία, ένα art based περιοδικό, μια καινούργια ιδέα για την πόλη. Καθόλου άσχημα, σκέφτεσαι.

Δυο μήνες αργότερα, 15/11, στο πατάρι της αλυσίδας πολιτισμού Ιανός, για τη σειρά εκδηλώσεων «Αναμνήσεις από το μέλλον» του SOUL. Εκεί θα ξανα συναντήσεις το STAIN. Κόσμος πολύς και πάλι.

Ο Στέργιος Βρίζας βρίσκεται στο Λονδίνο, όμως ο Χρυσάνθος Χριστοδούλου, η Χλόη Πίσσα και η Άννα Μαρία Ιακώβου είναι εκεί, για να δεχτούν και να θέσουν ερωτήσεις. Για το όνομα, («Ηρθαμε και θα μείνουμε, σαν λεκέδες»), για την τέχνη, («Δώσαμε χώρο στον εαυτό μας, γιατί μας τον αρνήθηκαν»), για την αισθητική, («Τα πάντα είναι εικόνα. Πρώτα βλέπουμε και μετά μιλάμε. Αυτή μας γεννά το συναίσθημα»), για την προώθηση του STAIN, (200 αντίτυπα αρχικά, κάθε τρεις μήνες), για τη θεματική προσέγγιση («Ζητάμε δουλειά από δημιουργούς που εκτιμούμε, εξετάζουμε και τον καθένα που αυτοπροτείνεται μετά χαράς»). Τέλος, βλέπεις και το εξώφυλλο του Δεκέμβρη. Ένα ασπρόμαυρο candid πορτρέτο μιας περαστικής κυρίας, λεκιασμένο στο Photoshop, με τίτλο «Oblivion time». Καθόλου άσχημα, σκέφτεσαι ξανά. Μήπως να τους έστειλνες με ένα μείλ εκείνο το προτζεκτ που κρατάς τόσο καιρό κρυφό;

www.stainproject.com

Κωνσταντίνος Βραζιλιάνος

Το 2012 η ηρωίδα του, Coco, ένα κορίτσι που ρεμβάζει και χάνεται μέσα στην ποπ μακαβριότητα της θλίψης και της μόδας, θα σε εξαναγκάσει να μάθεις περισσότερα για τον δημιουργό της. Συνέντευξη Άννα Παπαρίζου

Ο Κωνσταντίνος είναι σήμερα 36 χρονών. Σχεδιαστής μόδας έχει σπουδάσει, αλλά η μοίρα τον οδήγησε στο fashion illustration και από εκεί σε άλλα μονοπάτια, εξίσου συναρπαστικά. Μάλλον καλό δρόμο έχει πάρει, μιας και η δουλειά του έχει συμπεριληφθεί στο «Illustration Now, Volume 2» της Taschen, καθώς και στο «Big Book Of Contemporary Illustration» του Martin Dawber.

Τον τελευταίο καιρό συμμετείχε σε διάφορες εκθέσεις ανά την Ελλάδα με το artAZ, όπου παρουσίασε τον χαρακτήρα του, την Coco, χαμένη μέσα στη μόδα και τη θλίψη της. Δύο από αυτές τις εκθέσεις, η «iDream» και η «ΕΚΠΛΗΞΗ III», έγιναν μαζί στην Τεχνόπολη, στο Γκάζι, τον Νοέμβριο για φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Ποια είναι η καλλιτεχνική σου μίνι-βιογραφία; Έχω σπουδάσει ενδυματολογία και σχέδιο μόδας και έχω δουλέψει σε εταιρίες ρούχων ως σχεδιαστής, σε περιοδικά μόδας ως ενδυματολόγος, αλλά και ως fashion illustrator. Θέλησα όμως να προχωρήσω παρακάτω, να εξελιχθώ καλλιτεχνικά. Έτσι, άρχισα να προσεγγίζω τη δημιουργικότητά μου πιο τολμηρά. Στην πορεία, γνώρισα την Αλεξάνδρα Κολλάρου, ιδρύτρια του artAZ και επιμελήτρια εκ-

θέσεων, η οποία πίστεψε σε μένα, και όλα άρχισαν να παίρνουν τον δρόμο τους.

Και τώρα με τι ασχολείσαι; Με εκθέσεις ή με illustrations; Και με τα δύο! Αποτελούν διαφορετικές εκφάνσεις της δημιουργικότητάς μου. Το καθαρά εικαστικό σκέλος της δουλειάς μου δε σταματά ποτέ, είναι διαρκώς σε εξέλιξη. Illustrations δημιουργώ κυρίως για εκδοτικούς οίκους στην Αυστραλία και στο Τόκιο.

Έχεις αλλάξει τεχνική από τότε που ήσουν fashion illustrator. Βρήκες αυτή την αλλαγή πορείας σαν ευκαιρία για πειραματισμούς; Δημιουργικά, είμαι πολύ ανήσυχος. Αρχικά, δούλευα σχεδόν αποκλειστικά χρησιμοποιώντας σαν βάση την ψηφιακή εικονογράφηση. Κάποια στιγμή όμως, άρχισα να το βαριέμαι, το έβρισκα πολύ flat. Έτσι, άρχισα να εξερευνώ εναλλακτικές τεχνολογίες και υλικά, προκειμένου να αποτυπώσω στον καμβά τις ανησυχίες μου και, φυσικά, την Coco, την κεντρική μου ηρωίδα. Στο σπίτι ενός φίλου αγιογράφου ανακάλυψα τις σκόνες αγιογραφίας και ενθουσιάστηκα.

Μίλησέ μας για την Coco. Η Coco είναι μια φιγούρα

βγαλμένη από τον σουρεαλιστικό κόσμο της μόδας. Διακρίνεται από στοιχεία μακάβριου ερωτισμού. Έχει μια περίεργη ομορφιά - είναι γλυκιά, αστεία και μόνιμα θλιμμένη.

Ποια είναι η σχέση της με τη μόδα; Η Coco έχει ιδιαίτερα στενή σχέση με τη μόδα, όπως και εγώ. Παρακολουθώ τις εξελίξεις στον χώρο και συχνά αντλώ στοιχεία που με ιντριγκάρουν και τα ενσωματώνω στη δουλειά μου. Δεν μπορώ να αντισταθώ και να μην ντύσω την Coco σε κάποιο από τα έργα μου με Givenchy. Με τις εκπληκτικές vagina blouses και τα metal horn necklaces που έδειξε ο Riccardo Tisci για τον οίκο στο show Spring/Summer 2012, για παράδειγμα.

Με τι ασχολείσαι τώρα; Αυτή την περίοδο είμαι απασχολημένος με το εκθεσιακό πρόγραμμα των επόμενων μηνών και εύχομαι να καταφέρω να αποτυπώσω στον καμβά μου όλα όσα έχω στο μυαλό μου! Παράλληλα, σχεδιάζω και μια σειρά με casual chic ρούχα για μια εταιρία.

Αν δεν ήσουν καλλιτέχνης, τι θα ήσουνα; Εισοδηματίας. Είναι και αυτό μια δουλειά!

45Dope

Το 2012 ολοένα και περισσότεροι djs θα κατεβαίνουν στην αρένα με βινύλια, αποδεικνύοντας πως η μουσική είναι πολύ μεγάλη, για να χωρέσει σε υπολογιστές, και η δεξιοτεχνία δακτύλων και ψυχής είναι το μόνο που χρειάζεσαι για να παρτάρεις. Συνέντευξη: **Στέφανος Τσιτσόπουλος** Φωτογραφία **Δήμητρα Καρέτσου**

Είσαι ανήλικος. Παίζεις με βινύλια. Από μόνα τους αυτά τα δύο γεγονότα είναι εμπόδια για να παίζεις μουσική σε κλαμπ. Παρ' όλα αυτά, όχι μόνο μπήκες, όχι μόνο έπαιξες, αλλά και κάθε φορά που σε άκουγα σε προσκυνούσα. Ποιο είναι το μυστικό σου; Χα χα χα. Το γεγονός ότι ήμουν πιστρικώς στάθηκε μικρότερο εμπόδιο στο να αρχίσω να παίζω σε μαγαζιά, σε σχέση με τη δυσκολία που συναντώ ακόμα και σήμερα, αφού τα σέτ μου αποτελούνται στο μεγαλύτερο μέρος τους από βινύλιο. Και, δυστυχώς, διανύουμε μια περίοδο όπου όλα τα αναλογικά μέσα έχουν αντικατασταθεί από ψηφιακά. Δε νομίζω ότι τελικά υπάρχει κάποιο μυστικό. Αν έπρεπε να το αποδώσω κάπου, θα ήταν στις άπειρες (πραγματικά) ώρες που έχω περάσει και στα χρήματα που έχω ξοδέψει για τη μουσική γενικά.

Έχεις μια τρέλα με τα funk breakbeats και τη soul. Κι άπειρες φορές σε είδα με ένα τεύχος του «Wax Poetics». Από πού κόλλησες τη «μαυρίλα»; Πιστεύω ότι όλοι έχουμε αυτό που λέμε groove (μαυρίλα) μέσα μας, απλώς στο καθένα βγαίνει

διαφορετικά. Εγώ το ανακάλυψα τα τελευταία χρόνια, καθώς συμμετείχα μέχρι πέρυσι στην ομάδα κρουστών του Κώστα Χανή, παίζοντας afro fusion, jazz και αυτοσχεδιασμούς (improvisation). Για το στιλ μουσικής που παίζω, ευθύνονται κυρίως τρεις άνθρωποι, οι οποίοι με βοήθησαν να διαμορφώσω χαρακτήρα και ήχο. Ένας από αυτούς είναι και ο αδερφός μου, ο οποίος με «έβαλε στα κόλπα» από μικρό - όταν όλα τα παιδάκια στην ηλικία μου άκουγαν ελληνικά τρας άσματα και ποπ ροκ, εγώ βρέθηκα να ακούω Cypress Hill και Dilated People.

Τι είναι αυτό που μετράει; Η τεχνική ή το feeling του dj για να περάσει η μουσική του στο πλήθος; Είναι το feeling και η αισθητική, γιατί αν δεν έχει ψάξει και νιώσει τη μουσική που παίζει, δεν είναι ικανός να την περάσει στον κόσμο. Η τεχνική και τα μέσα που χρησιμοποιεί ο καθένας πλέον παίζουν πολύ μικρό ρόλο, αλλά αυτό δε σημαίνει ότι δεν πρέπει να τους δίνουμε σημασία. Αν ήταν τόσο απλά τα πράγματα, όλα τα «jukebox» θα είχαν αντικατασταθεί από djs.

Ποια είναι τα όνειρά σου για το μέλλον; Το σίγουρο είναι ότι με οτιδήποτε ασχοληθώ, όσο και αν δυσκολέψουν τα πράγματα στο μέλλον, δε θα σταματήσω ποτέ να ψάχνω τη μουσική και να ξοδεύω και το τελευταίο μου ευρώ σε αυτή. (Πυρ, Γυνή και Vinyl μπορούν να σε καταστρέψουν οικονομικά!)

Κάψε στα γρήγορα ένα χάρτινο podcast για να παρτάρουμε τις γιορτές. Harry Stoneham & Johnny Eyden, «Coming Home Baby»/ The Wiseguys, «The Bounce»/ Ghost, «It's All Love»/ Kind & Kinky Zoo, «Kinky Regards»/ Lack Of Afro, «P.A.R.T.Y.» (Feat. Wax & Herbal T)/ J Rocc, «Stay Fresh»/ Bias, «Weekend Wizard»/ Suonho, «Speaking Of Happiness»/ Marion Black, «Who Knows»/ Buchanan & Goodman, «Santa and The Satellite (Xmas Special)»

www.facebook.com/funky45dopes
soundcloud.com/funky45dopes

Ελενα Πέγκα

Το 2012 το σύνθημα «κοσμοπολιτισμός ή θάνατος» είναι ο μόνος δρόμος για να βγούμε από την εσωστρέφεια και την κρίση. Οι 36 νουβέλες του βιβλίου «Σφιχτές ζώνες και άλλα δέρματα» (εκδόσεις Άγρα) της Έλενας Πέγκα δείχνουν τον δρόμο για αντίστοιχα συναισθήματα και μια έξοδο προς τη νεωτερικότητα. Συνέντευξη **Στέφανος Τσιτσόπουλος**

Βαριόμαστε γιατί δεν είμαστε ποιητές; Έτσι νομίζω. Και δεν εννοώ πως βαριόμαστε επειδή δε γράφουμε ποιήματα, αλλά επειδή δεν αντιμετωπίζουμε με ποιητική διάθεση τη ζωή. Τον εαυτό μας, τους άλλους, την καθημερινότητά μας.

Χαλκιδική, Λος Άντζελες, Γαλλικός Ποταμός, Αθήνα, Βελιγράδι, Βόρειο Λονδίνο, τόποι, χώρες, αεροδρόμια, νερά, συγγάτοικοι, αυτοκίνητα, σώματα, σκέψεις. Πόσο επί τοις εκατό των 36 ιστοριών του βιβλίου σου είναι αυτοβιογραφικό και πόσο ιστορίες που σκαρφίστηκες με το μυαλό σου; Το συγκεκριμένο βιβλίο έχει σαν αφηγητή μέρη που βρέθηκα, πρόσωπα και σώματα που συνάντησα, σκέψεις που έκανα, αλλά δε θεωρώ αυτά καθοριστικά στο γράψιμό του, με την έννοια πως αντί για αυτά θα μπορούσαν να είναι άλλα. Η διάθεση με ενδιέφερε, η ματιά πάνω σε όλα, οι αντιθέσεις, το μπανάλ που αίφνης γίνεται δραματικό, το άσχημο που γίνεται όμορφο, το εξημερωμένο που γίνεται άγριο και βίαιο.

Διαβάζοντας τις «Τέσσερις νύχτες στο Παρίσι», διακρίνει κανείς μια πικρία, μια αποστροφή και έναν ζόφο για τη ζωή στην Ελλάδα. Δεδομένου πως έζησες πολλά χρόνια στο εξωτερικό, αλλά επέστρεψες, αναρωτιέμαι αν μετάνιωσες γι' αυτή σου την απόφαση. Δε μετάνιωσα, γιατί στην Ελλάδα βρήκα πρόσωπα και πράγματα που αγάπησα, και γιατί, παρ' όλες τις δυσκολίες και τις ανεπάρκειες, καταφέρνω να κάνω αυτά που αγαπώ και την τέχνη μου. Είμαστε αυτοί που είμαστε. Ίσως η κρίση που μας συμβαίνει και που μας ταρακουνά να μας κάνει λιγότερο υλιστές, καταναλωτικούς, εγωιστές, συντηρητικούς, υποκριτές, στενόμυαλους, μίζερους.

Η φόρμα που χρησιμοποιείς, αυτών δηλαδή των γρήγορων ιστοριών-ματιές σε ανθρώπους και συγκεκριμένο χωροχρόνο, είναι ιδιαίτερη. Θα χαρακτήριζες τις ιστορίες σου διηγήματα ή κάτι άλλο; Αυτή τη συλλογή μικρών ιστοριών την αποκαλώ νουβέλα, γιατί νιώθω πως η μία ιστορία συμπληρώ-

νει την άλλη και πως όλες μαζί αποτελούν τα κεφάλαια ενός βιβλίου. Διάρκως μεταβαλλόμενα σκηνικά, κατακερματισμός, ένας κόσμος ταυτοχρονικός.

Πώς απαντάς στο σύνθημα «κοσμοπολιτισμός ή θάνατος», με βάση την παρούσα κρίση αυτή τη στιγμή; Είναι αναγκαίο να βγούμε από την εσωστρέφειά μας, να δούμε τις πολλές διαφορετικές εκδοχές του κόσμου πέρα από τα στενά μας πλαίσια. Αλλιώς, θα πνιγούμε έτσι χωρίς ορίζοντες.

Δείχνεις πάντως σαν κορίτσι που, μικρό, κρατούσε ημερολόγιο. Ισχύει; Όχι, ποτέ δεν κρατούσα ημερολόγιο. Μικρή, ήμουν πολύ κινητική και της δράσης. Έκανα κολύμπι, ιστιοπλοία, έπαιζα μπάσκετ, σκαρφάωνα σε δέντρα, έκανα ποδήλατο, σκέιτμπορντ, χόρευα, έπαιζα στο θέατρο, δεν έμενα ποτέ μόνη. Αρκετά μεγάλη, όταν βρέθηκα στην Αμερική, μακριά από την Ελλάδα και την ελληνική γλώσσα, άρχισα να κρατώ πού και πού σημειώσεις από πράγματα που παρατηρούσα και μου έκαναν εντύπωση ή λόγια που άκουγα. Ελάχιστες σημειώσεις, γιατί έχω καλή μνήμη. Ίσως αυτές οι σημειώσεις με κρατούσαν σε επαφή με τον εαυτό μου, την ταυτότητά μου και την προέλευσή μου. Πρόσφατα διάβασα πως όσοι κρατούν ημερολόγιο ζουν περισσότερο. Το συστήνω, αν και δεν μπορώ να το εφαρμόσω.

Πόση σχέση έχουν άραγε οι τόποι με τους χαρακτήρες σου και πόσο επιδρούν στον ψυχισμό των ηρώων σου; Ο τόπος, φυσικά, και παίζει ρόλο στον ψυχισμό ή τη στάση των ανθρώπων. Η Νέα Υόρκη, το Λονδίνο, το Παρίσι επιτρέπουν την ανωνυμία. Εξάλλου, πολλοί από τους ήρωές μου έχουν μετακινηθεί, δεν κατοικούν στον τόπο που γεννήθηκαν. Τους συναντώ σε άλλους τόπους. Με ενδιέφερε τι κάνει στους ανθρώπους μια αίσθηση ξενικότητας και αυτοεξορίας. Πώς αυτοπροσδιορίζονται οι άνθρωποι έξω από πατρίδες. Και έξω από τη φύση.

Ο κόσμος δεν είναι εκείνος που ξέραμε. Έχει

ριζικά αλλάξει. Πώς τον παρατηρείς ως συγγραφέας; Μπορεί να είναι και ωραίο που ζούμε αυτή την απρόβλεπτη ιστορικά εποχή.

Κανείς δε μας λύνει τις απορίες και γι' αυτό ίσως κάποιοι κλαίνε για τους γρίφους. Εσύ; Έχω κλάψει για τους γρίφους. Όπως και έχω γελάσει. Τώρα προσπαθώ να είμαι ψύχραιμη.

Τα σώματα στο βιβλίο, είτε κάνουν έρωτα είτε τρώνε τούρτες στην παραλία, δείχνει να διέπονται από αμηχανία, μοναξιά και μελαγχολία, αφόρητη μερικές στιγμές. Πιστεύεις πως αυτή είναι η μοίρα μας ως ανθρώπων της νεωτερικότητας; Πιστεύω πως παρά την αμηχανία, τη μοναξιά, τη μελαγχολία, ως άνθρωποι της νεωτερικότητας δεν παραιτούμαστε από την αναζήτηση της ευτυχίας.

Ποιο από τα παραμύθια που σου διάβασαν παλιά θα ήθελες να διαβάσεις στον γιο σου τα φετινά Χριστούγεννα; Τον «Μολυβένιο Στρατιώτη», το «Κοριτσάκι με τα Σπίρτα» του Χανς Κρίστιαν Αντερσεν αλλά και τα παραμύθια των αδελφών Γκριμ. Θυμάμαι πόσο με έθλιβαν οι ιστορίες του Τσαρλς Ντίκενς και του Ουγκώ, σε αντίθεση με εκείνες του Ιούλιου Βερν. Θυμάμαι πόσο μου άρεσε η Ελληνική Μυθολογία, η «Οδύσσεια».

Υπάρχει κάποιο υπονοούμενο, μια ιδιαίτερη σημειολογία στην κίνηση κατά την οποία οι άνθρωποι, άνδρες, γυναίκες και παιδιά, δένουν τη ζωή τους; Γιατί αναρωτιέμαι: πώς διάλεξες τον τίτλο. Οι ζώνες μας προστατεύουν στην οδήγηση, στην ορειβασία, στις πτήσεις, αλλά και μας περιορίζουν. Επίσης, οι ζώνες κρατούν τα ρούχα πάνω στο σώμα μας, ώστε αυτά να μη μας φύγουν. Παπούτσια, τσάντες, ζώνες. Η ζώνη είναι το πιο παράξενο αξεσουάρ. Και το δέρμα είναι η επιφάνεια ενός σώματος. Μέσα από την επιφάνεια αυτή το ζώο άνθρωπος εισπράττει καταρχήν τα ερεθίσματα του κόσμου που κατοικεί με το σώμα του.

Θοδωρής Παπαδουλάκης

Ο Θοδωρής Παπαδουλάκης γεννήθηκε στη Νότια Αφρική (1974) από μετανάστες γονείς, αποφασισμένους να τον φέρουν στα δέκα πίσω στα Χανιά. Τρεχάλες, ποδήλατο στα περίχωρα, προσπαθώντας να τρέξει τόσο που να πετάξει, όπως στα όνειρά του, επηρεασμένος από την ταινία «ΕΤ» του Στίβεν Σπίλμπεργκ. Δυσπρoσάρμοστος, με πρώτη γλώσσα τα αγγλικά, τολμάει, δεκαεσσάρων, να κάνει εκπομπή σε τοπικό ραδιοσταθμό. Αποφασισμένος από μικρός, σπουδάζει στην Αγγλία παραγωγή ραδιοφώνου και τηλεόρασης. Φανταρικό και ξανά πίσω στο στενό νησί: μεταπτυχιακές σπουδές στη σκηνοθεσία κινηματογράφου. Ταινίες μικρού μήκους, ευρωπαϊκά φεστιβάλ, βραβεία. Ενδιάμεσα, βόλει και μουσική σε κλαμπ και beach bar. Επιστρέφοντας στα Χανιά, ιδρύει με την Ιωάννα Δάβη και τον Δημήτρη Ξενάκη την Indigo View. Σκοπός: ταινίες από την Κρήτη για όλο τον κόσμο. Ξανά μικρού μήκους: «Σάμουρε», «Πιλάλα», διαφημιστικά, βίντεο κλιπ (δείτε: Παντεράκια, «Χορός»), συνεργασία με το Mega: «Μπαμπά, μην τρέχεις» και ύστερα «Το νησί». Χαμογελαστός, σεμνός, προσιτός, εσωστρεφής, αστείος, σκεπτικός, εργατικός, με τόλμη και πάθος, αυτό τον καιρό ολοκληρώνει ένα ντοκιμαντέρ για έναν ηλικιωμένο ιερέα των Χανίων (Ειρηναίος), κάνει διαφημιστικά και «παλεύει το σενάριο» της νέας του ταινίας. Όταν προλαβαίνει, πάει για τζόκινγκ και επιστρέφει στην οικογένειά του, έξω από τα Χανιά, αναπολώντας το DJ-λίκι. Τέλεια. Τελεία.

«Στην Ελλάδα, υπάρχει η δυνατότητα να παράγονται καλές δουλειές στην τηλεόραση. Έχουμε ταλαντούχους ανθρώπους που κατέχουν -τεχνικά και εμπειρικά- πολύ καλά τη δουλειά τους. Στη δύσκολη

περίοδο που βρίσκεται η Ελλάδα, είναι απαραίτητη η συνεργασία, η προμελέτη, η δομημένη παραγωγή... Πέρα από το καλλιτεχνικό σκέλος της δουλειάς και μιλώντας γενικότερα, χρειάζεται περισσότερη προετοιμασία σε αυτά που κάνουμε: σενάριο, προ-παραγωγή και προϋπολογισμοί, για ένα καλύτερο αποτέλεσμα. Σε πολλούς τομείς εργασιών στην Ελλάδα δε γίνεται η απαραίτητη προεργασία και έρευνα. Αυτό πρέπει να αλλάξει. Το "Νησί" είναι ένα καλό παράδειγμα. Δεν αντιμετωπίστηκαν τα πράγματα πρόχειρα».

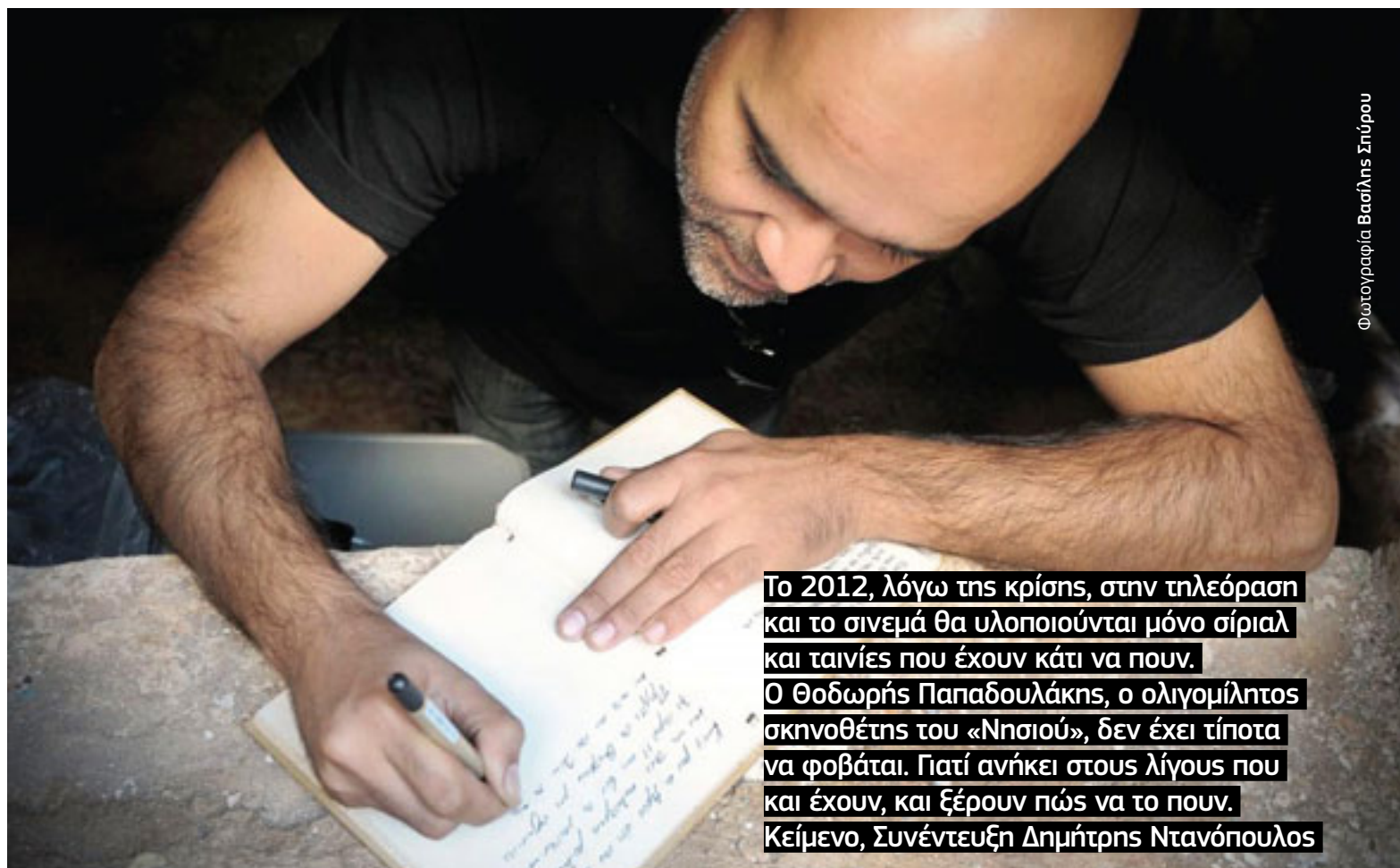
«Θέλω να βλέπω τους συνεργάτες μου σαν φίλους, οικογένεια. Σημαντικό είναι να με ξέρουν, να ξέρω πώς λειτουργούν και τις ιδιαιτερότητες του καθένα. Μακάρι να ξαναβρεθεί μια παρόμοια δουλειά και να ξαναβρεθεί μαζί η μεγάλη οικογένεια του "Νησιού". Δυστυχώς, οι περισσότεροι συνεργάτες μου αυτό τον καιρό είναι άνεργοι, λόγω της κρίσης που πλήττει τον τομέα της τηλεόρασης».

«Θέλω κι επιδιώκω να βιώνω διάφορες καταστάσεις και να συναναστρέφομαι με διαφορετικούς ανθρώπους. Παρατηρώ τον άνθρωπο και τις ποικίλες συμπεριφορές του, γενικότερα. Αυτό με βοηθά στο πώς να καθοδηγώ τους ηθοποιούς για μια ρεαλιστική ερμηνεία. Πέρα από αυτό όμως, είναι και ένα από τα πιο όμορφα πράγματα στη ζωή: να μπορείς να εισπράττεις από τον συνάνθρωπό σου διαφορετικές εμπειρίες και απόψεις. Θεωρώ πως είμαι από τους σκηνοθέτες που ακούω τους συνεργάτες μου, και αυτό με βοηθάει στη δουλειά μου. Όταν ακούσω μια άποψη, ένα σχόλιο, και είναι καλύτερο από αυτό που έχω σκεφτεί, το υιοθετώ και τους ευχαριστώ

κίολας γι' αυτό..., τους είμαι ευγνώμων. Όταν στήνω, για παράδειγμα, μια σκηνή, πρώτα θέλω να δω ποια είναι η προσέγγιση των ηθοποιών, πώς το έχουν σκεφτεί, πώς αντιλαμβάνονται τον ρόλο τους. Κάθε ηθοποιός έχει αφιερώσει περισσότερο χρόνο από μένα στην έρευνα του ρόλου. Είναι ένα από τα πιο σημαντικά κομμάτια της δουλειάς μου να εμπνεόμαι από τις γνώσεις των συνεργατών μου».

«Η νέα ταινία που ετοιμάζουμε είναι βασισμένη στο βιβλίο "Σιλβάν Σιλβουπλέ" (εκδόσεις Μετρονόμος) της Μαρινέλλας Βλαχάκη (η «Ελπίδα Κοντομάρη» του "Νησιού"). Η Μαρινέλλα μου προσφέρει ένα πολύ σημαντικό βάθος στους χαρακτήρες αλλά και στις συνθήκες που περιγράφει για την εποχή, το 1960 στην Κρήτη. Βρισκόμαστε στο στάδιο συγγραφής του σεναρίου. Συζητάμε με παραγωγούς εσωτερικού και εξωτερικού, κυρίως Γαλλία, για το ενδεχόμενο μιας ελληνογαλλικής συμπαραγωγής. Θα υπάρχουν αρκετοί διάλογοι στα γαλλικά. Δεν έχουμε σκεφτεί ακόμα τους ηθοποιούς για τους ρόλους. Θα θέλαμε να πάμε για γύρισμα τον επόμενο Νοέμβριο. Η Κρήτη είναι ιδανική για την ατμόσφαιρα που θέλουμε: φθινόπωρο, χιονισμένα Λευκά Όρη, επιβλητικά τοπία...»

«Το "Νησί" ήταν η πρώτη φορά που έκανα κάτι που να βασίζεται σε βιβλίο. Δεν το σκεφτόμουν έτσι. Για μένα, πολύ ευχάριστο είναι ότι η ανάπτυξη της ιστορίας άρρεσε και στην ίδια τη Βικτώρια Χίσλοπ. Από κει και πέρα, θεωρώ πως είναι προτέρημα να κάνεις μια ιστορία που βασίζεται σε βιβλίο. Είναι στρωμένη, υπάρχει αρχή, μέση, τέλος. Ξέρεις πού οδεύουν οι χαρακτήρες».

Φωτογραφία Βασίλης Σπύρου

Το 2012, λόγω της κρίσης, στην τηλεόραση και το σινεμά θα υλοποιούνται μόνο σίριαλ και ταινίες που έχουν κάτι να πουν.

Ο Θοδωρής Παπαδουλάκης, ο ολιγομίλητος σκηνοθέτης του «Νησιού», δεν έχει τίποτα να φοβάται. Γιατί ανήκει στους λίγους που και έχουν, και ξέρουν πώς να το πουν.

Κείμενο, Συνέντευξη Δημήτρης Ντανόπουλος

Ioanna Kourbela

Το 2012 το πολυμορφικό της dressing για τα αέρινα κορίτσια και αγόρια της urbania, που ψάχνουν στιλ φτιαγμένο από οικολογικά υλικά, θα αντικαταστήσει το άοσμο look των πολυεθνικών brands. Κείμενο, Συνέντευξη Άννα Παπαρίζου Φωτογραφία Bill Georgousis

Η σχεδιάστρια μόδας Ιωάννα Κουρμπέλα γεννήθηκε στην Πλάκα και μεγάλωσε σε ένα περιβάλλον καλλιτεχνικό και ανοικτό στη δημιουργικότητα. Ο παππούς της είχε ξεκινήσει την ομώνυμη οικογενειακή επιχείρηση το 1972, με κύρια δραστηριότητα την παραγωγή και διανομή χειροποίητων πλεκτών. Από το κατάστημά του στην Πλάκα ντύνονταν κάθε χειμώνα πολλοί διάσημοι της εποχής, Έλληνες και ξένοι. Το μαγαζί με τα πλεκτά, που έκανε τη διαφορά στην Αδριανού ανάμεσα στα σουβενίρ, συνέχισε να λειτουργεί κάτω από την καθοδήγηση του πατέρα της Ιωάννας τα επόμενα χρόνια. Σήμερα, η εταιρία Κουρμπέλας λειτουργεί με την επωνυμία K³ wearable thinking, με ισχυρή παρουσία στην ελληνική αγορά, αλλά και σε 19 ακόμη αγορές του εξωτερικού.

Το 2003 ανέλαβε η Ιωάννα το δημιουργικό κομμάτι της, δίνοντάς της ένα νέο σχεδιαστικό χαρακτήρα. Από τότε δημιουργεί προσωπικές συλλογές με το brand Kourbela Ioanna Woman & Male Collection. Παρόλο που είναι η καλλιτεχνική πηγή του brand,

η 29χρονη σχεδιάστρια δεν ασχολείται μόνο με το σχέδιο και το fitting. Εξοικειωμένη από μικρή με τον χώρο της μόδας, της αρέσει να συμμετέχει σε όλη τη διαδικασία της παραγωγής και να δουλεύει με ανθρώπους με ιδέες και όραμα, πηγαίνοντας μαζί τους κάθε της κολεξιόν ένα βήμα παραπέρα.

Τι σπουδές έχεις κάνει και πού; Έχω σπουδάσει σχέδιο μόδας, ενδυματολογία και σκηνογραφία.

Τι υλικά προτιμάς; Η επιλογή των υλικών είναι μια διαδικασία δύσκολη και παράλληλα δημιουργική. Κάποιες από τις πρώτες ύλες τις εισάγω και κάποιες άλλες τις δημιουργώ εξ αρχής, συνδυάζοντας διαφορετικές μεταξύ τους ποιότητες νημάτων. Οι βασικές πρώτες ύλες μου βάζονται με φυσικό τρόπο, δεν επιβαρύνουν το περιβάλλον κι έχουν πιστοποίηση.

Πώς πετυχαίνεις αυτό το αέρινο αποτέλεσμα στις δημιουργίες σου; Προκύπτει, αρχικά, από την

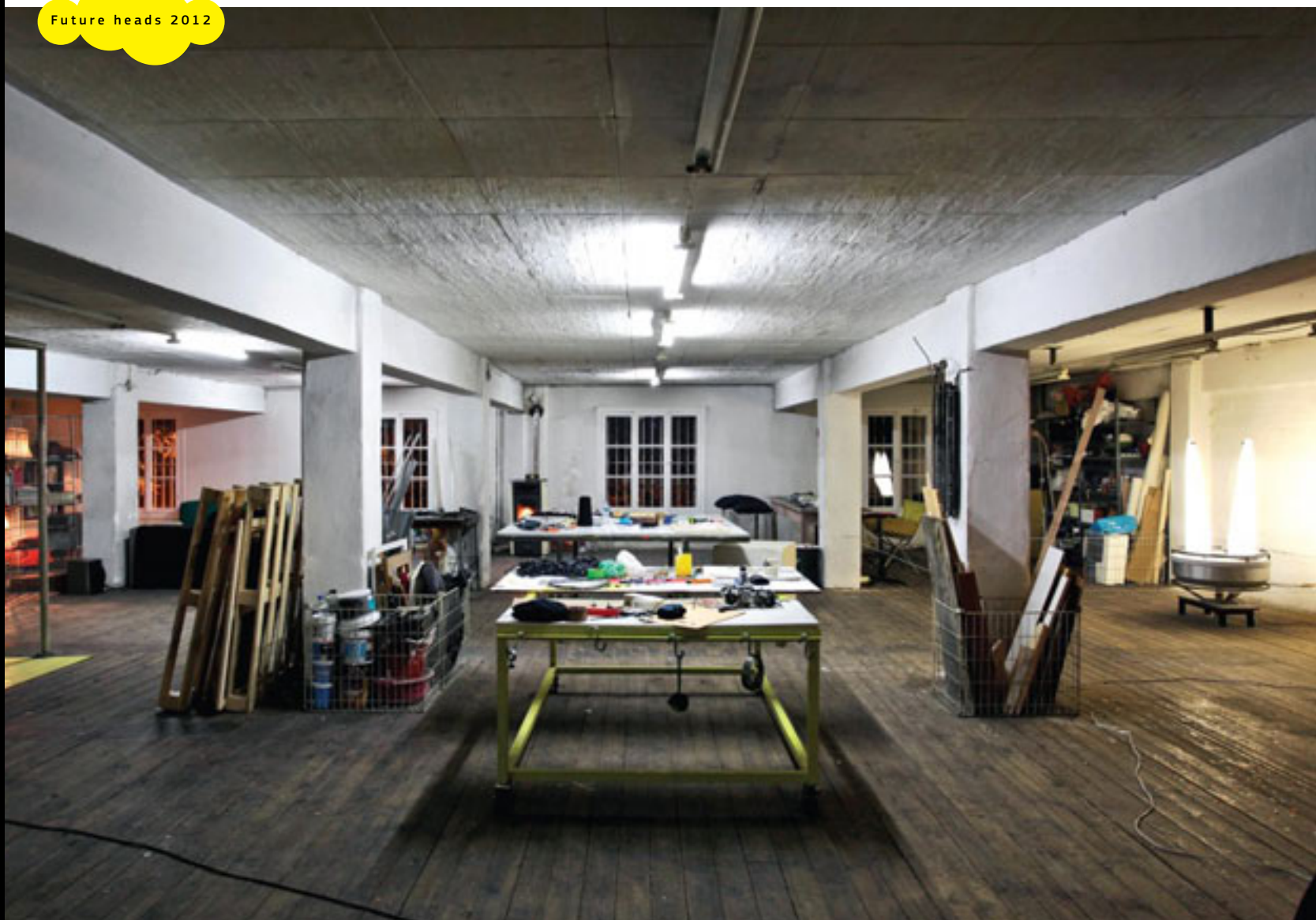
επιλογή των υλικών αλλά και από τον τρόπο που τα δουλεύω, δηλαδή με την τεχνική του μουλάζ πάνω στο σώμα, που έχει σαν αποτέλεσμα ρούχα με πολυμορφικές φόρμες και λίγες ραφές.

Ποιες είναι οι επιρροές σου; Επηρεάζομαι από τη μουσική, την αρχιτεκτονική, τη γλυπτική, το θέατρο, αλλά κυρίως από την ελεύθερη κίνηση του σώματος μέσα στο ρούχο.

Έχεις δημιουργήσει θεατρικά κοστούμια; Έχω σχεδιάσει για δύο παραστάσεις στην Παιδική Σκηνή της Μαριάννας Τόλη, και πρόσφατα έχω την ενδυματολογική επιμέλεια στο μιούζικαλ «Children sing the Musicals», που θα προβληθεί στο Μέγαρο Μουσικής, ενώ έχουν χρησιμοποιηθεί ρούχα των συλλογών μου σε πολλές θεατρικές, κινηματογραφικές και τηλεοπτικές παραγωγές.

ioannakourbela.com

Ctrlfreaks

Το 2012 ολοένα και περισσότερες κολεκτίβες νέων καλλιτεχνών, αρνούμενες τη λογική των γκαλερί και των μουσείων, θα αυτοδιαχειρίζονται τη δουλειά τους, όπως η ομάδα των Ctrlfreaks, στα περίξ της Ολύμπου. Κείμενο Δημήτρης Αθανασιάδης Φωτογραφία Σάκης Γιούμπας

Τρεις φίλες, τρία κορίτσια με σπουδές Καλών Τεχνών, τρεις εικαστικές προσωπικότητες που προέρχονται από διαφορετικούς κλάδους των οπτικών τεχνών και βρίσκουν κοινές βάσεις στην αυτοδιαχείριση και τη δημιουργικότητα. Τον Δεκέμβριο του 2010 αποφάσισαν πως μπορούν να ζουν και να συνεργάζονται ταυτόχρονα, και συστηγάστηκαν σε έναν διώροφο χώρο πέριξ της οδού Ολύμπου, ο οποίος τελεί υπό συνεχή διαμόρφωση.

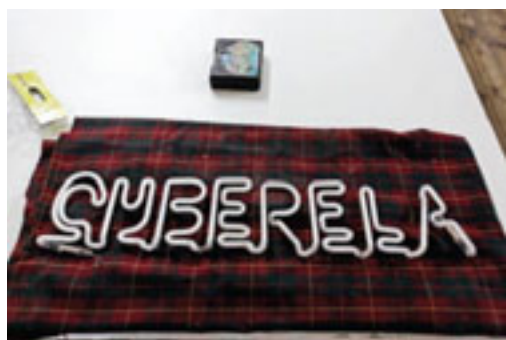
Με τι ασχολούνται οι Ctrlfreaks και γιατί; Απαντούν διεξοδικά: «Το αστικό περιβάλλον μας προβοκάρει να δράσουμε και να αντιδράσουμε μέσα από το πρίσμα του DIY, το οποίο είναι εμφανές στον τρόπο σκέψης μας, την αισθητική και την εφαρμογή των ιδεών μας. Υλοποιούμε, λοιπόν, τις ιδέες μας μέσω θεματικών projects, των οποίων άξονες είναι η αυτοοργάνωση και ο αυτοσαρκασμός μας σαν αστικές μονάδες. Πιστεύουμε πως σαν καλλιτεχνικό δυναμικό, έχουμε να προσφέρουμε μια διαφορετική οπτική στα καλλιτεχνικά δρώμενα της πόλης. Αυτή, της εννοιολογικής αυτοδιαχείρισης των αστικών απορριμμάτων, μιας και πολλές φορές στα projects μας χρησιμοποιούμε found objects σε αποδομητικούς συνδυασμούς, επηρεασμένους από την trash art και το dada».

Ζουν την πόλη κυκλοφορώντας σε πανκ συναυλίες και αναζητώντας τις αθέατες πλευρές της, στον δημιουργικό τους οίστρο τα ακούσματα κυμαίνονται από ένα grindcore βινύλιο των Αμερικάνων Phobia έως dubstep ήχους, δε θέτουν τα έργα τους προς

πώληση απηφώνοντας το χρηματιστήριο της τέχνης και θέλουν σύντομα να τρέξουν ένα φεστιβάλ με τη συμμετοχή κι άλλων εικαστικών, το οποίο θα διέπεται από τις DIY αρχές. Υπογράφουν ως Ctrlfreaks, γιατί θέλουν να έχουν τον απόλυτο έλεγχο στις δραστηριότητές τους. Διαφωνούν συχνά, δρουν αμεσοδημοκρατικά και είναι ανοικτές σε συνεργασίες με ανθρώπους και ομάδες με τις οποίες μπορούν να υπηρετήσουν από κοινού τις ίδιες αξίες.

Φέτος, ήταν η χρονιά τους. Συμμετείχαν στην Imaginaria με την εγκατάσταση «A.rtficial I.maginarium» και στη 15^η Μπιενάλε Νέων Μεσογείου με την ηχητική διαδραστική εγκατάσταση «Cyberela». Στην περίοδο της οικονομικής κρίσης επέλεξαν να μοιράζονται τα έξοδα, να δημιουργούν με αντικείμενα που άλλοι επέλεξαν να στείλουν στα σκουπίδια, να ψάξουν και να ψαχτούν. Δεν έχουν facebook, δεν ανταλλάσσουν αβρότητες και likes, προτιμούν να μιλούν με τα έργα τους από το να ποζάρουν με αυταρέσκεια μπροστά στον φακό και επιδίδονται ανελλιπώς σε ένα brain storming για το 2012. Έννοια σας, και θα μας φρικάρουν ευχάριστα και το νέο έτος.

Οι Ctrlfreaks είναι οι Μαρία-Δήμητρα Βέττα, Μελίνα Καρανίκα και Μαρία-Όλγα Μπαράκου. Μπορείς να επικοινωνήσεις μαζί τους στο ctrlfreaksartprojects@gmail.com και θα τις βρεις στον πρώτο όροφο της οδού Κωστή Παλαμά 11.

Νίκος Μπαλτάς

**Το 2012 ολοένα και περισσότεροι Έλληνες στο εξωτερικό θα διαπρέπουν και θα μεγαλουργούν, αποδεικνύοντας πως δε μετράει το από πού έρχεσαι, αλλά το πού έχεις βάλει στόχο να πας. Όπως ο Ακίνδυνος-Νικόλαος Μπαλτάς, που έλαβε το βραβείο Imperial College Business School Star Teacher of the Year 2010-11. Συνέντευξη Στέφανος Τσιτσόπουλος
Φωτογραφία Σάκης Γιούμπας**

Γιατί έφυγες από την Ελλάδα; Όλα ξεκίνησαν το 2004, όταν τότε, ως απόφοιτος του ΕΜΠ, ήρθα στο Λονδίνο και στο Imperial College London για μεταπτυχιακές σπουδές στον τομέα των τηλεπικοινωνιών. Ολοκληρώνοντας με επιτυχία το μεταπτυχιακό μου το φθινόπωρο του 2005, γύρισα στην Ελλάδα με σκοπό να δω τι θα κάνω στη συνέχεια. Το κλασικό ερώτημα «και τώρα τι; δουλειά; στρατός;». Πριν φύγω από το Λονδίνο, μου έγινε πρόταση από το πανεπιστήμιο να ξεκινήσω διδακτορικό στο Business School, στον τομέα των χρηματοοικονομικών (Finance). Η πρόκληση ήταν μεγάλη, αλλά η απόφαση πολύ σοβαρή, για να παρθεί μέσα σε λίγες ώρες/μέρες. Τελικά, αφού πέρασα 2 χρόνια στην Ελλάδα, εργαζόμενος αρχικά στην οικογενειακή μας επιχείρηση που ασχολείται με υπηρεσίες τεχνικού συμβούλου στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα και αφού ολοκλήρωσα τη στρατιωτική μου θητεία, «για να φύγει από τη μέση», αποδέχτηκα την πρόταση του Imperial College Business School και επέστρεψα στο Λονδίνο τον Σεπτέμβριο του 2007. Τέσσερα χρόνια μετά, παραμένω στο Imperial College Business School, έχοντας πρόσφατα ολοκληρώσει το διδακτορικό μου τον Νοέμβριο του 2011. Παράλληλα, από το 2010, όντας τότε ακόμα στο τρίτο έτος του διδακτορικού, μου προσφέρθηκε θέση λέκτορα στο Finance Group, την οποία ακόμα διατηρώ. Διδάσκω και στα 3 μεταπτυχιακά προγράμματα του Finance Group (MSc Finance, MSc Risk Management & Financial Engineering, MSc Actuarial Finance). Τα 4 μαθήματα που διδάσκω έχουν να κάνουν σε πολύ μεγάλο βαθμό με μαθηματικά μοντέλα που χρησιμοποιούνται για να περιγράψουν τη διαχρονική μεταβολή χρηματοοικονομικών μεγεθών (από την τιμή μιας μετοχής, του πληθωρισμού, των επιτοκίων μέχρι και την τιμή διαφόρων «τοξικών» παραγώγων) και τιτλοφορούνται: Derivatives, Stochastic Calculus for Finance, Applied Markets & Securities και Applied Financial Modeling.

Ακαδημαϊκή καριέρα ή θέση ειδικού επί των χρηματοοικονομικών σε κάποια μεγάλη τράπεζα ή εταιρία; Αντιμετωπίζω αυτό το δίλημμα πολύ έντονα τους τελευταίους 1-2 μήνες! Στην τρέχουσα φάση, αμφιταλαντεύομαι μεταξύ ακαδημαϊκής κα-

ριέρας ή κάποιας θέσης σε μια εταιρία επενδύσεων (Hedge Fund, Wealth Management). Η ιδιαιτερότητα ή πιθανά το πλεονέκτημα μιας ακαδημαϊκής καριέρας στον τομέα των χρηματοοικονομικών είναι πως -συνήθως- το αντικείμενο της έρευνας σχετίζεται άμεσα με το αντικείμενο μίας δουλειάς σε μία εταιρία/τράπεζα επενδύσεων. Προσωπικά, η ακαδημαϊκή μου έρευνα επικεντρώνεται στην αποτίμηση επενδυτικού ρίσκου και στην αξιολόγηση επενδυτικών χαρτοφυλακίων και επομένως έχει ήδη τραβήξει το ενδιαφέρον διαφόρων επενδυτικών οργανισμών. Το δίλημμα παρ' όλα αυτά παραμένει. Μια ακαδημαϊκή καριέρα προσφέρει έναν διαφορετικό τρόπο ζωής στον οποίο ο ίδιος είσαι αφεντικό του εαυτού σου. Κύριες αρμοδιότητές σου είναι η έρευνα και η διδασκαλία, ενώ πλέον, ειδικά στον χώρο του Finance, πολλοί ακαδημαϊκοί έχουν και ρόλους συμβούλου σε μεγάλους τραπεζικούς οργανισμούς. Αντιθέτως, μια δουλειά σε εταιρία επενδύσεων είναι όπως κάθε άλλη δουλειά στον ιδιωτικό τομέα. Έχει -υποτίθεται- τυπικό ωράριο (που πολύ συχνά, αν όχι πάντα, είναι πράγματι «τυπικό», αφού ουσιαστικά πρέπει να δουλεύεις πάνω από 10-12 ώρες τη μέρα και πολλές φορές και σαββατοκύριακα), αλλά την ίδια στιγμή προσφέρει πολλές ευκαιρίες για γρήγορη ανέλιξη και πολύ μεγαλύτερες αμοιβές σε σχέση με την ακαδημαϊκή καριέρα. Όλα τα παραπάνω συνοψίζονται στο ότι το εν λόγω δίλημμα δεν είναι απλώς μια απόφαση αλλαγής δουλειάς, αλλά πολύ περισσότερο μια απόφαση αλλαγής τρόπου ζωής και ίσως και ιδιοσυγκρασίας. Δυσκολάκι.

Να μεταναστεύσω; Με όλα αυτά τα σενάρια για έξοδο από την Ε.Ε. και επιστροφή στη δραχμή, όσο και να θέλω, είναι αδύνατον να μην πανικοβάλλομαι. Για να (προσπαθήσω να) απαντήσω στο ερώτημά σου, η κατάσταση είναι πολύ ρευστή. Μαζί με την Ελλάδα, όλη η νότια Ευρώπη βρίσκεται σε οριακό σημείο. Αυστρία και Βέλγιο επίσης. Η Βρετανία έχει τα θεματάκια της, αν και ακόμα τα πράγματα είναι υπό έλεγχο. Να μετακομίσεις απλά για να μετακομίσεις και να πας σε μια χώρα με αντίστοιχα προβλήματα δε λύνει το γενικότερο πρόβλημα. Να σηκώσεις τις καταθέσεις σου και εσύ και εγώ (και όλη η «αγγέλ»), θα γονατίσει το τραπεζικό σύστημα και μετά κατ' ανάγκη θα κα-

ταρρεύσει από μόνο του. Αντιλαμβάνομαι πάντως το γεγονός ότι όλη αυτή η κατάσταση δημιουργεί φοβερή ανασφάλεια και για αυτό τον λόγο απαιτείται πάνω από όλα μια σχετική ψυχραιμία. Προσωπικά είμαι αισιόδοξος, όσο αυτό είναι δυνατόν. Θεωρώ πως σαν Ελλάδα θα βρούμε τον δρόμο μας με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Χρειάζονται όμως θυσίες κεκτημένων πολλών ετών. Σίγουρα η κουλτούρα που ο Νεοέλληνας είχε υιοθετήσει τα τελευταία 20 χρόνια, χωρίς να βγάσω τον εαυτό μου απ' έξω, πρέπει να αλλάξει ριζικά (παγκόσμιο ρεκόρ στον κατά κεφαλήν αριθμό Porsche Cayenne στη Λάρισα; Προφανώς ή στραβός είναι ο γυαλός ή στραβά αρμενίζουμε, δεν εξηγείται αλλιώς). Η Ελλάδα χρειάζεται ανάπτυξη. Όχι αυτό που λένε οι πολιτικοί απλά για να ακούγεται. Η Ελλάδα χρειάζεται ουσιαστική α-νά-πτυ-ξη. Πρέπει να εκμεταλλευτεί τους φυσικούς πόρους της, τον ήλιο, τη θάλασσα, το κλίμα και την ασύγκριτη φυσική της ομορφιά. Πρέπει να επενδύσει στον τουρισμό (και όχι να βλέπουμε τον τουρίστα σαν πηγή εκμετάλλευσης), στη ναυτιλία, στη γεωργία και στις εξαγωγές ελληνικών προϊόντων. Προφανώς αυτά δε γίνονται από τη μία στιγμή στην άλλη και ούτε μου αρέσει να μιλάω με αερολογίες. Να ξέρεις πάντως πως για εμάς, τους Έλληνες που πλέον ζούμε εκτός Ελλάδας, στο βροχερό Λονδίνο (και όχι μόνο), μάς λείπει η Ελλάδα και προσδοκία των περισσότερων είναι το πότε θα έρθει η ώρα να επιστρέψουμε. Και πραγματικά στεναχωριόμαστε ίσως περισσότερο από εσάς για την παρούσα κατάσταση. Θα κλείσω με μια φράση που μου είπε ένας συνάδελφος στο Imperial που κατάγεται από τη Νότια Αφρική. Είχε επισκεφθεί την Ελλάδα πριν 3-4 μήνες και, όταν πια επέστρεψε στο Λονδίνο και τον ρώτησα τι γεύση του άφησε η επίσκεψή του, δεδομένων των συνθηκών, μού είπε σχεδόν μονολεκτικά «Sad... but amazing».

Ο Ακίνδυνος-Νικόλαος Μπαλτάς είναι ηλεκτρολόγος μηχανικός και μηχανικός Η/Υ ΕΜΠ, κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου στις τηλεπικοινωνίες και διδακτορικού στα χρηματοοικονομικά, αμφότερα από το Imperial College London. Από το 2010 είναι λέκτορας στο Imperial College Business School στο Λονδίνο.

Χρήστος Λαϊνός

Το 2012 η «Αγάπη θα λάμπει» αναπάντεχα, όπως αναπάντεχα έσκασε και ο δίσκος του Χρήστου Λαϊνά. Η soul και τα 12 bit samplers, τα κιθαριστικά riffs και τα toy synths ενός παιδιού που ξέρει πώς να στήνει ονειροπαγίδες μας κάνουν αισιόδοξους ότι η αληθινή μουσική δε θα τελειώσει ποτέ, όπως δε σιγούν και οι μεγαλειώδεις κιθάρες του. Συνέντευξη Στέφανος Τσιτσόπουλος

Ανήκω σε αυτούς που θεωρούν πως η Ονειροπαγίδα ήταν η πιο αδικημένη ελληνική μπάντα. Και πριν μιλήσουμε για το σήμερα, πες μου, ρε φίλε, τι θυμάσαι από την εποχή του «Κάπου αλλού»; Δε θεωρώ ότι η Ονειροπαγίδα υπήρξε αδικημένη μπάντα... Όταν μια μπάντα κάνει τρεις δίσκους μέσα σε τρία χρόνια, τον τελευταίο με πολυεθνική εταιρία, και με τέσσερα βιντεοκλίπ, καθώς παράλληλα απολαμβάνει την αγάπη του κόσμου και τον σεβασμό του Τύπου, τότε κάθε άλλο παρά αδικημένη μπορεί να θεωρηθεί. Επίσης, τα τραγούδια μας παίζονται ακόμα και σήμερα στο ραδιόφωνο χωρίς πίεση από κανέναν, δεν είναι και λίγο αυτό... Το ότι δεν έγινε ευρέως γνωστή, όπως πολλοί σημερινοί καλλιτέχνες άξιοι και μη, είναι θέμα συγκυριών αλλά και προτεραιοτήτων μιας μπάντας. Η Ονειροπαγίδα ήθελε πάνω από όλα να είναι ειλικρινής με στόχο τα ωραία τραγούδια και τους όμορφους ήχους, μακριά από κάθε είδους hype και άλλες τέτοιες οδοννηρές καταστάσεις για τη μουσική! Από την εποχή του «Κάπου Αλλού», θυμάμαι ατελείωτες ώρες δουλειάς στο διαμέρισμα του Coti K στο Παγκράτι, το «Food Company», την πρώτη μου επαφή με τα αναλογικά synthesizers, μέλλοντρον, ενισχυτές στο υπνοδωμάτιο, καινούργια πετάλια της Electroharmonix, δανεική δωδεκάχορδη ηλεκτρική

κιθάρα VOX από τους Sound Explosion και γενικότερα η αίσθηση ότι όλο αυτό θα κρατήσει για πάντα...

Το τραγούδι «Avec Toi» να το εκλάβουμε σαν φόρο τιμής στον Μπελμοντό, τη Φρανσουάζ Αρντί και το τρελό Παρίσι του Γκοντάρ, του Σαρτρ και της Μποβουάρ; Έτσι μου βγαίνει εμένα, αλλά μπορεί να είμαι και λάθος... Χα... Εντελώς! Καμία σχέση! Το «Avec Toi» είναι κομμάτι κατόπιν παραγγελίας! Κάνω πολλά διαφημιστικά για την τηλεόραση και ένα από αυτά ήταν και το «Avec Toi», με τη διαφορά όμως ότι το συγκεκριμένο αγαπήθηκε τόσο πολύ από τον κόσμο (πράγμα που ανακάλυψα τυχαία μια μέρα στο YouTube), που αισθάνθηκα την «υποχρέωση» να το φτιάξω σε διάρκεια κανονικού track, μιας και η αρχική του διάρκεια ήταν κάτι του στιλ 40sec -ή 60; δεν θυμάμαι... Το πιο αστείο από όλα αλλά συγχρόνως κολακευτικό είναι ότι υπήρξε κάποιος ο οποίος πήρε μέχρι και τηλεφώνω σε ραδιοφωνικό σταθμό στη Γαλλία για να μάθει περισσότερα για την προέλευση του τραγουδιού πιστεύοντας ότι είναι γαλλικό... χα χα χα!

Έγραψες τα τραγούδια χωρίς άγχος, τεμπέλικα, όπως διατείνεσαι. Πώς είναι να δουλεύεις καλ-

λιτεχνικά χωρίς deadline; Για μένα, είναι ο μόνος τρόπος να δημιουργεί κάποιος! Η μουσική μπορεί να απασχολεί εν μέρει την αγορά, η οποία έχει καταντήσει τα πάντα φτηνά και γρήγορα, αλλά σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να γίνει δούλα της! Όταν συμβαίνει αυτό, τότε ερχόμαστε αντιμέτωποι με αστεία τραγούδια που δεν έχουν ούτε καλό ήχο ούτε ψυχή, φυσικά. Ούτε τίποτα, τώρα που το ξανασκέφτομαι...

Πώς θα χαρακτήριζες τον ήχο και τη μουσική σου; Ειλικρινή.

Το 2012 επιστρέφουν, όπως μαθαίνω, και η Ονειροπαγίδα. Τι να περιμένω; Η Ονειροπαγίδα είναι μία μπάντα η οποία νιώθει την ανάγκη να κάνει έναν τελευταίο δίσκο! Οι ζωές όλων μας έχουν πάρει διαφορετικούς δρόμους και είναι σχεδόν αδύνατο να μιλήσει κανείς για πραγματική επιστροφή. Έχει ηχογραφηθεί μεγάλο μέρος του άλμπουμ, το οποίο είναι σε μεγάλο βαθμό κιθαριστικό, με την επιστροφή της Παυλίνης Μιχαηλίδη στη φωνή. Την παραγωγή έχω αναλάβει εγώ και είμαστε σε ένα στάδιο που γράφουμε κάποια λίγα overdubs και φωνές! Φυσικά, οι ρυθμοί είναι αργοί, οπότε με τίποτα δεν μπορώ να ανακοινώσω κάποιο deadline :-p

Kleisssonic

Το 2012 ολοένα και περισσότεροι Έλληνες θα ξενιτεύονται στο Βερολίνο, όχι όμως για καριέρα στη λάντζα ούτε στα ντεκ. Υπάρχουν πιο ευφάνταστα μυαλά και πιο μεγάλες ευρεσιτεχνίες, όπως τα μαγικά κουτιά του Θοδωρή Κλεισιάρη, που υπογράφει ως Kleisssonic.
Συνέντευξη Δημήτρης Καραθάνος

«Πώς είναι να είσαι ο τύπος πίσω από όλους αυτούς τους ήχους; Καταλαβαίνεις τι εννοώ, φαντάζομαι. Δεν είσαι στο προσκήνιο, δεν αναγράφεις πουθενά στα credits, αλλά χιλιάδες μύστες του ροκ μπορεί να ψάχνονται για χρόνια, ανιχνεύοντας τη δουλειά σου». Η ερώτησή μου έρχεται στο μυαλό αυτομάτως, αμέσως μόλις λαμβάνω την πρώτη παρτίδα απαντήσεων που έστειλε ο Θοδωρής Κλεισιάρης από το Βερολίνο, όπου διαμένει μόλις τα τελευταία χρόνια, βιοποριζόμενος από την Kleisssonic, την εταιρία παραγωγής εφέ κιθάρας που σύστησε ο ίδιος, και από την οποία προμηθεύονται πετάλια, μεταξύ άλλων, οι Black Angels και οι Mogwai. Του στέλνω την απορία μου συμπληρωματικά, σε ένα δεύτερο mail: Πώς είναι, λοιπόν; «Μου αρέσει αυτό. Δε νιώθω ζήλια. Ο κόσμος δε με βλέπει, δε με ξέρει, αλλά κατά κάποιο τρόπο με ακούει, και αυτός είναι ο σκοπός μου. Τα credits τα παίρνω όταν είμαι σπίτι ή κάπου αλλού, και διακρίνω έναν γνώριμο ήχο. Αυτό μου φτάνει».

Παίρνοντας τα πράγματα με τη σειρά, ο Θοδωρής, ηλεκτρολόγος - μηχανολόγος σήμερα, ξεκίνησε με τα ηλεκτρονικά από τα 13 του. Πιος ηλεκτρονικού, έπαιζε τακτικά με λαμπάκια, πομπούς και παρεμφερή

εξαρτήματα του επαγγέλματος, ωστόσο, αυτό που του κινούσε κυρίως το ενδιαφέρον ήταν οι καλασμένες τηλεοράσεις και τα στερεοφωνικά που επισκεύαζε ο πατέρας του. «Άκουγα ήχους παραμορφωμένους και μου εξήγηταν την περιέργεια, για κάποιο λόγο η παραμόρφωση με μαγνήτιζε». Όπως συνέβη σε μυριάδες άλλους, αυτό που παραμόρφωσε τον ίδιο ανεπανόρθωτα ήταν η ακρόαση του «Diamond Sea» των Sonic Youth: «Αγόρασα κιθάρα, ενισχυτή και κατασκεύασα έναν κλώνο του Blue Box της MXR, του εφέ που χρησιμοποιούσαν στο τραγούδι οι Sonic Youth, προκειμένου να προσεγγίσω τον ήχο τους. Φυσικά, απέτυχα. Το Blue Box μου ακουγόταν άρρωστο, αλλά στην πραγματικότητα έτσι ηχεί, πρέπει να ξέρεις πώς να το χρησιμοποιείς. Μέσα στην αφέλειά μου, προσπάθησα να το φέρω κάπως στα μέτρα μου. Εν τέλει τα κατάφερα, με πολλές μετατροπές».

Η δεύτερη κομβική στιγμή της ζωής του επήλθε λίγα χρόνια αργότερα, έπειτα από μια συναυλία του Μπάμπη Παπαδόπουλου στα Χανιά. «Υποτίθεται πως μετά τον στρατό θα πήγαινα στην Ολλανδία, σε ένα πανεπιστήμιο που με είχε δεχτεί, προκειμένου να κάνω έρευνα πάνω στην επίδραση της ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας σε βιολογικούς ιστούς.

Ταυτόχρονα, συνέχιζα να φτιάχνω πετάλια, για τον εαυτό μου και για φίλους, σαν χόμπι. Ο Μπάμπης ήταν εκείνος που μου έδωσε την ιδέα να το κυνηγήσω επαγγελματικά». Το μετάνιωσε; «Καθόλου!». Και πώς βρέθηκε, τελικά, στο Βερολίνο; «Από κάποια στιγμή ήταν ευκολότερο να κατοικώ εδώ και να προμηθεύομαι τα υλικά μου απευθείας, αντί να τα περιμένω στο ταχυδρομείο. Η ζωή μου εδώ είναι πολύ απλή και άνετη». Ο Θοδωρής περιγράφει τα πετάλια του σαν «boutique effects», του είδους δηλαδή που κατασκευάζονται με υψηλής ποιότητας υλικά, σε μικρή κλίμακα παραγωγής, δίχως χρήση αυτοματισμών ή τεχνικών μαζικής παραγωγής. Και, φυσικά, είναι όλα τους χειροποίητα. Προφανώς για αυτό οι Mogwai του παραγγέλνουν ειδικά, custom πετάλια, ενώ το επόμενο άλμπουμ των Black Angels θα βασίζεται σε μεγάλο ποσοστό στο Screaming Scull, την εκδοχή του Θοδωρή πάνω στο διαχρονικό fuzz pedal, το πιο απαραίτητο εφέ του ροκ εν ρολ. Χρυσές δουλειές, λοιπόν, για αυτόν τον πρότυπο επιχειρηματία, για τον οποίο δε θα διαβάσετε ποτέ στις πορτοκαλί σελίδες των εφημερίδων.

kleisssonic.com

apoDec design

Το 2012 ολοένα και περισσότεροι δημιουργικοί Έλληνες interior και product designers θα επιλέγονται από παγκόσμιους οίκους για να επιδείξουν τις δημιουργίες τους. Αυτά τα δύο κορίτσια και η υπογραφή τους ως apoDec Design επελέγησαν ήδη από την IKEA και την Comme des Garçons. Συνέντευξη **Δημήτρης Καραθάνος** Φωτογραφία **Γεωργιάννα Κίωση, Τζουλιάννα Καριπίδου (Arte Di Tr3 Studio)**

Ποιες είστε; Και πώς βρεθήκατε να δουλεύετε μαζί; Είμαστε η Τένια Μενεγάκη και η Μαριάννα Κόττη. Η συνεργασία μας προέκυψε αυθόρμητα, έπειτα από έξι μήνες σχεδόν συγκατοίκησης στη Βαρκελώνη. Λίγο cerveza, λίγο ντολμαδάκι, πολλές βόλτες και ένα μάστερ αργότερα, έμοιαζε φυσιολογικό να δουλέψουμε μαζί.

Σπουδάσατε και οι δύο στην Ισπανία, όπου πραγματοποιήσατε και σημαντικό έργο. Μεταξύ άλλων, κατάστημα της Comme des Garçons στη Βαρκελώνη, shop in shops στο εστιατόριο της IKEA στο Βαγιαδολίδ. Πόση προσπάθεια χρειάζεται να καταβάλει ένας νέος, ξένος σχεδιαστής για να αναλάβει δουλειές τόσο υψηλού προφίλ; Το ευτύχημα, και η ειδοποιός διαφορά σε σχέση με το ελληνικό περιβάλλον, είναι ότι μας δόθηκαν πάρα πολλές ευκαιρίες από το ίδιο το πανεπιστήμιο. Στο πλαίσιο αυτό ήρθαμε σε επαφή με εταιρίες μεγάλης εμβέλειας, οι οποίες σταθερά επιλέγουν ένα-δύο πρότζεκτ για υλοποίηση στο άμεσο μέλλον. Έτσι προέκυψε και η συνεργασία με την αρχιτεκτονική ομάδα του IKEA, ένα εγχείρημα το οποίο για πρώτη φορά τόλμησε η εταιρία, εφόσον εργαστήκαμε για ένα εξωτερικό κατάστημα σε εμπορικό κέντρο, και όχι

για μια συνήθη προέκταση της έκθεσης επίπλων. Με αυτό τον τρόπο μας ανατέθηκε και η μελέτη φωτισμού και ατμόσφαιρας για την Comme des Garçons.

Η απορία: γιατί επιστρέψατε στη Θεσσαλονίκη; Πρόκειται για την ερώτηση που μας απευθύνεται πιο τακτικά. Απάντηση απόλυτη δεν μπορούμε να δώσουμε. Οι λόγοι ήταν κυρίως συναισθηματικοί και ανθρώπινοι.

Τι προοπτικές βλέπετε για τη δουλειά σας στο διάστημα που είστε εδώ; Είναι πολύ νωρίς για να απογοητευτούμε ή να υπεραισιοδοξούμε. Το θετικό είναι πως έχουμε την πολυτέλεια να δουλεύουμε στο αντικείμενο που μας γεμίζει και, παράλληλα, να μη χάνουμε τις επαφές μας με τη Βαρκελώνη.

Πώς θα περιγράφατε το στιλ σας; Από όσο μπορώ να διακρίνω, σας διακρίνει μια έφεση προς τα γήινα, σχεδόν αυστηρά χρώματα. Όντως, μας εκφράζουν τα γήινα χρώματα. Σε ένα μεγάλο βαθμό, άλλωστε, τη δύσκολη εποχή που ζούμε, οι άνθρωποι έχουμε την ανάγκη να γυρίσουμε στη θαλπωρή της φύσης και να επαναπροσδιοριστούμε. Οπωσδήποτε όμως μας συναρπάζει και ο συνδυασμός ετερόκλητων υλικών, με βασικό και τελικό

στόχο το ντιζάιν να υπηρετεί τον άνθρωπο.

Είναι σημαντικό να υπακούσετε στις απαιτήσεις του πελάτη ή να υιοθετήσετε εκείνος το δικό σας σκεπτικό; Κάθε πρότζεκτ το αντιμετωπίζουμε ως μια σειρά αλληλεπιδράσεων και εμπειριών διαφορετικών μυαλών, διαφορετικών ανθρώπων, γεγονός που κάνει τη δουλειά αφ' εαυτού ενδιαφέρουσα.

Ποιες είναι οι κυριότερες επιρροές σας; Θα μπορούσαμε να τις αναφέρουμε για ώρες. Η δουλειά μας εξωθεί να έχουμε τα μάτια μας μονίμως και παντού ανοιχτά. Προκειμένου να είμαστε συνοπτικές, ως αναφέρουμε τους Dieter Rams, Alvar Aalto, Daito Manabe, ή ακόμα και πρόσωπα από τον χώρο της λογοτεχνίας, όπως η Sarah Kane.

Σας έρχεται στον νου κάποιο δημόσιο κτήριο της πόλης στο οποίο θα θέλατε να επέμβετε αισθητικά; Αντί κτηρίων, θα μας ενδιέφερε περισσότερο να ασχοληθούμε με γειτονιές του κέντρου της Θεσσαλονίκης, όπως το Καπάνι και τα Λουλουδάδικα. Σίγουρα στο πλαίσιο μιας ευρύτερης συνεργασίας ομάδων της πόλης θα μπορούσαν να προκύψουν θεαματικά αποτελέσματα.

Ιωάννης Οικονόμου Φώτης Σαγώνας

Το 2012 ολόένα και περισσότεροι Έλληνες θα προσπερνούν κάθε είδους μπλοκ, «ιερατεία», κλίκες και στεγανά, και θα βρίσκουν τον δρόμο τους στο εξωτερικό. Όπως οι Ιωάννης Οικονόμου και Φώτης Σαγώνας, που με ένα αρχιτεκτονικό, φουτουριστικό, εικαστικό και υβριδικό πρότζεκτ βραβεύτηκαν στις ΗΠΑ και αυτή τη στιγμή εκτίθενται στο Μουσείο της Πόλης της Νέας Υόρκης. Επιμέλεια **Βάγια Ματζάρογλου**

Ένας διαγωνισμός με τίτλο «The Greatest Grid: A Call for Ideas». Δύο μεγάλοι διοργανωτές, η Architecture League of New York και το Museum of the City of New York, μια υψηλού κύρους επιτροπή. Αφορμή του διαγωνισμού: ο εορτασμός των 200 χρόνων από την εφαρμογή του πολεοδομικού σχεδίου του 1811, στο οποίο το Μανχάταν οφείλει τη σημερινή του εικόνα. Συμμετείχαν ομάδες από 22 χώρες του κόσμου, βραβεύτηκαν ισότιμα 8 προτάσεις, οι οποίες και εκτίθενται τον Δεκέμβριο στο Museum of the City of New York.

Ανάμεσά τους το πρότζεκτ NYCity2 των «δικών μας», Φώτη Σαγώνα και Ιωάννη Οικονόμου. «Δικών μας», μιας και φιλοξενήσαμε τη δουλειά τους mycity2, πρώτοι από όλους, στις σελίδες μας, αλλά και στην αποθήκη της δράσης SOUL(biosis) τον Οκτώβριο, στο πλαίσιο της 15ης Μπιενάλε Νέων Μεσογείου. Νιώθουμε περήφανοι! Δικαιωμένοι με τη βράβευση θα πρέπει να νιώθουν και οι εικαστικοί Kalos&Klio, που αναγκάστηκαν να δώσουν κυριολεκτικά μάχη με τους υπεύθυνους της 15ης Μπιενάλε Νέων Μεσογείου, προκειμένου να συμπεριληφθεί το έργο στη διοργάνωση (τελικά, φιλοξενήθηκε στο ακούρι της αποθήκης 7). Στη Νέα Υόρκη τα πράγματα για τους Φώτη Σαγώνα και Ιωάννη Οικονόμου ήταν πιο εύκολα. Δε χρειάστηκε να δώσουν καμία μάχη, ούτε να μαλώνουν με τον καλλιτεχνικό διευθυντή ούτε με την ορ-

γανωτική επιτροπή ούτε με τους ηλεκτρολόγους και την κάθε κουλή που είχε άποψη για το τι είναι τέχνη... Τέλος πάντων, περασμένα, ξεχασμένα, ειδικά τώρα, που το μέλλον τους ανήκει και με την αμερικάνικη βούλα, σε πείσμα του κάθε μικρόψυχου έλληνα παραγοντίσκου.

NYCity2 / Η πόλη των επιθυμιών

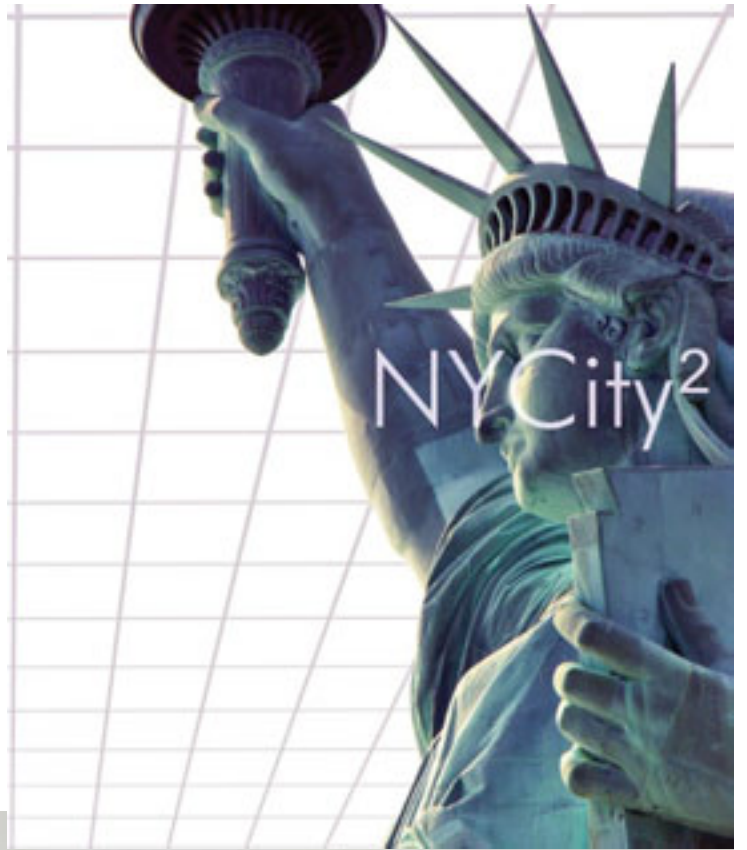
Η NYCity2 είναι μια απόπειρα επαναπροσδιορισμού της πόλης της Νέας Υόρκης βασισμένη στις επιθυμίες των κατοίκων της. Για τον λόγο αυτό ως πεδίο δράσης επιλέγεται μια εικονική πλατφόρμα, η οποία αιωρείται πάνω από την πόλη αποδεσμευμένη από τους περιορισμούς του συμβατικού αστικού ιστού. Η NYCity2 δεν ακολουθεί καμία πολεοδομική νομοτέλεια. Η μορφή της προκύπτει μέσα από μια διαδικασία συγκέντρωσης επιθυμιών, η οποία δε δεσμεύεται από κανέναν είδος θεσμικό περιορισμό. Προκύπτει έτσι ένα ανάποδο σύστημα σχεδιασμού της πόλης, το οποίο χρησιμοποιεί ως μοναδικό εργαλείο την αντίληψη των κατοίκων για την πόλη απαλλαγμένη από τους ενδοιασμούς της πραγματικότητας.

Οι επιθυμίες των κατοίκων της Νέας Υόρκης διοχετεύονται μέσα από μια φόρμα επικοινωνίας σε αρχιτέκτονες, οι οποίοι στις επόμενες ώρες αναλαμβάνουν να τις μορφοποιήσουν και να τις τοποθετήσουν στην αιωρούμενη πλατφόρμα. Όταν η NYCity2 διαμορφωθεί, θα παρουσιασθεί σε έκθεση, κουβα-

λώντας πάνω της όλες τις μορφοποιημένες επιθυμίες. Ταυτόχρονα, μια εφαρμογή για smartphones θα επιτρέψει την «πλοήγηση» σε πραγματικό χρόνο μέσα στην πόλη. Μέσα από την ανάποδη διαδικασία σχηματισμού και την ελευθερία της, συνιστά τελικά ένα καθρέφτη, μέσα στον οποίο μπορούμε να ατενίσουμε την πόλη που επιθυμούμε.

Ένα ακτύπητο δίδυμο!

Ο Φώτης Σαγώνας ξηπνάει πλέον στη Νέα Υόρκη. Έχει σπουδάσει Αρχιτεκτονική στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Α.Π.Θ. (2002-2007), έχει παρουσιάσει έργα του σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις, ενώ ειδικές κατασκευές του έχουν εκτεθεί στην ελληνική συμμετοχή στην 10η Biennale Αρχιτεκτονικής στη Βενετία το 2006. Ο Ιωάννης Οικονόμου πιστεύει ότι το διαδίκτυο συνιστά το νέο, αλληλεπιδραστικό ριζόχαρτο της αρχιτεκτονικής δημιουργίας. Είναι αρχιτέκτων - πολεοδόμος με σπουδές στο Α.Π.Θ. και στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. Έχει ιδρύσει το γραφείο oio architecture studio, στα πλαίσια του οποίου ασχολείται με την εκπόνηση μελετών στο επίπεδο του αρχιτεκτονικού και αστικού σχεδιασμού. Στα όρια της ηλεκτρονικής τοποθεσίας www.oio.gr, προσπαθεί να αξιοποιήσει τις δυνατότητες των νέων διαδικτυακών εργαλείων της αρχιτεκτονικής σύνθεσης.

Κατερίνα Καραλή

Το 2012 ολοένα και περισσότερα κορίτσια θα ξεφεύγουν από το life motto «είμαι τυπάκι χίπστερ εναλλακτικό» και θα βγάζουν στη φόρα την ποπ αλήθεια τους. Η graphic designer, dj και περσόνα του αθηναϊκού κέντρου Κατερίνα Καραλή (aka Oooh Yeah) είναι ένα από αυτά.

Συνέντευξη Βερονίκη Χαριτάτου-Γκονζάλες

Πες μας δυο λόγια για σένα. Είμαι μια αστρική ταξιδιώτης.

Πόσα άτομα σου φωνάζουν στο δρόμο «Oooh Yeah!»; Αρκετά, θα έλεγα.

Από μια ματιά σε οποιοδήποτε social media network ανεβάζεις δουλειές σου, προκύπτει πως είσαι αναμφίβολα καλλιτέχνιδα. Σαν τι θα περιέγραφες τον εαυτό σου; Σαν ελβετικό σουγιά, του οποίου οι σελίδες ξεδιπλώνουν μουσική, ζωγραφιές, εικόνες.

Συμπλήρωσε τον τίτλο δίπλα από την ιδιότητά

σου: graphic designer (κενό), dj (κενό). Graphic designer: Look out for more. Dj: Oh! Yeah.

Το αγαπημένο σου τραγούδι του Μάικλ Τζάκσον; Η Billie Jean δεν είναι η ερωμένη μου.

Παίζεις μουσική στο «Tokyo», στο «Key», σε πάρτι των Amateur Boyz και σε events του SOUL. Στα γενέθλια ποιου star του Χόλιγουντ θα ήθελες να παίζεις μουσική; Στα γενέθλια του Μπιλ Μάρεϊ.

Ποιες είναι οι επιρροές σου στο design; Και πώς αντανακλώνται στον τρόπο που σχεδιάζεις εσύ; Η έμπνευση βρίσκεται παντού. Σε αυτά που συμβαί-

νουν γύρω μας, στη γεωμετρία, στα ντοκιμαντέρ, σε ταινίες, σε ένα τραγούδι.

Οι συλλογές «Oh! You Pretty Things», οι οποίες αναρτώνται στο διαδίκτυο, που αποσκοπούν; Στο να ακούνε οι φίλοι μου περισσότερη μουσική.

Τι σου αρέσει στην Αθήνα; Το ότι ορισμένες φορές που περπατάς στους δρόμους της έχεις την αίσθηση ότι είναι φίλη σου.

Πού θα ήθελες δυνητικά να ζεις; Στις καρτ ποστάλ.

Τι σε κάνει ευτυχισμένη; Οι σοκοφρέτες.

THE LOBBY

25 OCTOBER / Tokyo / FREE ENTRANCE

• NYLON WATERFALL • Φωτογραφία Τάσος Βρεττός • Παραγωγή Κατερίνα Μανωλαράκη, Χρήστος Καλλιάρéκος

Drew: Παντελόνι Lacoste, **notosgalleries**.
Ζακέτα, **adidas**. Μποτάκια Converse, **FF Group**.

Make up **Αχιλλέας Χαρίτος** • Hair Styling **Στέλλα Μαβροδή** (Dtales) • Models **Drew Keilt, Nastasia Siniakova** (ACE Models)

Drew: Τζιν παντελόνι, **adidas**.
Πουκάμισο **G-Star, FF Group**.
Μποτάκια, **Reebok**.
Ρολόι, **Swatch**.

Nastasia: Χειροποίητο κολιέ,
Kondilatos Art.

Drew: Παντελόνι Denim & Supply
Ralph Laurent, notosgalleries.
Μαύρη πλεκτή ζακέτα Gas, FF Group.
Χειροποίητο κολιέ, Kondilatos Art.

Nastasia: Ασημί κολάν, **Freddy**.
Πλεκτή ζακέτα, **Nike**.

Drew: Παντελόνι, **Hummel**.
Πουκάμισο Diesel Black Gold, **Diesel**.
Ρολόι, **Swatch**.

Nastasia: Μακό κορμάκι, **Freddy**.
Drew: Κολάν, **Remember**.

Nastasia: Φόρεμα και κορσές, **Remember.**
Χειροποίητο κολιέ, **Kondilatos Art.**

Nastasia: Αντιανεμικό μπουφάν, Nike.

Nastasia: Τοπ, **attr@ttivo**.
Παντελόνι, **Simple Caractere**.

Drew: Τζιν παντελόνι, **adidas**.
Μπλούζα, **Puma**.
Μποτάκια WeSC, **Prime Timers**.

SOULPEDIA

Winter spirit

Κείμενο Λίνα Μανδράκου

Havana Club Selección de Maestros

Ένα ultra premium ρούμι που έχει αποσπάσει σημαντικές διακρίσεις, ένα σύμβολο της συλλογικής τεχνογνωσίας, του πάθους και του ταλέντου των Κουβανών Maestros Roneros. Το Selección de Maestros είναι το αποτέλεσμα της 15ετούς εκπαίδευσης και μύησης στα μυστικά παραγωγής του κουβανέζικου ρούμι των Maestros Roneros, υπό την καθοδήγηση του Primer Maestro Ronero του Havana Club, Don José Navarro. Για τη δημιουργία του επιλέγονται από τα κελάρια παλαιώσης του Havana Club τα πιο φίνα παλαιωμένα ρούμι. Στη συνέχεια παλαιώνονται εκ νέου σε ειδικά επιλεγμένα βαρέλια που ξεχωρίζουν για το δυνατό άρωμα του ξύλου τους, όπου εντός τους το ρούμι αναπτύσσει χαρακτήρα και ένταση. Στο τελικό στάδιο της διαδικασίας, οι Maestros Roneros επιλέγουν συλλογικά τα συστατικά του τελικού blend, το οποίο εμφανίζεται κατευθείαν από το βαρέλι, στους 45 αλκοολικούς βαθμούς. Το πλουσιότερο μπουκέτο αρωμάτων και η εξαιρετική ποιότητα του Selección de Maestros οφείλονται ακριβώς σε αυτό το ειδικό τελείωμα, το «Cuban Barrel Proof». Το Havana Club Selección de Maestros είναι μια απαραίτητη γευστική εμπειρία, ένα μοναδικό ρούμι για πραγματικούς μύστες, που διατίθεται σε επιλεγμένα σημεία στην ελληνική αγορά.

T: 210 3252 103

United Colors of Benetton Unhate project

Καλεί τους ηγέτες και τους απλούς ανθρώπους όλου του κόσμου να καταπολεμήσουν την «κουλτούρα του μίσους». Είναι το πρότζεκτ Unhate, είναι η νέα παγκόσμια καμπάνια της Benetton με κεντρικό θέμα της το φιλί και πρωταγωνιστές μερικές από τις πιο διαπρεπείς παγκόσμιες προσωπικότητες. Ομπάμα, Μέρκελ, Σαρκοζί, Πάπας, Τσάβες και λοιποί ηγέτες απθανατίζονται να ανταλλάσσουν καυτά φιλιά, σε μια σειρά συμβολικών εικόνων που σχολιάζουν κριτικά την κουλτούρα των πολιτικών, θρησκευτικών και ιδεολογικών διαφορών και προτάσσουν την ουτοπία της παγκόσμιας αγάπης. Το πρότζεκτ Unhate περιλαμβάνει το ομώνυμο ίδρυμα, μια σειρά δράσεων στις μητροπόλεις του κόσμου, καθώς και την ταινία «Unhate» που σκηνοθέτησε ο Laurent Chanez και προβάλλεται στην ιστοσελίδα unhate.benetton.com, στο YouTube αλλά και σε κινηματογράφους.

Ballantine's Finest No1 @ Whisky Bible

Ένα περίπλοκο blend από single malts και grain ούισκι. Από τις φημισμένες για το ούισκι τους περιοχές της Σκωτίας Islay, Highlands, Speyside και Lowlands. Με κομψό στυλ και ισορροπία απαλού και γλυκού, χάρη στα κυρίαρχα malts του Glenburgie και του Milntonduff. Καλύτερο Blended Scotch Ούισκι της Χρονιάς (απλό, χωρίς αναφορά σε παλαιώση) για τέταρτη συνεχόμενη χρονιά από τον κορυφαίο ειδικό του ούισκι και συγγραφέα, Jim Murray, στα πλαίσια της éνατης έκδοσης του «Whisky Bible». Είναι το Ballantine's Finest, το No 1 ούισκι στην Ευρώπη, που απέσπασε την κορυφαία διάκριση συγκεντρώνοντας τον εντυπωσιακό αριθμό των 96 πόντων (με άριστα τους 100). Ο Jim Murray, διαπρεπής σχολιαστής ούισκι για περισσότερα από 20 χρόνια, δοκίμασε περίπου 1.500 νέα ούισκι για να ολοκληρώσει τη φετινή Βίβλο «Whisky Bible», μια έκδοση που περιλαμβάνει σχόλια γευσιγνωσίας για 4.500 ετικέτες ούισκι του κόσμου. Η περιγραφή του για το Ballantine's Finest είναι χαρακτηριστική του ενθουσιασμού του: «ένα μεγάλο έργο τέχνης».

T: 210 3252 103

Denim & Supply Ralph Lauren Warehouse Roadshow

Μια ψηφιακή μουσική πλατφόρμα, ένας μοναδικός τρόπος για να επικοινωνηθεί το παγκόσμιο λανσάρισμα του Denim & Supply Ralph Lauren, αλλά και ταυτόχρονα ένα βήμα σε ανερχόμενες μπάντες. Ονομάζεται Warehouse Roadshow και φιγουράρει στη σελίδα Denim & Supply Ralph Lauren στο facebook. Εγκαινιάστηκε τον Νοέμβριο με τους Βρετανούς Metropony, που έπαιξαν live στο Άμστερνταμ αλλά και στις οθόνες, εκτοξεύοντας με την electro pop τους την

πλατφόρμα και το Denim & Supply Ralph Lauren στις καρδιές των μουσικών και των fashion cognoscenti όλου του κόσμου. Warehouse Roadshow σημαίνει συναυλίες των πιο τώρα γκρουπ σε απευθείας μετάδοση, σημαίνει συμμετοχή σε ένα μεγάλο μουσικό ταξίδι. Μείνε συντονισμένος, γιατί η καλύτερη μουσική του πλανήτη θα ξαναπαίξει σύντομα εδώ.

www.facebook.com/DenimandSupplyRalphLauren

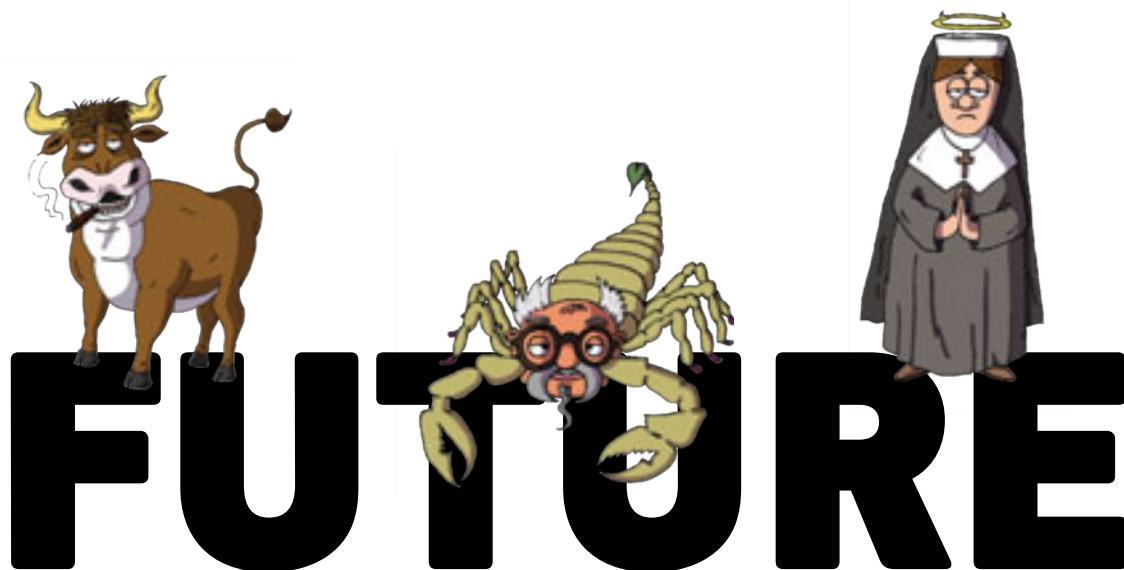
Το Μαύρο Πρόβατο Bγες από το μαντρί

Το κομψό bar της Συγγρού που παρτάρει με τα μπρεεσιμπέλ και τη διάθεση στα ύψη. Στο Μαύρο Πρόβατο καταφάνουν καθημερινά όλες και όλοι όσοι δε θέλουν να τους φάει ο λύκος της καθημερινότητας και να απολαύσουν το ποτό τους, ακούγοντας μουσικές που δεν περνούν απαρατήρητες. Κορυφαίο service από τα κορίτσια που σπεύδουν άμεσα να σε εξυπηρετήσουν και το bar tending team του, το οποίο, όταν έχει κέφια, δηλαδή κάθε βράδυ, σερβίρει κοκτέιλ βγαλμένα από χολιγουντιανή ταινία. Αν κυκλοφορείς στην πόλη και θέλεις να ξημερωθείς με την παρέα, να ξέρεις πως το Μαύρο Πρόβατο δεν επιστρέφει ποτέ στο σπίτι του πριν το ξημέρωμα.

Συγγρού 11, Θεσσαλονίκη

ΖΩΟΠΑΝΗΓΥΡΗ 2012

Κείμενο, Εικονογράφηση Γιώργος Μπάκας

Ένα ζωδιακό πρότζεκτ με όλα τα μελλούμενα που σου φέρνει ο καινούργιος χρόνος. Σεξ, αισθήματα, χρήματα, ταξίδια, τύχη ή τίποτα από όλα αυτά, που είναι και το πιθανότερο!

ΚΡΙΟΣ

(21 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Οξυγόνο! Αέρας! Ανάσασμα! Ξέρεις τι είναι να σου προτείνουν 5000 λέξεις αντί για 1000, για να γράψεις τα ζώδια; Ξαν να ηηδούσες τόσα χρόνια σε μπουρδέλο και σε κερνάνε ξαφνικά μια πόρνη πολυτελείας. Για ολονύχτιο! Θα μου πεις, τι σχέση έχουν τα ζώδια με τα μπουρδέλα; Γιατί, έχει σχέση το ΠΑΣΟΚ με τον σοσιαλισμό; Ο Ανατολάκης με την πολιτική; Ο Σόμπολος με τη δημοσιογραφία; Ο Ρόμπερτ Πάτινσον με το Σαλβαδόρ Νταλί; Εν πάση περιπτώσει, ας προσπεράσουμε τις ανεπανόληπτες παρομοιώσεις μου και ας μπούμε κατευθείαν στο ψητό, δηλαδή στις προβλέψεις. Γράψε: Οσασούνα - Βαγιαδολίδ: στανταράκι άσος (καλό;). Σόρι, ανασυντάσσομαι. Λοιπόν, αγαπητό μου Κριαράκι, έπειτα από βαθιά Μελέτη (το αντίθετο της ρηκής Μελέτης) του ετήσιου αστρολογικού μου χάρτη, εξήγαγα τρία πολύ σημαντικά συμπεράσματα, ένα καλό και ένα κακό, το εξής: Φαλιμέντο! Το 2012, αν δε σε βρει άστεγο και ζητιάνο, σίγουρα θα σε βρει σε κάποιον κάδο σκουπιδιών της Λαχαναϊκής (λαϊκή + λαχαναγορά) να περισυλλέγεις πεταμένα μαρούλια, ντομάτες και μπρόκολα ή παλιοσίδηρα για να τα μεταπουλήσεις σε μπαλαμά στις όχθες του River Tree (σ.σ. Δενδροποτάμου). Η πείνα, και όχι, δεν εννών την Ρίνα του Βιμ Βέντερς, θα κάνει το στομάχι σου να χορεύει υπό αργεντινικούς ρυθμούς και να γουργουρίζει σαν γατί σε επείγουσα αναζήτηση χαδιών. Υπάρχουν δύο τρόποι για να γίνει κανείς πλούσιος, έλεγε ο Επίκουρος: με την αέναη συσσώρευση των αγαθών και με τη διαρκή μείωση

των αναγκών. Μολονότι ακολουθείς -θέλοντας και μη- τα τελευταία χρόνια τη δεύτερη συμβουλή του αρχαίου έλληνα φιλόσοφου (πρώτου οφίσιαλ χίπη στην παγκόσμια ιστορία), η διαρκής μείωση των αναγκών σε έχει φέρει πιο κοντά στο οικονομικό αδιέξοδο παρά σε έναν στοιχειώδη πλουτισμό. Δεδομένης της αναπρότερπτης φτωχικής σου μοίρας, η μόνη λύση είναι η ένταξη σου στους κόλπους των επαναστατικών οργάνων της αριστεράς, στους OLP (Ocupry Lefkos Pirgos) ή η προσωπική και αυτόνομη αντίσταση απέναντι στους καπιταλιστές δυνάστες. Ανεξαρτήτως εάν τόσο καιρό αυτοπροσδιορίζοσουν ως απολιτικό κοινωνικό υποκείμενο και η μόνη επαναστατική σου πράξη απέναντι στα μονοπώλια ήταν η χρήση του λειτουργικού Linux. «Ταξική πάλη υπάρχει και χωρίς ταξική συνείδηση», είχε γράψει ο Καρλ Μαρξ, μπας και ενσωματώσει στο επαναστατικό του όραμα κάτι τσουτσέκια σαν εσένα, που μέχρι πρότινος νοιάζονταν μόνο για το βρακί τους και ξύπνησαν μια μέρα πιο αγανακτισμένοι και πικραμένοι και από την Άντζελα Δημητρίου, όταν δήλωνε «Παλιά είχα μια τρέλα με τα Versace. Τώρα πάνε αυτά». Ο χρόνος είναι ο χειρότερος γιατρός (ειδικά όταν τσεπώνει φακελάκια και χρεώνει 100 ευρώ την επίσκεψη), αλλά δεν υπάρχει περίπτωση να κάνεις κάτι περισσότερο από το να περιμένεις καρτερικά την 21η του Δεκεμβρη, τότε που θα κατέβουν από τον ουρανό τα Νεφελίμ, τα Ελ, τα Βριλ και ο Ιμπαγάσα («Ρε Ιμπαγάσα, περνάς καλά εκεί πάνω» κλπ) για να καθυποτάξουν το ανθρώπινο γένος.

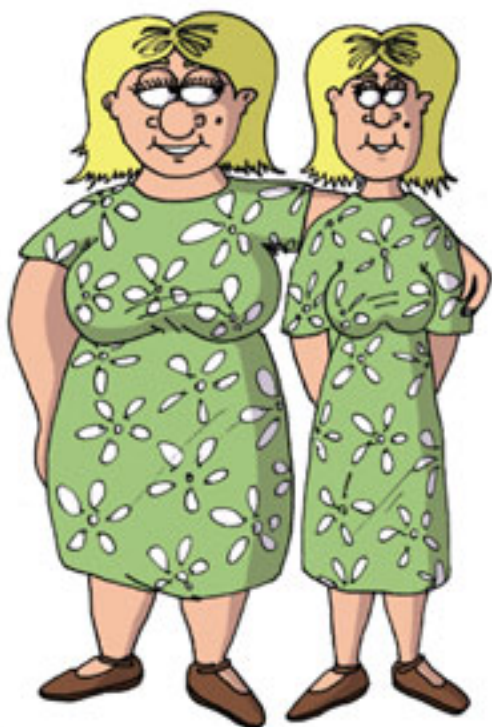
ΤΑΥΡΟΣ

(20 Απριλίου - 20 Μαΐου)

Θυμήθηκα έναν ηλικιωμένο προμηθευτή που έφερνε στο κυλικείο του σχολείου μας καθημερινά κουτιά με τυρόπιτες και λοιπές συσκευασίες με τρόφιμα. Ξέρεις τι έλεγα, όταν τον έβλεπα; «Μηράβο ο κυρ-Θύμιος, τα πάει καλά στο σχολείο!» Εντάξει, δε γελούσαν όλοι με το καλαμπούρι μου, αλλά αυτή που ήθελα να γελάσει γελούσε. Ο κυρ-Θύμιος, λοιπόν, μας είχε σταματήσει μια φορά στον διάδρομο του σχολείου (πολλοί νόμισαν ότι θα μοιράσει ύποπτες καραμέλες και λάκισαν) για να μας πει ότι ο χρόνος είναι σχετικός. Όλοι κοιταχτήκαμε σαστισμένοι, ενώ δύο από την παρέα έβαλαν τα γέλια και συνέχισαν να δέρνουν τον απουσιολόγο της τάξης, απαξιώνοντας τις μαθηματικές θεωρίες του φτωχού προμηθευτή. Μας έφερε, μάλιστα, και ένα παράδειγμα από τη θεωρία της Σχετικότητας που ανέπτυξε ο Αϊνστάιν το 1905. Έλεγε συγκεκριμένα: «Αν καθίσεις με ένα ωραίο κορίτσι για δύο ώρες, σου φαίνεται σαν να έχουν περάσει μονάχα δύο λεπτά. Αν καθίσεις μπροστά σε μια αναμμένη σόμπα για δύο λεπτά, σου φαίνεται σαν να έχουν περάσει δύο ώρες». Έπειτα από αρκετές μετατροπές σε κάποιες από τις ημιτελείς εξισώσεις του γερμανοεβραίου μυστακοφόρου φυσικού και αμέτρητους συνδυαστικούς υπολογισμούς που έκανα μελετώντας τον ζωδιακό σου κύκλο, κατέληξα πως η διάσημη θεωρία του δε βρίσκει εφαρμογή στην περίπτωση σου. Η διαφορά με

σένα είναι πως, όταν κάθεται δίπλα σε έναν άνθρωπο που σου αρέσει για δύο λεπτά, είναι σαν να κάθεται για δύο ώρες πάνω σε μια σόμπα. Ναι, εκεί ήθελα να καταλήξω και, αν δυσφορείς, να πας να αγοράσεις το «Hello», μπας και εμπλουτίσεις τις γνώσεις σου πάνω στην ερωτική ζωή της Ελένης Μενεγάκη. Επιστρέφω στην αδυναμία, στον πανικό και στην αγχώδη διαταραχή που σε καταλαμβάνει, όταν σε πλησιάζει ένας άνθρωπος με αδιευκρίνιστες, αλλά με βεβαιότητα, όχι δολοφονικές προθέσεις. Δε σου ζήτησε κανείς, Ταυραετέ μου, ούτε να μας βγάλεις από την κρίση ούτε να συμπληρώσεις παζλ των χιλίων κομματιών από πίνακες του Τζάκσον Πόλοκ ούτε να μας εξηγήσεις πώς διάολο βλέπει ο Θέμης Γεωργαντάς μεμισόκλειστα μάτια. Απλώς σταμάτα να τρέμεις σαν να χορεύεις χούλα κουπι, κάθε φορά που πρέπει να εξασκήσεις το χάρισμα της ομιλίας, με το οποίο κακώς σε προίκισε ο καλός Θεούλης. Στο φινάλε, και να σε απορρίψει, δε χάλασε ο κόσμος. Υπάρχουν και τα περιπτώρα. Έχεις όλον τον χρόνο μπροστά σου (αν τον είχες πίσω σου, θα ήσουν ο Dr. Emmett από το «Back To The Future») να ανασυγκροτηθείς και να αντλήσεις τα πρεπούμενα αποθέματα δύναμης, που ξέρω καλά πως κρύβεις στα βάθη της ψυχής σου. Θέλω να με βγάλεις ασπροπρόσωπο. Πιστεύω σε μένα!

ΔΙΔΥΜΟΙ (21 Μαΐου - 21 Ιουνίου)

Σου έχει τύχει να παίρνεις τηλέφωνο σε μια δημόσια υπηρεσία, να μιλάει συνέχεια και, όταν τελικά βγάξεις γραμμή, να μην απαντάει κανείς; Περίεργο, δε συμφωνείς; Ξένοι ερευνητές ανεξήγητων συμπεριφορών μυστηρίων υποστηρίζουν ότι το φαινόμενο ερμηνεύεται εύκολα αν είναι καλής ποιότητας το χάσις, ενώ έλληνες ερευνητές υποστηρίζουν απλώς τον Ολυμπιακό και δεν τους καίγεται καρφί. Ανάμεσα, λοιπόν, στις πολλές θεωρίες που έχουν απασχολήσει κατά καιρούς την επιστημονική κοινότητα, οι επικρατέστερες κάνουν λόγο: 1) για μαζικές απαγωγές από εξωγήινους με κίνητρο τη μελέτη του ανθρώπινου σταρχιδισμού, 2) για αποσιωπημένες κρατικές δολοφονίες με σκοπό τη μείωση των δημοσίων υπαλλήλων και στόχο την ανακούφιση των ασφαλιστικών ταμείων, 3) για εσκεμμένη κωφαλαλία των ιδίων των εργαζομένων ως αντίδραση στις απανωτές μειώσεις μισθών ή απλώς από σπαρίλα. Δε θέλω να παραστήσω τον Ιησού (θα ήταν υποτιμητικό για τον γιο μου), αλλά η ως άνω διδακτική παραβολή έχει ως στόχο την αφύπνισή σου και τη σωστή επαναλειτουργία της σχέσής σου. Θα έχεις παρατηρήσει, φαντάζομαι, πως τον τελευταίο καιρό, όταν ψάχνεις το ταίρι σου, δεν το βρίσκεις και, όταν το βρίσκεις, δεν είναι εκεί. Ο λόγος; Καλή ερω-

τηση. Είτε τον/την προβληματίζει κάτι στη σχέση σας είτε απλώς σκέφτεται πώς να σε ξεφορτωθεί - όχι χωρίς να σε πληγώσει, αλλά χωρίς να του ζαλίσεις τα ούμπαλα με τα «γιατί;», «πώς;», «πού έφταιξα;», «μήπως δε σε ικανοποιώ στο κρεβάτι;», «μήπως να σταματήσω να βάζω ξύδι αντί για κολόνια;». Ο πάνσοφος δάσκαλος των Τζεντάι, Γιόντα, έλεγε πως «ο φόβος οδηγεί στον θυμό, ο θυμός οδηγεί στο μίσος, το μίσος οδηγεί στα δεινά», γι' αυτό μην πλάσεις ακόμη σενάρια τρόμου που σε θέλουν μπακούρι, ούτε σενάρια που σε θέλουν να περιφέρεσαι από μπαρ σε μπαρ ψάχνοντας λίγη συντροφιά μέσω επιπόλαιων σεξουαλικών συννευρέσεων. Η προσέγγιση του προβλήματος απαιτεί ψυχραιμία, λεπτότητα και χειρουργικές κινήσεις. Πώς αντέδρασε η κυβέρνηση Παπανδρέου, όταν άρχισαν να κρούουν οι καμπάνες της χρεοκοπίας το 2009; Ε, ακριβώς το αντίθετο! Με την Αφροδίτη και τον Ερμή να σχηματίζουν σύνοδο κάπου στα μέσα του έτους, θα σου δοθεί η ευκαιρία να σταθείς στο ύψος των περιστάσεων και να τον/την μανιπουλάρεις όπως εσύ επιθυμείς, αφού εντρυφήσεις πρώτα στην αρχαιότερη θρησκεία του κόσμου, στο βουντού (δεύτερη σκοτεινότερη μετά την ελληνική νουδού). Μάγος είσαι, Δίδυμε, και θαυμαστά τα έργα σου...

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (22 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)

Το 2012 εγκαινιάζεται μια σκληρή δοκιμασία για την ψυχολογική και την πνευματική σου αυτοτέλεια, ένα τεστ για γερά νεύρα, γερά στομάχια και γερούς μάλακες, σαν εσένα. Οι απανωτές ερωτικές απορρίψεις που θα δεχτείς καθ' όλη τη διάρκεια του έτους θα σου προκαλέσουν μια άνευ προηγουμένου εμμονή/ψύχωση ότι μοιάζεις με την Όλγα Τρέμη μετά από πυρηνικό ατύχημα (όχι πολύ μακριά από την πραγματικότητα) και ότι οι άνθρωποι γύρω σου σε συναναστρέφονται περισσότερο από οίκτο παρά από συμπάθεια. Σε πρώτη φάση, θα νιώσεις μια ανικανότητα για συγκέντρωση, ένα απρόσφορο συναίσθημα, μια κοινωνική απομόνωση, απώλεια ενδιαφερόντων και κινήτρων, παραμέληση προσωπικής υγιεινής και παραμέληση εαυτού εν γένει. Σε δεύτερη φάση, θα συλλάβεις τον εαυτό σου να αναπαράγει ηλίθια τσιτάτα, όπως «η εσωτερική ομορφιά μετράει στον άνθρωπο (κλασική ατάκα μπάζου)», «πάνω απ' όλα η υγεία», «ένα όμορφο πνεύμα εκπέμπει περισσότερη λάμψη από ένα όμορφο πρόσωπο». Ωραία τα

λες, Καρκίνε μου, αλλά για ρώτα τον μαυριδερό, καμπούρη, τραυλό, κοντόλαιμο, στραβοπόδη με μύτη πλακουτσωτή και κεφάλι τριγωνικό, Αίσωπο, πόσες φορές έφαγε πόρτα από τον Πραξιτέλη (με δικαιολογίες του τύπου «μου τελείωσε το μάρμαρο», «έχω τενοντίτιδα», «πέρανα αύριο που θα λείπω») για να του φτιάξει την προτομή. Για ρώτα τη Βάσω Παπανδρέου πόσες φορές την μπέρδεψαν στη βουλή με αιθιοπικό φακόχοιρο που το έσκασε από το Αττικό Ζωολογικό Πάρκο. Για ρώτα τη Σαπφώ Νοταρά πόσες φορές απέρριψαν το επίμονο αίτημά της να ενσαρκώσει στο σανίδι την Ιουλιέτα. Με την είσοδο του Κρόνου στον Πλούτωνα, κάπου στα μέσα του Φλεβάρη ή και αρχές Νοέμβρη (συνηθισμένες αστρολογικές αποκλίσεις), θα σου δοθεί η ευκαιρία να κατανοήσεις πως το δύσκολο στη ζωή δεν είναι να πείσεις κάποιον άνθρωπο που κινείται στη σφαίρα των ερωτικών σου ενδιαφερόντων ότι διαθέτεις πνεύμα ανώτερο της σάρκας και της ματαιοδοξίας των υπάνθρωπων μικροαστούληδων συμπολιτών σου. Το δύσκολο είναι

να βάλεις καλάθι από το κέντρο του γηπέδου, χωρίς να κοιτάς την μπασκέτα, να κατανοήσεις τη λογική «μειώνουμε το δημόσιο χρέος, αυξάνοντάς το» ή, έστω, να ανακαλύψεις πώς χάνονται τα Liposan πάντοτε πριν τελειώσουν. Ως άμισθος σύμβουλος της αφεντιάς σου όλα αυτά τα χρόνια, θα πρότεινα, πριν αποφασίσεις να κάνεις μια ολική πλαστική προσώπου ή μια ολική εξαφάνιση ατόμου, να δοκιμάσεις τη διαδεδομένη «Μέθοδο του Αποπροσανατολισμού» για να σου φύγει η ρετινιά αυθωρεί. Αυτό που κάνει και ο Φίλιππος Πλιάτσικας τονίζοντας λάθος τις λέξεις («Μόνα Ξιάμου Όλα, Μόνα Ξιάμου Τίπο Τα», «Δρο Μοιαποχώμα Κιούρα Νο», «Σε Λίγο Οίφοι Τητές Θα Ξεσπούσαν»). Οι ακροατές του δε λένε «ωραίος τραγουδιστής, αλλά τι φάτσα είναι αυτή;», λένε «ωραίος τραγουδιστής, αλλά γιατί τονίζει τις λέξεις λάθος». Προτείνω να πειραματιστείς αρχικά με εκκεντρικά καπέλα, περιεργό περπάτημα και στριγκούς λαρυγισμούς στην ομιλία σου. Ύστερα βλέπουμε...

ΛΕΩΝ

(23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Η Standard & Poors ανακοινώνει την Κυριακή του Πάσχα πως οι Έλληνες θα είναι σε λίγες ημέρες standard poors, χρεοκοπημένοι 100%, φτώχεια μέχρι το μεδούλι λέμε, και ευλογείς τον κύριο των δυνάμεων (των δυτικών δυνάμεων) που σε φώτισε να μην αγοράσεις καινούργια λαμπάδα στο βαφτιστήρι σου με την πρόφαση πως δεν έχει ανακαλυφθεί ακόμη το μποζόνιο του Χινγκς. Βρέφος είναι, πού να καταλάβει τι του λες! Η Ευρώπη μας στήνει στο εκτελεστικό απόσπασμα αποκαλώντας μας «τεμπέληδες, απατεώνες και φετοφάγους», μας πετάει έξω από την ευρω(πρε)ζώνη, ενώ η Αμερική αρνείται κάθε οικονομική βοήθεια, όπως ήταν αναμενόμενο, αφού, ως γνωστόν, ο Μίκυ Μάους είναι καπιταλιστής και δε θα μοιραζόταν ποτέ τον Πλούτο του. Ακόμα και ο Σόιμπλε, που έχει σόι μπλε, ήτοι μέλη της φυλής Νάβι που κατοικούν στον πλανήτη Πανδώρα και συχνά παν δώρα σε φτωχούς λαούς τριτοκοσμικών χωρών, όπως η Ελλάδα, τηρεί σιγή ιχθύος και λου-

φάζει στο καρτσάκι του περιδείξ. «Η επανάσταση δεν είναι ένα φρούτο που θα πέσει όταν είναι ώριμο. Πρέπει να κουνήσουμε το δέντρο για να το κάνουμε να πέσει», είχε δηλώσει ο Τσε Γκεβέρα και μήνες αργότερα αποκάλυψε πως δεν ήταν λίγοι εκείνοι που παρερμήνευσαν τα λόγια του και άρχισαν να σκαρφάζουν στα δέντρα. Όπως έφτασε το ΔΝΤ (ζήτημα ταμπού κάποτε), το μνημόνιο (ταμπού), οι απολύσεις στο δημόσιο (ταμπού), το κούρεμα του χρέους (ταμπού), έτσι έφτασε και η ώρα της δραχμής και μαζί της και η ώρα της επανάστασης, Καπετάν Λιόντα μου. Μπορεί κάποτε να ήσουν ικανός να προδώσεις τα ιδανικά σου για ένα κομμάτι πίτσα, αλλά οι καιροί επιτάσσουν αναθεωρήσεις και ξεκαθαρίσματα ιδεών και λογαριασμών. Όπως τσάκισαν (Τσάκι Τσαν) στο ξύλο τον Κωστή Χατζηδάκη, με τον ίδιο τρόπο θα βγεις στους δρόμους και στις πλατείες να πάρεις την εκδίκησή σου από τους υπαίτιους της κρίσης χρέους, αντιμετωπίζοντας αστυνομικές

δυνάμεις οπλισμένες με χειροβομβίδες καρότου λάμπης, γκλομπς και σπρέι ταμπάκου. «Η αγάπη θέλει δύο για να ζεσταθεί, να παλέψει με το κρύο, να στεριώσει, να σταθεί», έλεγε ένα αντιδικτατορικό τραγούδι του '68. Τουτέστιν, η επανάσταση απαιτεί παραπάνω από έναν για να αποδώσει καρπούς, οπότε θα χρειαστεί να επιστρατεύσεις όλους τους ολβιδάδους της παρέας σου και να τους ξεκουνήσεις από τις πολυθρόνες της αιώνιας ανάπαυσης. Όλοι ενωμένοι θα φροντίσετε να εξολοθρευτείτε κάθε κατάλοιπο του παρασιτικού, αδηφάγου και σαθρού συστήματος και να ιδρύσετε αυτόνομες κοινότητες σαν αυτές των Ζαπατίστας (όχι, δεν είναι γαριδάκια!) που εξασφάλισαν σχολεία και υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης στους ιθαγενείς ανθρώπους της Τσιάπας (όχι, δεν είναι η εταιρία που φτιάχνει τα γαριδάκια Ζαπατίστας!). Viva la Revolution!

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

(23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

Με την είσοδο του Κριού στον Πλούτωνα και την κάθοδο του χρηματιστηρίου στα Τάρταρα, σου διαγνώσκεται ότι πάσχεις από μια σύγχρονη και άκρως επικίνδυνη ασθένεια, επανομαζόμενη ως Νεοελληνικό Σύνδρομο. Θα έχεις ακουστά το Σύνδρομο της Στοκχόλμης. Εκείνη την ψυχολογική αντίδραση που παρατηρείται σε θύματα απαγωγής, κατά την οποία ο παθών αναπτύσσει αισθήματα υπακοής, ταύτισης, σχεδόν θαυμασμού απέναντι στον απαγωγέα του. Στο ίδιο ακριβώς μοτίβο και με παραπλήσια συμπτώματα, το Νεοελληνικό Σύνδρομο έγκειται στην παθητικότητα με την οποία αντιμετωπίζει ένας Έλληνας πολίτης τη συστηματική ληστεία που δέχεται από το κράτος. Ξέρω τι θα πεις: «Γιώργο, γίνεσαι υπέρ το δέον καταγγελτικός και, εντάξει, εσύ που το παίζεις πως τα ξέρεις όλα, μήπως έχεις να προτείνεις κάτι καλύτερο;». Φυσικά και έχω. Λοιπόν, για αρχή το κράτος προχωρά σε αγροτική αναδιανομή της γης για να αποκατασταθούν οι αυθαιρεσίες της φεουδαρχίας και να αναταθεί το εθνικό φρόνημα (ορίστε η δικαιοσύνη που έψαχνες), επιστρέφουμε όλοι στην ύπαιθρο, αρχίζουμε να καλλιεργούμε το έδαφος και τοποθετούμε κάποιον υπεύθυνο (προτείνω εμένα) να επιβλέπει αν όλα βαίνουν καλώς. Όσον αφορά τον μισθό μου, για να μην υπάρξουν περιέργες μομφές από κομμουνιστές συντρόφους, αλλά πλήρης διαφάνεια, θα τον ορίσει μια ανεξάρτητη εθνική επιτροπή, στην οποία θα προεδρεύω. Η πάσης φύσεως εκμετάλλευση εργατικού δυνα-

μικού που θα διαπιστώνεται θα τιμωρείται με διάφορους τρόπους, όπως για παράδειγμα: 1) τρίωρη επιβεβλημένη παρακολούθηση προγραμμάτων του καναλιού 4E, 2) τετράωρη επιβεβλημένη παρακολούθηση αποσπασμάτων της εκπομπής Σκάι Γκολ, με τον Περικλή Βασιλάκη να αναλύει επίμαχες φάσεις, 3) δίλεπτη αναγκαστική παρακολούθηση εκπομπής του Αυτιά (πάνω από δύο λεπτά θα ήταν απάνθρωπο). Μην δυσανασχετείς με την πρόταση. Ξέρεις πόσο όμορφη είναι η ζωή στο χωριό; Δέντρα, λιβάδια, αγελάδες, κοτέτσια, καλυβόσπιτα, ένα γουρούνι με κομμένη καρωτίδα, κουτσουλιές προβάτων που καθοδηγούν ως άλλος μίτος της Αριάδνης τον τσοπάνη πίσω στο φτωχικό του, μια μπάμπω που γκλιτσομαχεί με τη γειτόνισσα επειδή το γομάρι της μάσπε όλο το αμπέλι... Φοβερή εμπειρία, τι να σου λέω! Αν, ωστόσο, είσαι αντίθετος με την προοπτική της ευημερίας και θιασώτης της φιλοσοφίας «αν δεν μπορείς να αποφύγεις έναν βιασμό, απόλαυσέ τον», τότε σου εύχομαι με όλη μου την καρδιά να βγάλεις τα καλύτερα γούστα με τους βιαστές σου. Αν, τέλος, βρίσκεις ως μόνη λύση εξόδου από την κρίση την εγκατάλειψη, επιβίβασου σε ένα διαστημικό αεροσκάφος. Σύμφωνα με τον αστροφυσικό Igor Novikov, αν ταξιδέψεις σε έναν πύραυλο με επιτάχυνση στο διάστημα για 10 χρόνια, στη Γη θα έχουν περάσει σχεδόν 20. Συν τοις άλλοις, θα μας έχεις αφήσει Έλληνες και θα μας βρεις Κινέζους.

ΖΥΓΟΣ (23 Σεπτεμβρίου - 23 Οκτωβρίου)

Η NASA ανακοινώνει ότι η απότομη άνοδος στις συγκεντρώσεις σωματιδίων αντιύλης, όπως την κατέγραψε το ιταλικό διαστημικό σκάφος PAMELA, δεν αποδεικνύει την ύπαρξη σκοτεινής ύλης. Και εδώ τίθεται το εξής ερώτημα, αγαπητέ Ζυγέ. Ποια είναι η είδηση; Ότι δεν υπάρχει σκοτεινή ύλη στο σύμπαν ή ότι οι Ιταλοί ονόμασαν PAMELA το διαστημόπλοιο τους; Ήταν όντως το κράτος του Μπερλουσκόνι πέρα ως πέρα μπουρδέλο, σε τέτοιο βαθμό, ώστε να δώσουν σε ένα διαστημόπλοιο το όνομα βιζιτούς από πάρτι του καβαλιέρε; Και αν ναι, πόσο πιο μπουρδέλο από το δικό μας το κράτος, που έχει πουλήσει τους κώλους μας κοψοχρονιά στους πιστωτές μας; Σε 20.000 υπολογίζονται οι πολίτες που κοιμούνται στον δρόμο, σε εγκαταλειμμένα σπίτια ή σε άδειες αποθήκες. Πρώτη στην αύξηση αυτοκτονιών με ποσοστό 17% η Ελλάδα σε όλη την Ευρώπη. Δύο άνθρωποι κατά μέσο όρο την ημέρα αυτοκτονούν από ψυχικές διαταραχές λόγω κρίσης. Μην επιχειρήσεις και εκστομίσεις το άθλιο επιχειρήμα «ε, σίγουρα θα είχαν μια ψυχική προδιάθεση», που αναπαράγουν τα ανεγκέφαλα κομματόσκυλα. Θα φανείς πιο προκλητικός και από τον Φίλιππο Πετσάλνικο όταν δήλωνε πως «Κανείς δεν πλούτισε από τη βουλευτική αποζημίωση, που δεν ξεπερνά τα 6.500 ευρώ το μήνα, 80.000 ευρώ σε ετήσια βάση». Προφανώς, ο πλούτος αποτελεί σχετική έννοια. Αν έχεις ως μέτρο σύγκρισης έναν πλούσιο επιχειρηματία, όπως ο Αγγελόπουλος λόγω χάρη, τότε με 6.500 ευρώ εισόδημα, δεκτόν,

είσαι φτωχός. Αν έχεις ως μέτρο σύγκρισης τον μέσο Έλληνα, που βγάζει 700-800 ευρώ το μήνα, τότε μάλλον είσαι μεγιστάνας. Όπως επισημαίνει και ο Robert Gnaizda (πρώην διευθυντής του Greenlining Institute) για τους τραπεζίτες της Γουόλ Στριτ στο εκπληκτικό ντοκιμαντέρ «Inside Job», «Τίποτα δεν είναι αρκετό, δε θέλουν να έχουν ένα σπίτι. Θέλουν να έχουν πέντε σπίτια και να μένουν σε ακριβό κτίσμα στην Park Avenue. Και θέλουν επίσης να έχουν και το ιδιωτικό τους τζετ. Αλλιώς, νιώθουν φτωχοί». Έτσι πάει. Νομίζω, πως ο λαός το εκφράζει καλύτερα: «Τρώει, τρώει, και σκασμό δεν έχει». Η οικονομική ένδεια, λοιπόν, η ανεργία, το παρατεταμένο στρες (βλ. ανακοινώσεις νέων φόρων, νέων περικοπών, απολύσεων) ανάλογο με εκείνο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, όταν η Γκεστάπο βασάνιζε κρατούμενους (βλ. το μαρτύριο της σταγόνας, απαγόρευση ύπνου), οδηγεί τους συμπολίτες σου στο απονενομημένο διάβημα. Θα αναρωτηθείς πού θέλω να καταλήξω και γιατί σου τα λέω όλα αυτά. 1) Για να ηγηθείς τοίχο τοίχο όταν περπατάς στο πεζοδρόμιο, γιατί έτσι, όπως άρχισε να βρέχει ανθρώπους στη χώρα, ίσως προσγειωθεί κανένα ζευγάρι πόδια στο κεφάλι σου. 2) Για να ξυπνήσεις και να σταματήσεις να προσέχεις μόνο τον κώλο σου, το σπιτάκι σου, το αμαξάκι σου και τα λεφτάκια σου τα ωραία. Πάρε και ένα spoiler για να με μισήσεις περισσότερο. Στο τέλος του «Black Swan», η Νίνα αυτομαχαιρώνεται!

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (24 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Οι παλάμες ανοιχτές, τα δάχτυλα κλειστά και να δείχνουν διαδοχικά και παρατεταμένα προς το στομάχι. Πάμε: «Υο, είμαι ο επωδός, νούμερο ένα αεροσυνοδός, πετάω ρίμες, είμαι καλύτερος από εσένα, σε πατάω κάτω, πίνω τεκίλα άσπρο πάτο/Υο, είμαι ο σούπερ ουάου, βλέπω φανατικά Μουρνάου, είδα το Νοσφεράτου, πίνω τεκίλα άσπρου πάτου/ Ξέρω, ακούγεται λίγο αμερικάνικο να το προφέρω "άσπρου πάτου", μα τι να κάνουμε, έτσι ταίριαζε, μωρή μαλάκου». Δεν ξέρω αν στην προηγούμενη ζωή ήσουν ο Ελευσινιακός Δρυοκολάπτης, ο Τρισμέγιστος Προπατορίωνας ή ο Mc-Χωτής Λεξιπλάστης, αλλά σου βγάλω το καπέλο (και σε βάζω να το φας) για αυτήν την ασύλληπτα ναρκισσιστική τάση, που διακρίνει ως επί το πλείστον τους γκάνγκστα μάδα-φάκα ράπερ, να εκθειάζεις τον εαυτό σου, να αυτοθαυμάζεσαι και να εφευρίσκεις ανύπαρκτους εχθρούς που καιροφυλακτούν

για να σαμποτάρουν τη σούπερ γαμασοσύνη σου και να πλήξουν το ανυπέβλητο εγώ σου. «Κάθε φορά που ανάβεις το τσιγάρο από ένα κερι, πεθαίνει ένας ναύτης», έλεγε ένας παλιός μύθος. Τώρα, δεν ξέρω τι σχέση μπορεί να έχει αυτό με το θέμα μας, αλλά για σκέψου, δεν είναι πολύ κρίμα τόσοι νεκροί ναύτες χωρίς λόγο; Στο φινάλε, γιατί να ανάψεις το τσιγάρο σου από το κερι, ρε φίλε; Χάθηκαν οι αναπηρές; Ξαναβρίσκω το ειρμό μου και επανέρχομαι στο προκειμένο. Το έτος 2012 θα είναι για σένα μια μακρά περίοδος αυτοκριτικής, ανάληψης σφαλμάτων και εγκεφαλικής ανασυγκρότησης, που θα σε βοηθήσει να συνειδητοποιήσεις επιτέλους πως δεν είναι οι άνθρωποι μικροσκοπικοί γύρω σου, απλώς εσύ ψήλωσες απότομα και τους βλέπεις όλους κοντούς. Δεν είναι οι άνθρωποι κακόβουλοι, πονηροί και ζηλόφθονες, απλώς εσύ έχεις ανοίξει λογαριασμούς με ανεμόμυλους και πολεμάς, πολεμάς να

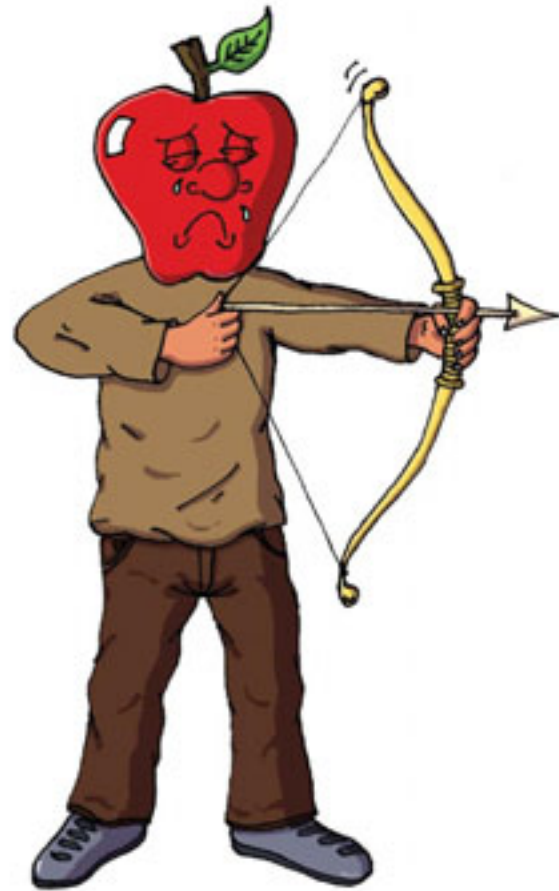
φύγεις από κει, ετοιμάζεις τη βαλίτσα και φωνάζεις ταξί. Δεν είναι οι άνθρωποι διαφορετικοί από εσένα, απλώς εσύ βλέπεις την αντανάκλαση της ψυχής και του χαρακτήρα σου μόνο σε καθρέφτες και βιτρίνες καταστημάτων. Κοίτα να βάλεις τα πράγματα κάτω (μη σκύψεις απότομα και πάθεις λουμπάγκο) και να αναρωτηθείς: 1) Είμαι πραγματικά τόσο αδιανόητα όμορφος/η όσο νομίζω; 2) Έχω αληθινά τόσο εκρηκτικά ενδιαφέρουσα προσωπικότητα όσο πιστεύω; 3) Είναι το τραγούδι «Βάλε κρασί» της Μελίνας Κανά μια ωδή στο πραγματικό της επίθετο «Κανατά»; 4) Δε φαγουριζόταν ο Μπομπ Μάρλεϊ με 150 είδη ψείρας στο κεφάλι του; 5) Αν παριστάνεις τον νεκρό, όταν εμφανιστεί μπροστά σου μια αρκούδα, δεν υπάρχει κίνδυνος να σε λυπηθεί και να σε θάψει; Οι απαντήσεις βρίσκονται μέσα σου, αρκεί να διαθέτεις τη διαύγεια να τις εντοπίσεις και να τις ενστερνιστείς.

ΤΟΞΙΟΤΗΣ

(22 Νοεμβρίου - 21 Δεκεμβρίου)

«Σε ένα κουζινάκι δύο γριούλες πάνω από μια πίτσα, άγνωστο πώς έφτασε στα χέρια τους, καθώς τραβάνε τα κομμάτια, κοιτάζουν τις κλωστές της μοσαρέλας και φαίνονται αναποφάσιστες: να τις φάνε ή να πλέξουνε δαντέλα;» αναρωτιέται ο συγγραφέας Στέφανο Μπένι στο βιβλίο του «Κωμικοί, τρομαγμένοι μαχητές». Ένας χρόνος γεμάτος δύσκολα ερωτηματικά, προβληματισμούς και διλήμματα σχετικά με την παραμονή σου στο καλύτερο φιλέτο της Ευρώπης, στη γενέτειρα των Θεών και του King Otto, στη χώρα του πράσινου ήλιου, του ΠΑΟΚ, της ΑΕΚ, της Καλαμαριάς, πατρίδα θρησκεία, σουβλάκι με πίτα, Datsun, adidas και χάνι της Γραβιάς, πρόκειται να μονοπωλήσει τον ποιοτικό σου χρόνο σκέψης και να σε ταλαιπωρήσει τα μάλα. Αποφάσεις θα πρέπει να ληφθούν έγκαιρα, καθώς τα καλύτερα χρόνια φεύγουν, νιάτα που περνούν, που δε θα ξαναρθούν... Αποφάσεις για το πιο κρίσιμο ερώτημα που απηύθυνες ποτέ στον εαυτό σου: «Να ξενιτευτώ στο εξωτερικό για μια καριέρα πάνω σε αυτό που σπούδασα και όχι στη σερβιτορική ή να ζωστώ με εκρηκτικά και να μπουκάρω στη Βουλή, απαιτώντας μια μαμημένη δουλειά, όπως ο κάθε φυσιολογικός άνθρωπος;

Αλλά, αν γίνει καμιά στραβή και ανατιναχτώ; Ποιος θα σβήσει μετά το ιστορικό του υπολογιστή μου; Τι κακό θα βρει την υστεροφημία μου με τόσες διευθύνσεις από τσόντες; Δε θα πρέπει να αφήσω σε κάποιον τους κωδικούς μου; Κι όλο αυτό το seeding θα πάει χαμένο; Τα mail μου; Οι ταινίες μου; Οι φίλοι μου στο facebook; Τι θα απογίνουν όλοι αυτοί χωρίς εμένα;». Διά της εις άτοπον απαγωγής, καταλήγεις σε μια και μοναδική λύση που θα έκανε τον Στέλιο Καζαντζίδη να δακρύσει και τη μάνα σου να τρέχει πίσω από το τρένο της μεγάλης φυγής (τσαφ τσουφ) κουνώντας λευκό μαντήλι μέσα σε ένα βιβλικό κατακλυσμό δακρύων, αλλά συνάμα και χαράς που θα αδειάσει επιτέλους το δωμάτιό σου και θα βρει χώρο να φτιάξει το λιβινγκ ρουμ που πάντοτε ονειρευόταν. Εκπρόθεσμα, αλλά με πλήρη συναίσθηση των πράξεών σου και των συνεπειών που αυτές θα επιφέρουν, ετοιμάζεις χαρτιά, διαβατήρια, στέλνεις αιτήσεις εργασίας, πακετάρεις βαλίτσες και μεταφέρεις την τύχη σου μαζί με ένα οικονομικά αφυδατωμένο κουφάρι σε κάποια πολιτισμένη γωνιά της γης. Σαλούτ και να μας γράφεις (εμείς θα σε έχουμε γραμμένο, ούτως οι άλλως).

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

(22 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Το έχεις ακουστά εκείνο το ρομαντικό ποιηματάκι που λέει: «Κάτω απ' το φως του φεγγαριού σε σκέφτομαι και κλαίω, κι όταν το ξανασκέφτομαι, βρε δε γαμ***σαι λέω!»; Η ρομαντική σου φύση και ο εύθραυστος συναισθηματικός σου κόσμος άρχισε να γίνεται αφόρητος πλέον για το έτερον ήμισυ (περισσότερο προς ¼ θα υπολόγιζα την αναλογία) και ήδη τακτοποιεί τις τελευταίες λεπτομέρειες πριν από το περιποιημένο και στερνό αντίο που ετοιμάζεται να σου προσφέρει απλόχερα μαζί με μια ανθοδέσμη γεμάτη «τα λέμε», «μη καθούμε», «να περνάς καλά», «ελπίζω να μείνουμε φίλοι», «πέρασα πολύ ωραία μαζί σου», «εκείνο το iPad που σου χάρισα στα γενέθλιά σου το χρειάζεσαι!». Ήρθε η ώρα να διδαχτείς πως η ζωή δεν είναι ρομαντικός κινηματογράφος και, αν είχες λίγη περισσότερη πείρα πάνω στις σχέσεις, θα ήξερες πως μοιάζουν στην πραγματικότητα περισσότερο με ταινίες όπως το «Brain Dead» και το «Hostel» παρά με το «Notebook» και το «Blue Valentine». Πιο εύκολα θα συνέδεα μια σκηνή ζηλοτυπίας με τη σκηνή της ταινίας «Teeth», όπου η Dawn ευνουχίζει τον αγαπημένο της με τη βοήθεια του οδοντωτού και σαρκοβόρου αιδού της, παρά με κάποια σκηνή από το «The Break Up» ή το «Notting Hill». Εν πάση περιπτώσει, αυτό που

προέχει είναι η ανάπτυξη μια στοιχειώδους άμυνας απέναντι στο αίσθημα του στιγμιαίου πανικού που θα σε κυριεύσει, όταν ακούσεις τα κακά μαντάτα. Όμοιο με εκείνον τον πανικό που σε πιάνει, όταν το Word σου ζητάει να κάνεις Save πριν κλείσεις το έγγραφο, ενώ είσαι βέβαιος πως δεν έχεις κάνει καμία αλλαγή ή μετατροπή από την τελευταία φορά που το αποθήκευσε. Ετοιμάσου να νιώσεις σκουπίδι πεταμένο δέκα μέτρα μακριά από κάδο του Δήμου Θεσσαλονίκης, πιο μοναχικός και από μουσικό τάλεντ σόου χωρίς κύριο τραγουδιστή, και να κάνεις απαισιόδοξες σκέψεις όπως «θα μείνω μόνος/η για το υπόλοιπο της ζωής μου», «είμαι ένας/μία αποτυχημένος/η, το αντίθετο του Τσακ Νόρις». Η σεληνιακή έκλειψη, κάπου στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, θα σου δώσει την ευκαιρία να αναδιοργανωθείς και να ξαναφτιάξεις τη ζωή σου από την αρχή. Να το δεχτείς ως δεδομένο πως στη σύγχρονη ελληνική κοινωνία είναι πιο εύκολο να πληγωθείς παρά να πληρωθείς. Να καταλάβεις πως σε αυτή τη ζωή τίποτα δε χαρίζεται (εκτός από ένα iPad ίσως) και πως πρέπει να παλέψεις για να κατακτήσεις την ευτυχία σε κάθε επίπεδο, οικονομικό, επαγγελματικό και προπάντων συναισθηματικό. Σου εύχομαι Good Luck και σου απεύχομαι Poor Lak.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 18 Φεβρουαρίου)

Άστρα, μην το μαλώνετε, άστρα μην το μαλώνετε, καθώς συνειδητοποίησε πολύ αργά πως σε αυτή τη χώρα βασιλεύει η προεδρευόμενη κοινοβουλευτική υποκρισία που έχει ποτίσει το DNA των ελλήνων πολιτικών εδώ και 150 χρόνια και από κει μεταπήδησε με συνοπτικές διαδικασίες στο DNA του λαού. Με αρκετά μεγάλη καθυστέρηση και με σκυμμένο το κεφάλι από απελπισία, θα αποδεχτείς επιτέλους πως τις μεγαλύτερες αλτηρείς σε πανελλήνιο επίπεδο, αλτηρείς που πληρώνουμε με «ανθρωποθυσίες» και «ανάγκη για λιτότητα, till death do us apart», τις έχουν πραγματοποιήσει αυτοί που κόπτονται υπέρ της δικαιοσύνης και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αυτοί που αφηνιάζουν για την κοινωνική αλληλεγγύη και την κοινωνική πρόνοια. Αυτοί που βγαίνουν στα τηλεπαράθυρα για να υπερασπιστούν το δίκαιο του λαού, να χύσουν κροκοδείλια δάκρυα πάνω στον ώμο του χαμηλόμισθου και του συνταξιούχου, να αυτοδιοριστούν υπερασπιστές των θυμάτων της κρίσης, να υποδυθούν τους συμπάσχοντες και τους παθόντες. Τα ίδια λαμόγια που έχουν μεταφέρει έως σήμερα πενήντα δισεκατομμύρια ευρώ σε τράπεζες του εξωτερικού και την ίδια στιγμή προτρέπουν με παλικαρίσια φωνή τους συμπολίτες τους να αγοράζουν ελληνικά προϊόντα για να σώσουμε την οικονομία μας. Να μην αγοράζουμε λεμόνια Τουρκίας, κρεμμύδια Μασαχουσέτης και μελιτζάνες από το Βιετνάμ. Να μην κοιτάζουμε την τσέπη μας και, ανεξάρτητα από τις οικονομικές μας δυνατότητες, να αγοράζουμε ελλη-

νικά προϊόντα (όσο ακριβά και αν είναι) εις το όνομα μιας πατριωτικής ιδέας που βιάζεται κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση από εθελοντές πατριώτες, ευημερούντες καλοθελητές και αυτόκλητους ήρωες. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα ανακάμψει η οικονομία και, από άνεργοι που είμαστε σήμερα, θα μεταβούμε σε μια κατάσταση ανεργίας περισσότερο ανεκτική. Το μη «χοίρον» βέλτιστον. Οι ίδιοι, που προσεύχονται και κάνουν τάματα στον Ιησού Χρυσό να επιστρέψει η χώρα στη δραχμούλα και να επενδύσουν τα ξενιτεμένα κεφαλαίακια τους σε επιχειρήσεις, σε ιδιοκτησίες και να στήσουν ανενόχλητα τις μικρές οικονομικές αυτοκρατορίες τους. Αυτές που τις φαντασιώνονται εξ απαλών ονύχων και τους προκαλούν καθημερινές ονειρώξεις. «Υποκριτής είναι αυτός που... αλλά ποιος δεν είναι;» έλεγε ο αμερικανός ποιητής Ντον Μαρκί. Όπου ακούς μεγαλοστομίες, θεατρinιστικούς σαμπουκάδες και αγωνιστικές κορώνες, κάνε ένα βήμα πίσω και ανάλυσε με σκεπτικισμό τις προθέσεις του ομιλούντος. Η καχυποψία έπεται της υποκρισίας, οπότε αποποιήσου το όποιο αποδοκιμαστικό χαρακτηρισμό. «Οι σιωπηλοί άνθρωποι διαθέτουν τα πιο φωναχτά μυαλά», είχε πει ο φυσικός Στίβεν Χόκινγκ, αλλά, χμ, τώρα που το σκέφτομαι και αυτό λίγο υποκριτικό μου ακούγεται. Θα έλεγε άραγε το ίδιο, αν είχε τη δυνατότητα να μιλήσει; Αλλά κι εγώ που τα γράφω όλα αυτά; Μήπως στο φινάλε κρύβω κι εγώ κάποιον ιδιοτελή σκοπό; Υποπτος μου φαίνομαι...

ΙΧΘΥΕΣ (19 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

Με τον Άρη στον 2ο οίκο του Φάνη Μπαμπούλα και τον Κρόνο να εισέρχεται στον οίκο του Δαραβίγκα, σου ανακοινώνεται και επισήμως ότι πάσχεις από το σύνδρομο Cotard. Σύνδρομο κατά το οποίο ένας άνθρωπος νιώθει σαν πτώμα που περπατάει, καθώς πιστεύει ότι είναι ήδη νεκρός. Κάποιοι επιστήμονες αποδίδουν τις παρενέργειες αυτής της πάθησης σε νευρολογική διαταραχή, κάποιοι σε υπερβολική παρακολούθηση της τηλεοπτικής σειράς «Walking Dead», ενώ κάποιοι άλλοι στην πρωτοφανή απάθεια των ελλήνων πολιτών απέναντι στα νταβατζιλίκια του κράτους. Υπάρχει, φυσικά, και η πιο αιρετική κούκου θεωρία, που υποστηρίζει πως η νεοελληνική έκφραση «δεν υπάρχει» είναι ικανή να προκαλέσει εξαιρετικά περίπλοκες συνειδησιακές βλάβες και να δημιουργήσει στο υποκείμενο την ψευδαίσθηση ότι όντως δεν υπάρχει. Το ίδιο ακριβώς που μπορεί να προκληθεί (διά της αυθυποβολής και πάλι), εάν επα-

ναληφθεί πολλές φορές κατά τη διάρκεια της ημέρας η έκφραση «άσε, είμαι πτώμα». Να τονίσω πως το σύνδρομο Cotard δεν είναι σύγχρονη πάθηση και έχει απασχολήσει στο παρελθόν γιατρούς, αναλυτές, ερευνητές, μέχρι και φιλοσόφους. Αμέτρητες είναι οι μαρτυρίες ανθρώπων που ισχυρίζονται πως, αφού εκστόμισε τη διάσημη ρήση «Σκέφτομαι, άρα υπάρχω» ο γάλλος φιλόσοφος Ρενέ Ντεκάρτ, αυτοψηλαφίστηκε διακριτικά, για παν ενδεχόμενο. Σε κούρασα λίγο, αλλά έχει σημασία να αντιληφθείς τη σοβαρότητα του προβλήματος. Το αντίδοτο, λοιπόν, σε όλη αυτήν τη φασαριόζικη περιπέτεια που έχεις μπλεχτεί, αγαπημένο μου ζόμπι, είναι να απασχοληθείς με χόμπι που θα σε κάνουν να νιώσεις ζωντανός και πάλι. Και, όταν λέω χόμπι, δεν εννοώ τένις, τρέξιμο, ταξίδια και λοιπές απιδες, που υπάρχουν μονάχα για να τις αναφέρουμε στα βιογραφικά μας στο πεδίο «Προσωπικά ενδιαφέροντα». Εννοώ

ασχολίες που θα κάνουν τα κύτταρά σου να εκκρίνουν ωκεανούς αδρεναλίνης και την καρδιά σου να χτυπά σαν αφρικανικό τουμπερλέκι. Παραδείγματα: 1) Πηγαίνεις στην εκπομπή «Πάμε Πακέτο» για να βρεις τον χαμένο σου εαυτό και πλησιάζοντας τη Βίκυ Χατζηβασιλείου βγάζεις από την τσέπη έναν μπακαλιάρο και τη χαστουκίζεις τρεις φορές. 2) Μπουκάρεις ακάλεστος στο στούντιο της εκπομπής «Στην Υγεία Mas», βγάζεις τα ρούχα σου και ρίχνεις μια ζεϊμπεκιά ολόγυμνος τραγουδώντας το «Φωτιά στα Σαββατόβραδα». 3) Ντύνεσαι Gordon Ramsey, πηγαίνεις ως guest cook στο «Πρωινό Μου» και την ώρα που μαγειρεύεις τη σάλτσα, πιάνεις από το μαλλί τη Φαίη και τη βουτάς με δύναμη μέσα στο τηγάνι, λέγοντας πως «ήθελε λίγο ακόμη σκορδάκι». Έπειτα από όλη αυτή τη διασημότητα, μπορείς να πολιτευθείς κι εσύ με το αγαπημένο σου κόμμα!

ΦΥΤΡΩΣΑΜΕ
ΑΛΛΟΥ

**PAPA
ROU
NA
RED
IFINED**

παπαρούνα
RESTAURANT - BAR

Παγγαίου 4 & Δόξης, Λαδάδικά
Θεσσαλονίκη

T 2310 510 852
E paparounabar@hotmail.com

www.paparouna.com

OTE 11.888

Τι είν' αυτό που το λένε...

Ό,τι θέλεις, το βρίσκεις εδώ!

11888

📞 Ονομαστικός κατάλογος σταθερών και κινητών τηλεφώνων
🏠 Ταξιδιωτικά γραφεία, ξενοδοχεία, ενοικιαζόμενα δωμάτια, γραφεία ενοικίασης αυτοκινήτων
⊕ Εφημερεύοντα φαρμακεία (Αττικής, Θεσσαλονίκης, Πάτρας) και εφημερεύοντα νοσοκομεία (Αττικής, Θεσσαλονίκης)
🍽️ Εστιατόρια, νυχτερινή διασκέδαση
🎬 Σινεμά, θέατρα, εκδηλώσεις σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα
☕ Καφέ, χώροι εστίασης και πρακτορεία ΟΠΑΠ που διαθέτουν OTE TV
📺 Διανυκτερεύοντα βενζινάδικα Αττικής
🛍️ Λαϊκές αγορές Αττικής
👨‍💼 Και όλα τα επαγγέλματα

Ο αριθμός πίσω από κάθε πληροφορία.

www.ote.gr

OTE

εκφράσου με κάθε τρόπο